

فہرست شد
کتابیں معانی

میگر ویلم تھیہ شد

کتاب بخالد بن قلاس

اسم کتاب مجموعہ چہ کتاب ۱ بہت باب

مؤلف خواجه نصیر الدین طبرسی

مصنف

مؤلف

خطی

چلپی

مکتبہ سلسلہ و فتح

۱۴۲

عدد اوراق

۱۲۵۰

سال چاپ یا تحریر

۳۳۳

شمارہ

ریاضیات

جزء کتاب

شمارہ قبض

۱۰۴۰۲

شمارہ عمومی

تاریخ وقف

۱۰۴۰۲

خریداری

واقف

عرض

۱۰/۸

۱۵/۵

طول

حاضر صیانت

باز بین شد

۱۳۵۳

انوار اللمع
مجلد دوم

اصفهان و اشتهار

عبدالله بن محمد
بن احمد بن محمد
بن احمد بن محمد

بسم الله الرحمن الرحيم

المؤمنين

وہی ہے جس نے

على ان عماد الدين

منه من

بین فرست

6125

(Faint handwritten Persian script)

بسم الله الرحمن الرحيم

299

که بر جانب کرسی بود بنود قسم کرده باشند انرا اجزاء ارتفاع خوانند و بر ربعی
دو ربع که در شیب بود اجزای ظل نقش کرده باشند و بر صفایح دوازده بود از
انجمله سه دایره متوازی بود که مرکز هر سه مرکز صحیفه بود انچه در میان است
مدار بر این اعمل و المیزان باشد و انچه در بیرون است مدار بر این اعمل بود
و انچه در اندرون است مدار بر این السطحان و در اسطرلاب جنوبی مدار بر این
در اندرون بود و مدار بر این السطحان در بیرون بود و ایری که بر روی یکدیگر
کشیده باشند و هر یک از این دوازده مرکز صحیفه باشد و بعضی از آن تمام و
بعضی ناقص از ادایر مقنطرات خوانند و انچه در میان دوازده بود و مرکز
علامه صر کرده باشند از اسمت الناس خوانند و انچه بر گران بود و ناقص از ادایر
افق مشرق و مغرب خوانند و دو خط مستقیم که بر مرکز صحیفه متقاطع شوند
یکی را که علامه صر گذاشته باشد خط وسط السماء و نصف النهار گویند و خط
دیگر را خط مشرق و مغرب و خط استوا گویند و از انجمله یک نیمه که بجانب
راست بود خط مغرب خوانند و دیگر نیمه که بجانب چپ بود خط مشرق و
هم چنین افق مشرق و مغرب و در میان مقنطرات عدد ها نوشته باشند

عتاید تا بنود که مهمت التماس رسد و ترایدان اعداد در اسطرلاب ها مختلف
 در سده شش شش میفرایند و در ثلثه سه سه و در نصفی دود و در اسطرلاب
 تمام یک یک و در نیم مقنطرات که قسم تحت الارض بود و ظاهر قوسها
 خورد باشد از ابد و از ده قسم کرده باشند شش در جانب راست میان افق
 مغرب و خط وسط السماء و شش در جانب چپ میان افق مشرق و خط وسط
 السماء از خطوط ساعات معوج و ساعات شمالی خوانند و باشد که قوس
 های دیگر کشیده باشند که بر نقطه من با هم رسند از او و ایرسموت خوانند
 و بسیار بود که آن قوسها در قسم تحت الارض گیرده برکشند و بر عنکبوت
 تمام بود بروج دو از ده کانه بر آنجا نوشته از منطقه المروج خوانند و هر
 برج مقسوم بود با اجزاء شش شش در سده و در ثلثی و در ربعی و در
 سرجدی مزایدی بود که در برابر اجزاء هجده میکرد و از آن می یابند
 و زواید دیگر باشد که بر هر یک نام کوکی از ثوابت نوشته باشند از اسطرلاب
 کوکب خوانند و در اسطرلاب شمالی اگر از این کوکب در اندرون منطقه المروج
 افتد عرض آن شمالی بود و آنچه در بیرون عرضش جنوبی و آنچه مانند این بود که

بر مرکز جره و صیفه ها و عنکبوت یکد از ان نقطه خوانند و آنچه بر
 جره بود و آلات ارتفاع بر او بسته بود از اعضاده خوانند و آنچه بر
 عضاده بسته بود از افق فنان و هر یک مالیه خوانند و دوسطیه که بر
 عضاده بود از ان و دوسطیه ارتفاع خوانند و دوسطیه و نقبه بود از ان
 ها و ارتفاع خوانند و آنچه قطب بدان استوار کنند از افرس خوانند و
 کرد و زیر افرس بود تا افرس از سطح عنکبوت مرتفع باشد از افرس و بشیر
 و زائیدی که از سطح عنکبوت مرتفع بود و بدان عنکبوت میگردانند از ان
 مدبر خوانند بر سیدل بخارجا که کار در اقطاع گویند و بر عضاده اسطرلاب
 دو از ده خط بر پهن کشیده باشند از خطوط ساعات معوج خوانند و
 صفرخ بسیار بهجه شهرهای مختلف باشد و در بعض اسطرلاب صیفه افق
 باشد و آن صیفه بود که بر اربع او و ایر بسیار کشیده باشند و بر هر ربع
 قوسی چند که بر یک نقطه متقاطع شوند و آن نقطه موضع تقاطع خط
 آمد از اسطرلاب و المیزان بود و هر یک از این قوسها افق شرقی موضعی بود که
 عرضش بر آنجا نوشته باشد و چون صیفه چنان بداند که آن قوس بر چنان

چپ افتد و محذب یا شیب بود اینست القاب آنچه در اسطرلابات مشهور
 یافت شود و در بعضی اسطرلابات که اعمال غریبه کرده باشند **باب دوم**
 در معرفت ارتفاع گرفتن از افتاب و ستاره کان ارتفاع چنانچه مشهور است از افتاب
 و ستاره کان باید گرفت اگر افتاب باشد علاقه را بدست راست باید گرفت و اسطرلاب
 معلق گردانند و پشت اسطرلاب را خود کرد و یک جانب او را که اجزاء ارتفاع بر
 نقش کرده باشند بطرف افتاب باید کرد و عضاده میکرد اند تا نور افتاب از
 یک نقبه بر دیگری افتد پس نگاه باید کرد تا سظیه ارتفاع بر چند جزو
 افتاده است آنچه باشد ارتفاع بود در اونوقت و اگر ارتفاع از ستاره کانی
 پشت اسطرلاب را بر بالا باید داشت و یک چشم از نقبه نگاه میکرد و عضاده
 میکرد اند تا نور بصیرت بر دو نقبه بگذرد و در نظر باید پس نگاه باید کرد تا
 سظیه ارتفاع بر چند جزو افتاده است آنچه یافت شود ارتفاع کوکب
 بود و اگر قرص افتاب در میان ابر بتوان دید لیکن نورش بر زمین ظاهر
 نبود هم بدین طریق ارتفاع باید گرفت نگاه معلوم باید کرد که شریفست یا
 غریبی بدین طریق که بعد از یک خط ارتفاع باید گرفت اگر زیاده باشد

ارتفاع شرقی و اگر کمتر باشد غریبی بود **باب سیم** در معرفت طالع
 ارتفاع درجه افتاب را از منطقه البروج طلب باید کرد و هم چنین مقطر
 ارتفاعی که گرفته باشند از مقنطرات صیفیه اگر ارتفاع شرقی بود از جانب
 چپ و اگر غریبی بود از جانب راست پس درجه افتاب را بر آن مقطر
 ارتفاع باید نهاد و نگاه باید کرد تا بر افق شرقی کدام درجه افتاده از
 درجات منطقه البروج آن درجه طالع وقت باشد و هم چنین شب
 مری آن کوکب را که ارتفاع از او گرفته باشند بر مقطره ارتفاع او
 باید نهاد شرقی یا غریبی چنانچه یافته شد و نگاه باید کرد تا از منطقه
 البروج کدام درجه بر افق شرقی افتاده است آن درجه طالع بود
 و در این عمل در اسطرلابها و غیر تمام نگاه باشد که درجه افتاب را
 علامت معین بنویسد آن سبب که میان دو خط افتاده باشد و
 هم چنین گاه باشد که مقنطره ارتفاع که بر صحیفه کشیده باشند
 آن ارتفاع بنفشد که یافته باشند بلکه آن ارتفاع در میان دو مقنطره
 باشد و هم چنین گاه باشد که درجه طالع میان دو خط بود از آن

کتابخانه آستان قدس

امام در هر دو

ویژه خطی

بروج درین افقاع اگر بنظر و قیاس آن تفاوت را مقدری گیرند شاید
بتقریب حاصل شود و اگر خواهند که نوعی از حساب معلوم کنند برین
وجه عمل باید کرد و این علما تعدیل گویند اما تعدیل موضع افتاب چنان
باید کرد که آن دو خط که افتاب میان هر دو افتاده باشد معلوم کنند
و اول خط از آن هر دو خط بر مقنطره انقضرات ارتفاع نهند و
مری باسن الجدی را یعنی جزوی که مرئی مقابل آن جزء باشد از اجزاء
نشان کنند پس خط دوم بر همان مقنطره نهند و مرئی نشان کنند و میان
هر دو نشان از اجزاء بحره بشمرند آنچه باشد از اجزاء تعدیل نام کنند
پس نگاه کنند تا مابین خط اول و موضع افتاب چند درجه باشد
در جاتی را در اجزاء تعدیل ضرب کنند و حاصل را بر تفاوت اجزاء
منطقه یعنی شش در صد می و سه در دلتی و دو در نصفه قیمت کنند
بیرون آمد بقدر آن از نشان اول که برابر مرئی کرده باشند درجه
نشان دوم بشمرند آنچه که رسد مرئی آنچه نهند پس نگاه کنند تا بر
مقنطره یا خط مفروض کدام جزو افتاده است از اجزاء منطقه

لدا جامع در هر دو

له

سیاه کنند و آن موضع افتاب بود مثالش در اسطرلاب مدسی در صحیفه جن
لوفرض کنیم که افتاب در سازنده درجه نوره بود و آن میان دو خط بود یک خط
دوازده و دیگر خط هجده و ارتفاع وقت ۲۴ درجه شرقی اول خط دوازده
بر مقنطره که شرقی نهادیم و مرئی نشان کردیم پس خط هجدهم را نهادیم و
مرئی نشان کردیم میان هر دو نشان چهار درجه نیم یافتیم این اجزاء تعدیل
پس تفاوت میان خط اول یعنی دوازده و نور موضع افتاب یعنی سازنده
نور بگرفتیم چهار بود در اجزاء تعدیل ضرب کردیم هجده حاصل آمد از آن
بر تفاوت اجزاء منطقه یعنی شش شصت کردیم بیرون آمد سه پس از علا
اول سه جزو بشمریم آنچه که رسید مرئی را نهادیم و لا محاله میان مرئی و
دویم یک جزو و نیم مانده باشد نگاه کردیم تا بر مقنطره که شرقی کدام جزو افتاده
آن جزو موضع افتاب باشد علامتی بر او کنیم تا بوقت حاجت معلوم باشد
اما تعدیل مقنطرات جهان باید کرد که چون ارتفاع موجود میان دو
مقنطره افتاده باشد موضع افتاب را بر مقنطره اول باید نهاد و
نشان کرد پس بر مقنطره دوم باید نهاد و مرئی نشان کرد و میان هر دو

اجزاء تعدیل نام نهاد پس تفاوت میان مقطره اول و ارتفاع موجود در اجزاء
تعدیل ضرب باید کرد و بر تفاوت میان هر دو مقطره که در اسطرلاب مدسی
نش بود و در مثلث سه سمت کنند آنچه بیرون آید مری را بعد از آن اجزاء از
اول که سوی علامه دوم باید کرد اینک تا درجه افتاب بر آن ارتفاع بود که با
باشند مثلث هم در اسطرلاب مدسی بر صفحه لوفرض کردیم شمس دوازده
دوازده نور و ارتفاع افتاب یافتیم بیت و شمس درجه و آن میان مقطره
که و مقطره ل است موضع افتاب را بر مقطره که نهادیم و مری نشان کردیم
و هم موضع افتاب را بر مقطره ل نهادیم و مری نشان کردیم یافتیم میان هر دو
نشان هفت درجه و نیم این اجزاء تعدیل است پس تفاوت میان مقطره که
و ارتفاع افتاب که گواست و آن دو باشد در اجزاء تعدیل ضرب کردیم
حاصل آمد بر تفاوت میان هر دو مقطره و آن شمس است قسمه کردیم بیرون
آمد دو و نیم از علامه اول شمس بموضع رسید که از او تا علامه دوم پنج
بود مری را بر آن موضع نهادیم افتاب بر ارتفاع موجود افتاده باشد و اما
طالع چنان باید کرد که چون موضعی از منطقه البروج که بر افق شرقی افتاده

میان دو خط بود مری نشان باید کرد پس خط اول از آن دو خط بر افق شرقی
باید نهاد و مری نشان کرد و تفاوت میان هر دو نشان بگرفت و از تفاوت
اجزاء نام نهاد بعد از آن خط دوم را بر افق شرقی نهاد و مری نشان کرد و
میان نشان خط اول و نشان دوم بگرفت و از اجزاء تعدیل نام نهاد و
لا محاله اجزاء تعدیل زیاده بود پس تفاوت اجزاء در آنچه میان هر دو
خط بود یعنی شمس یا سیه آنچه بود ضرب باید کرد و بر اجزاء تعدیل قسمت باید کرد
آنچه بیرون آید بر خط اول افزود و آنچه حاصل آید درجه طالع بود
مثال شمس افتاب در دوازده درجه نور است و ارتفاع شرقی هجده
در اسطرلاب مدسی در صفحه لوفرض کردیم و دوازده درجه نور را بر منطقه
نهادیم از منطقه البروج نقطه میان خط شمس و خط دوازده از جوی
بر افق شرق افتاد مری نشان کردیم و خط شمس جوی را بر افق شرقی نهادیم
و نشان کردیم یافتیم تفاوت اجزاء سه درجه و نیم بعد از آن خط دوم
درجه جوی را بر افق شرقی نهادیم و نشان کردیم یافتیم تفاوت میان
نشان اول که جهت شمس درجه جوی کردیم و میان این نشان پنج و نیم و آن

اجزاء تعدیل است و چون اسطرلاب مدعی است تفاوت میان دو خطش بود
تفاوت اجزا که سه و نیم است در شش ضرب کردیم حاصل امدیت و یک و او
بر پنج و نیم که اجزاء تعدیل است از اقسمة کردیم بیرون امدسه و کبری زیادت
از یکی کو فیم چهار شد بر خط اول و آن شش جزء بود افزودیم ده درجه جزا
و این درجه طالع باشد و مطلوب اینست **باب چهارم** در معرفه ارتفاع از
این باب عکس باب پیشین است و در اختیارات بدین احتیاج افتد آنجا که طالع
معین اختیار کرده باشند و خواهند که ارتفاع آفتاب یا کوکب معلوم کنند
در آنوقت تا وقت نگاه دارند چون ارتفاع موافق آن ارتفاع شود دانند که
وقت طلوع آن درجه است که اختیار کرده اند و طریق این عمل چنان بود
که آن درجه که جهة طالع معین افتاده باشد بر افق شرقی نهند و نگاه کنند
تا درجه آفتاب بر کدام مقطره افتاده است از مقطرات شرقی است یا
غربی آنچه باشد ارتفاع آفتاب بود چون آفتاب بدرجه ارتفاع رسد وقت
مفروض بود و اگر درجه آفتاب بر مقطرات نیفتد و تحت الارض بود
طالع بب خواهد بود کوکبی از ثوابت که بر بالای زمین بود نگاه باید کرد

تا بر کدام

تا بر کدام مقطره افتاده است شرقی است یا غربی و وقت نگاه باید داشت تا
چون ارتفاع آن کوکب به آن مقدار رسد در شرق یا مغرب چنانکه بود و
طلوع آن درجه بود **باب پنجم** در معرفه دایره ساعات مستوی ^{مفروض}
و اجزای ساعات چون درجه آفتاب بر مقطره ارتفاع موجود نهند و مری را
اجدی نشان کنند و بعد از آن درجه آفتاب را بر افق شرقی نهند و نشان
کنند و از نشان دوم تا نشان اول بتوالی بشمرند آنچه حاصل آید دایره گذشته بود
از روز و اگر بر افق مغرب نهند و نشان کنند و میان نشان اول و این نشان
دایره مانده بود از روز و همچنین اگر سطح کوکب را بر مقطره ارتفاع موجود
نهند و مری را بر اجدی نشان کنند پس جزو آفتاب بر افق مغرب نهند و
نشان کنند و میان نشان دوم و نشان اول بشمرند دایره گذشته بود از شب و اگر
جزو آفتاب را بر افق شرقی نهند و نشان کنند و از نشان اول تا این نشان
بشمرند دایره باقی بود از شب و اگر طالع معلوم بود از طالع دایره خواهند
معلوم کنند جای آنکه آفتاب یا سطح بر مقطره میهنند درجه طالع بر افق
شرقی نهند نشان کنند و باقی عمل همچنان کنند که گفته آمد دایره ماضی یا باقی

معلوم شود و چون دایره را بر بازده قسمه کنند آنچه بیرون اید ساعات مستوی
 و آنچه بماند هر یکی را چهار گیرند دقیق ساعات بود آن ساعات و دقیق
 یا باقی از روز یا شب باشد و اگر مجموع ساعات روز و شب باشد جزء افتا
 بر افق شرقی نهند و مری نشان کنند و بعد از آن بر افق غربی نهند و نشان
 کنند و میان نشان اول و دوم بشمارند تا قوس النهار معلوم شود پس قوس
 النهار را چنانکه گفتیم بر بازده قسمه کنند آنچه بماند در چهار ضرب کنند
 تا ساعات و دقیق روز معلوم شود و چون از آن نسبت و چهار نقصان
 کنند باقی ساعات شب بود و اگر خواهند اول جزء افتاب را بر افق
 نهند و نشان کنند پس بر افق شرقی نهند و نشان کنند و میان هر دو
 قوس الیل باشد و بر بازده قسمه کنند ساعات شب بود اگر خواهند که
 بدانند کوکی از ثواب که شب طلوع خواهد کرد در کدام ساعه طلوع کند
 جزء افتاب بر افق غربی نهند و مری نشان کنند و خطی کوکب را بر افق
 شرقی نهند و نشان کنند و میان هر دو نشان بشمارند و بر بازده قسمه کنند
 بیرون اید ساعات بود میان غروب افتاب تا بوقت طلوع آن کوکب و اما

معرفة اجزای ساعات زمانی چنان بود که قوس النهار را بر بازده قسمه
 کنند آنچه بماند در پنج ضرب کنند تا اجزاء ساعات معوجه روز و دقیق
 آن معلوم شود و چون از آن سی نقصان کنند آنچه بماند اجزاء معوجه شب
 بود و بوجه دیگر نظیر درجه افتاب را یعنی درجه مقابل او را بر خطی نهند
 از خطوط ساعات معوجه که در زیر مضطرات کشیده باشند و مری
 کنند و بعد از آن هم درجه نظیر افتاب را بر خطی بکشند که در بالای
 خط بود و مری نشان کنند و میان هر دو نشان اجزاء ساعات روز بود
 اگر درجه افتاب را بر این خطها نهند آنچه بیرون اید اجزاء ساعات شب بود
 و اگر قوس الیل را بر بازده قسمه کنند هم اجزاء ساعات شب بیرون اید
 و اگر ربعی از ساعات مستوی روز یا شب روی افق باشد آنچه حاصل اید
 اجزاء ساعات معوجه بود و اگر بخشی از اجزاء ساعات معوجه نقصان کنند
 آنچه بماند ساعات مستوی بود در آن روز و اما ساعات معوجه که شب
 از روز یا شب بدان طریق معلوم کنند که چون جزء افتاب را بر مضطره ارتفاع
 نهند و نگاه کنند تا نظیر یک خط افتاده است از خطوط ساعات معوجه

از اتق غربی تا بدان خط بپند تا بر چند قسم افتاده است چند آنکه بود ساعت
 معوج بود گذشته از روز و اگر در میان دو خط افتد مری نشان کند پس
 نظیر اقبال را بر آن خط نهند که یا جهة اتق غربی بود یا نشان کنند و میان
 هر دو نشان بگیرند و در شصت ضرب کنند و بر اجزاء ساعات روز قیمت
 تا دقایق بیرون آید از آن ساعات تا مگر اضافه کنند ساعات و دقایق
 گذشته از روز و اگر شب بود شطرنج کوکب را بر مخطوطه ارتفاع نهند
 و نگاه کنند تا جزء اقبال بر خط کدام ساعه افتاده است بر آنجه افتاده
 باشد چند آن ساعه از شب گذشته بود و اگر در میان دو خط افتد همچنان
 که در روز کیفیت دقایق بادست آرند و اجزاء ساعات شب بکار دارند
 بجای اجزاء ساعات روز و اگر خطوط ساعات معوج بر عضاده کشیده
 باشند اول درجه اقبال را بر خط نصف النهار نهند و نگاه کنند تا
 کدام مخطوطه است آنچه باشد غایب ارتفاع اقبال بود در آن روز و بر
 ارتفاع بر پشت اسطرلاب بر مثل آن ارتفاع نهند و اسطرلاب بگردانند
 چنانکه پهلوی با اقبال بود سایه لنبه بر عضاده افتد چنانکه از هیچ

مخوف نشود و نگاه کنند تا طرف سایه بر کدام خط افتاده است آن خط که باشد
 به پند تا چه عدد بر او نوشته است که آن عدد ساعات گذشته از روز باشد و اگر
 ساعات مستوی گذشته از روز معلوم بود خواهند که با ساعات معوج کنند
 ساعات مستوی را در پانزده ضرب کنند و اگر با آن دقایق بود هر چهار
 دقیقه را یکی گیرند و هر را بر هم گیرند تا دایره معلوم شود پس آن دایره را بر
 ساعات روز یا شب قیمة کنند تا ساعات معوج معلوم شود و خواهند که
 با ساعات مستوی کنند از اجزاء ساعات ضرب کنند تا دایره شود و بر
 قیمة کنند تا ساعات مستوی معلوم شود **باب ششم** در معرفت میل افتاب
 و غایب ارتفاع او و بعد کوکب از معدل النهار و ارتفاعش درجه افتاب
 را بر نصف النهار باید نهاد و نگاه کرد تا از مخطوطات ارتفاع بر کدام مخطوطه
 افتاده است بر هر مخطوطه که بود غایب ارتفاع بود در آن عرض که صغیر
 بود و باید دیدن تا میان موضع اقبال و مدار رأس الحمل چند درجه
 افتاده است چند آنچه باشد میل اقبال بود پس اگر موضع افتاب بر
 مدار رأس الحمل بود آن میل جنوبی بود و اگر در اندرون مدار بود آن

و اگر ساعات معوج معلوم باشد

میل شمالی بود و آن مقطره که مدار راس الحمل را و گذرد مساوی تمام
 عرض بلد بود و آنچه میان مدار راس الحمل و هر یکی از دو مدار دیگر یعنی
 مدار راس السرطان و مدار راس الجدی بقدر میل کلی باشد و چون
 شطیبه کوكب بر دایره نصف النهار نهند آنچه شطیبه کوكب بر او افتد
 از مقنطرات غایب ارتفاع کوكب باشد پس اگر شطیبه کوكب میان قطب
 صفحه ص و نقطه باشد کوكب در جانب شمال گذرد از سمت الراس
 بیرون بود در جانب جنوب گذرد و آنچه میان شطیبه کوكب و موضع
 راس الحمل بود از مقنطرات بعد کوكب باشد از معدل النهار و شطیبه
 که داخل مدار راس الحمل گذرد بعدش شمالی بود و هر چه بیرون بود بعد
 جنوبی بود و آنچه بر مدار راس الحمل کرد بر دایره معدل النهار بود و
 بعد نبود و ارتفاعش بقدر تمام عرض بلد بود **باب هفتم** در معرفت
 بروج بخط استوا و بلد و درجات و طالع غروب و تعدیل النهار
 اگر خواهیم که مطالع بروج بخط استوا معلوم کنیم هر بروج و درجه
 و دقیقه که خواهیم بر خط مشرق نیم و نگاه کنیم تا مری بر کدام جزء

از ابتدا اجزاء یعنی از خط علاقه بر توالی یعنی بر جانب راست چند جزء
 رفته است چند آنچه بر اید مطالع آن بروج و درجه بود بخط استوا ^{ابتدا}
 از اول محل و اگر مطالع بروج ببلد خواهیم بروج و درجه بر افق مشرق
 باید نهاد و هم چنین که کفیم معلوم کردن تا مطالع بلد معلوم شود
 و اگر خواهیم که مطالع قوس مفروض ببلد یا خط استوا معلوم کنیم
 ابتدا آن قوس بر خط مشرق یا افق مشرق نیم و مری نشان کنیم و بعد
 از آن از آن قوس هم را بخانه نیم و مری نشان کنیم و میان هر دو نشان
 بشماریم آنچه بود مطالع آن قوس باشد و اگر بر خط مشرق نهاده باشیم
 مطالع خط استوا بود و اگر بر افق مشرق نهاده باشیم مطالع بلد ^{بود}
 و اگر شطیبه کوكبی از ثوابت بر افق مشرق نیم و نگاه کنیم تا مری بر کدام
 جزء است از اول اجزاء و حره تا بدان جزء بشماریم آنچه بیرون ^{مطالع}
 کوكب بود و اگر بر خط مشرق نیم آنچه بر اید مطالع مری کوكب بود ^{نصف}
 النهار و اگر شطیبه کوكب بر افق مغرب نیم آنچه بر اید مطالع نظیر ^{درجه}
 غروب کوكب باشد و درجات طلوع و غروب و قمر از فلک البروج

هم بر این عمل معلوم شود که چون سبطه کوكب بر افق شرقی نیم از جزاء فلک
 البروج که با او بر افق شرقی باشد درجه طلوع او بود و اگر بر افق غربی
 ان جزء که با او بر افق غربی بود درجه غروب بود و اگر بر خط مشرق یا بر
 وسط الما نیم ان جزء که با او بر افق باشد درجه مرق او بود و چون در
 فلک البروج یا سبطه کوكب بر افق شرقی نیم و مری نشان کنیم پس بر
 مشرق نیم و نشان کنیم آنچه در میان هر دو نشان بود تعدیل النهار را
 کوكب باشد در عرض صفحه **هشتم** در معرفت خانهای دوازده گانه
 چون درجه طالع بر افق شرقی نیم آنچه بر افق غربی بود درجه سابق بود
 و آنچه بر افق خط نصف النهار بود فوق الارض درجه عاشر بود و آنچه
 بر خط نصف النهار بود تحت الارض او تا د باشد پس درجه سابق بر خط
 دو ساعه زمانی نیم آنچه بر خط نصف النهار فوق الارض باشد درجه
 یازدهم بود و تحت الارض درجه پنجم پس درجه سابق را بر خط چهار
 ساعه زمانی نیم آنچه بر خط نصف النهار بود فوق الارض درجه
 دوازدهم بود و تحت الارض درجه ششم بود پس درجه طالع را

خط ده لاله

خط ده ساعه نیم آنچه بر خط نصف النهار بود فوق الارض درجه نیم بود و
 تحت الارض درجه سیم پس درجه طالع را بر خط هشت ساعه نیم آنچه
 بر خط نصف النهار بود فوق الارض درجه هشتم بود و تحت الارض درجه
 دوم و بدین عمل درجات خانهای دوازده گانه معلوم شود **با بنام**
 در معرفت ساعات صبح و شفق نظیر درجه افتاب را بر مقطره هجده درجه
 غربی نیم و مری نشان کنیم پس بر افق مغرب نیم و نشان کنیم و میان هر دو
 نشان بشماریم و بر پانزده قسمه کنیم آنچه بیرون اید ساعات باشد میان طلوع
 صبح و طلوع افتاب و هم چنین نظیر درجه افتاب را بر افق شرقی نیم و
 نشان کنیم پس بر مقطره هجده درجه شرقی نیم و نشان کنیم و میان هر دو
 و بر پانزده قسمه کنیم آنچه بیرون اید ساعات بود میان غروب افتاب و
 شفق و اگر کوكبی ارتفاع گرفته باشیم ان ارتفاع را بر مقطره او نیم پس
 نگاه کنیم تا نظیر جزء افتاب بر کدام مقطره است از مقنطرات ارتفاع **جمله**
 ارتفاع بود بر خط طالع زمین بود و اگر شرقی بود کمتر از هجده درجه **هفتون**
 شفق خرو شده باشد و اگر بیشتر بود شفق خرو شده باشد و اگر غربی بود **بیشتر از**

همچو درجه بود هنوز صبح بر نیامده باشد و اگر کمتر از هجده درجه باشد
صبح برآمده باشد و اگر بر خط وسط السماء بود نیم شب باشد **باب**
در معرفت ظل از ارتفاع از ظل ظل که بر خط استرلاب کشیده باشند ^{و ارتفاع}
ابتدا از خط علامه کرده باشند و تا خط مغرب نقش کرده ظل مستوی
باشد یک سطح ارتفاع بر ارتفاع چهل و پنج باید نهاد و نگاه کرد
تا سطح درجه علامه افتاده است اگر برد و از ده افتاده باشد ظل اصابع بود
و اگر به هفت افتاده باشد ظل اقدام بود و چون ارتفاع معلوم بود ^{سطح}
بر آن ارتفاع نهند دیگر سطح بر ظل آن ارتفاع افتد که مطلوب باشد ^{اما}
اگر ربعی که ظل بر او نقش کنند بدو نیمه کرده باشند و از منصف او دو
اخراج کرده یکی بر خط علامه و دیگری بر خط مشرق و مغرب و هر عودی را
بدو از ده قسم کرده علامت بر او نوشته یکی را ابتداء از خط علامه
و دیگری را ابتدا از خط مشرق و مغرب از اطل سلم خوانند و نگاه کنند
اگر ارتفاع بیشتر از چهل و پنج بود ظل که گیرند اصابع باشد مستوی و اگر
کمتر از چهل و پنج بود و ظل معکوسی آید صد و چهل و چهار را بدان ^{قسمت}

کود تا این

کود تا آنچه بیرون آید ظل مستوی بود و اگر وقتی ظل معلوم بود و ارتفاع معلوم
نباشد سطح ارتفاع عضاده را بر آن ظل نهند تا دیگر سطح بر ارتفاع مطلوب
افتد و اگر بر خط استرلاب ظل سلم بود نگاه باید کرد اگر ظل مستوی معلوم کمتر
از ده و از ده بود همین عمل باید کرد و اگر بیشتر بود صد و چهل و چهار را بر آن ^{قسمت}
کنند آنچه بیرون آید در آن عمود که بر خط مشرق و مغرب افتاده است ^{طلب}
کرد و سطح بر او نهاد تا دیگر سطح بر ارتفاع مطلوب **باب** در معرفت ^{طلوع}
سال مستقبل از طالع سال ماضی چون طالع سال معلوم باشد و خواهند که طالع ^{سال}
اینکه معلوم کنند درجه طالع سال را بر افق شرقی نهند و بگردانند تا که مری بر کذا
جزء افتاده است پس بر توالی اجزاء حیره که از خلاف توالی اجزاء بروج است ^{هستاد}
و هفت درجه بشمارند و مری یا بخا آرند و نگاه کنند که تا بر افق شرقی کدام برج و درجه ^{افتاد}
آنچه باشد طالع سال آینده بوده پس نگاه کنند که موضع افتاب فوق الارض است
یا تحت الارض اگر فوق الارض بود تحویل بروز بود اگر تحت الارض بود تحویل ^{سب}
بود پس ساعات تحویل چنانکه گفتیم معلوم باید کرد و طالع تحویل سال هو الید
چنین استخراج باید کرد **باب** در معرفت عرض بلد و تحقیق آن اگر عرض

بتحقیق معلوم نبود در روز که خواهند ارتفاع نصف النهار معلوم باید کرد ^{نکته}
 هر لحظه ارتفاع میگیرند تا بغایت رسد که دیگر زیاد نشود بعد از آن روی ^{نقصان}
 زنده پس تقویم افتاب در آن روز معلوم کنند و میلش بگیرند چنانکه گفتیم اگر
 میان اول محل و میزان باشد میل افتاب را از غایت ارتفاع نقصان کنند و اگر
 در نیمه دیگر بود بر غایت ارتفاع افزایند آنچه حاصل آید از نود نقصان کنند
 عرض بلد بود و اگر افتاب در اول محل و میزان بود غایت ارتفاع از نود نقصان ^{کنند}
 باقی عرض بلد بود و اگر برب بود غایت ارتفاع کو کبی معلوم کنند و بعد ^{معدل}
 النهار بگیرند چنانکه گفتیم پس اگر کوکب ^{معدل} راس الحمل دور کند بعدش بر
 غایت ارتفاع افزایند و اگر در اندرون مدار دور کند بعدش از غایت ^{تقاع}
 بکاهند حاصل را یا باقی از نود نقصان کنند آنچه بماند عرض بلد بود و اگر
 کوکب از کوکب ابدی الظهور بود ارتفاع میگیرند تا بلندترین ارتفاع ^{فوق}
 نوبین ارتفاع او معلوم کنند و کمتر از بیشتر نقصان کنند آنچه بماند بد و نیمه ^{کنند}
 و این نیمه را بر ارتفاع کمتر افزایند یا از ارتفاع بیشتر بکاهند عرض بلد حاصل
 ابد **باب ششم** در معرفه بلد طالع وقت در شهری که از اصفیه نباشد اگر

لونی بلد را

عرض بلد را صفیه معین نبود و خواهیم که طالع وقت معلوم کنیم صفیه که بلد
 نزدیک بود بکویم و طالع وقت بدان صفیه معلوم کنیم صفیه که بلد نزدیک بود ^{میل}
 آن طالع معلوم کنیم و از آن تفاوتی که میان عرض شهر و عرض صفیه باشد ^{ضرب}
 کنیم و بر میل کلی قسمة کنیم آنچه بیرون آید تعدیل بود پس درجه طالع را در آن
 صفیه بر افق شرقی نهیم و نگاه کنیم تا مری بر کجا افتاده است نشان کنیم اگر عرض
 صفیه بیشتر از عرض شهر بود و میل طالع شمالی بود عنکبوت را بر توالی برد
 میکرد اینم تا مری بر موضع خویش بقدر تعدیل زایل شود و اگر میل طالع ^{جنوبی}
 بود برخلاف توالی بروج بگردانیم تا مری از موضع خود بقدر تعدیل از
 موضع اول زایل شود و اگر عرض صفیه کمتر از عرض شهر بود میل طالع ^{شمالی}
 بود عنکبوت را برخلاف توالی بگردانیم و اگر میل طالع جنوبی بود بر ^{توالی}
 بگردانیم تا بقدر تعدیل زایل شود پس نگاه کنیم آنچه بر افق شرقی افتاده ^{شد}
 طالع بود در آن شهر مطلوب **باب هفتم** در معرفه ارتفاع قطب ^{فلک}
 البروج نود درجه از طالع وقت نقصان کنیم آنچه بماند نگاه کنیم تا در این ^{وقت}
 که درجه طالع بر افق شرقی نهاده باشیم درجه عاشر بر کدام مقطره افتد و ^{ارتفاع}

نصف النهار
باب

چند بود از نود نقصان کنیم آنچه بماند ارتفاعش بود در آنوقت **باب**
در معرفت سمت از ارتفاع و ارتفاع از سمت اسطرلابی که دو ایرسموت بر او
کشیده باشند و در بعضی بر قمر تحت الارض اگر بر قمر فوق الارض کشیده باشند
چون درجه افتاب را بر مقطره ارتفاع نهم یا بر نیم تاب را کدام دایره افتاد
باشد از دو ایرسموت سمتش چندان بود و ابتدای سمت از دو ایراول سمت
کشد و آن دایره بود که بنقطه تقاطع افق مشرق و مدار را ساجل کند
باید پس اگر مطالع افتاب در داخل مدار را ساجل بود باول و آخر
که هنوز افتاب بدایره اول سمت نرسیده باشد یا از گذشته بود
سمت شمالی بود و بعد از آن که از آن دایره در گذرد در اول روز و پیش
از آنکه بدان دایره رسد در آخر روز سمت جنوبی بود و گاه بود که ابتدا
سمت از جانب اعلی خط وسط السماء کند پس سمت که از نود کمتر بود جنوبی
بود و هر چه بیش بود شمالی و اگر سمت بر قمر تحت الارض کشیده باشند
چون درجه افتاب بر مقطره ارتفاع نهند نظیر شمس نگاه کنند تا بر کدام دایره
افتاد است آنچه بود سمت بود اما اگر سمت وجهش معلوم بود و ارتفاع

معلوم بود

معلوم نبود و بر قمر فوق الارض نقش کرده باشد درجه افتاب را بر آن سمت
نهاد و در آن ربع که سمت بود از چهار ربع یعنی شمالی شرقی و شمالی غربی و جنوبی
شرقی و جنوبی غربی بر آن مقطره که افتد از مقنطرات ارتفاع افتاب بود
و اگر سمت تحت الارض کشیده باشند نظیر جزء افتاب را در نظیر ربع سمت
بر آن باید نهاد و نگاه باید کرد تا درجه افتاب بر کدام مقطره است از آن
ارتفاع معلوم شود و نظیر ربع شمالی شرقی جنوبی غربی بود و نظیر ربع جنوبی
شمالی غربی بود و بر اسطرلاب سمت سعه مشرق و مغرب توان معلوم کرد و
چنان بود که درجه افتاب یا هر جزء از صفاة البروج را که خواهند سعه مشرق
او معلوم شود باید که مری کوکب را بر افق شرقی نهند و نگاه کنند تا میان موضع او
مدار را ساجل از دو ایرسموت چند جزو افتاد باشد آنچه بود سعه مشرق بود
باب در معرفت تقویم افتاب اگر در شهری باشیم که عرضش معلوم باشد
و خواهیم که از اسطرلاب تقویم افتاب معلوم کنیم اول معلوم باید کرد که
ارتفاع افتاب روز بروز در ترایداست یا در تناقص اگر در تراید بود معلوم
شود که افتاب در نصفی است از فلک البروج که میان اول جدی و آخر جوزا

و اگر در تناقص بود معلوم شود که در نصف دیگر است پس نگاه باید کرد در روز
 از روزها که غایب ارتفاع در آن روز چند است بدان طریق که ارتفاع میگیرند
 تا باینی رسد که بعد از آن روی بقصا نهند پس نگاه باید کرد اگر غایب ارتفاع
 از تمام عرض بلد زیاد باشد افتاب در ربع شمالی بود از آن دو ربع که در
 معلوم باشد مثل چون ارتفاع از تمام عرض بلد بیشتر بود افتاب در ربع
 بود و اگر کمتر بود در ربع جنوبی بود و همچنین در نصف که ارتفاع افتاب
 روز بروز در تناقص بود اگر غایب ارتفاع بیشتر از تمام عرض بلد بود افتاب
 در ربع صیفی بود و اگر کمتر بود از تمام عرض بلد در ربع جنوبی بود بعد
 چون ربع فلک که افتاب در روی بود معلوم شود تفاوت میان عرض بلد و
 غایب ارتفاع معلوم باید کرد و انصیل افتاب بود پس اگر افتاب در ربع جنوبی
 یا صیفی بود میل شمالی باشد از نصف النهار بقدر آن اجزاء باید شمرد از
 مدار راس محل در جهت مدار راس الطول و اگر افتاب در ربع دیگر بود
 جنوبی بود در جهت دیگر یعنی از جانب مدار راس محلی باید شمرد اینجا که
 علامتی بر آن موضع باید کرد پس آن ربع که افتاب در روی بود از منطقه آن ربع

بر خط نصف النهار باید کرد ایند و اما مل کرد تا کلام جزء بر آن علامه افتد هر چه
 که روی افتد درجه تقویم افتاب بود در آن روز **ابرهفند** در معرفه بالای اشخاص
 مرتفع از زمین مانند مناری یا دیواری یا کوهی معلوم کنند که چه مقدار است اگر
 بمسقط البحر آن شخص توان رسید چون دیواری که اگر سنگی از سر دیوار فرو افتد
 بر روی او فرود آید و بر زمین افتد و ممکن باشد با غرض که سبب روی افتد
 سبب ارتفاع بر چهل و پنج باید نهاد و هم چنانکه ارتفاع از کواکب گیرند ارتفاع
 سر اشخاص باید گرفت و فرایش و فرایس باید شد تا ارتفاع سر اشخاص
 و پنج شود نگاه از آن موضع که ارتفاع گرفته باشند تا بقاعد اشخاص که
 مسقط البحر باشد باید پیود و بالای خوب را بر آن باید افزود و مقدار
 که بر آید بالای آن شخص مساوی مقدار بود و اگر اشخاص مثلا مانند کوه
 باشد که بمسقط البحر می توان رسید از دور بایستیم بر زمین هموار و
 کیم سر اشخاص را و نگاه کنیم تا سبطه دیگر کلام خط افتاده است از خط
 ظل و بر موضع قدم خود و نشانی کنیم و یک اصبع باید قدم از ظل زیاده یا
 کنیم و فرایش میایم یا باز پس میرویم تا ارتفاع سر شخص بر این زیاده و نقصان

حاصل آید پس نگاه کنیم تا از این موقف دوم چه مقدار است تا بموقف اول چندان
 باشد از آن در دوازده اصبع یا در هفت قدم که مقیاس بود ضرب کنیم آنچه حاصل
 آید بالای آن شخص بود و اگر موقف اول ارتفاع چهل و پنج گرفته باشیم بهتر بود و
 بصواب نزدیکتر بود مثال در مقابل کوهی بایستادیم بموضع که ارتفاع چهل و پنج
 بود و بر ظهر اسطرلاب ظل اقدام داریم بکقدم زیاد کردیم و چندان از کوه دور
 شدیم که ارتفاع سر آن راست شد با این ظل پس میان این موقف و موقف اول
 پنجاه و پنج گز آمد در هفت که عدد اقدام مقیاس بود ضرب کردیم سیصد و
 هشتاد و پنج گز شد این مقدار بالای کوه بود و اگر خواهیم که بدانیم که از موقف
 اول تا قاعده کوه چه مقدار است آنچه میان دو موقف یافته ایم در ظل ارتفاع
 اول ضرب کنیم و در این صورت که ارتفاع چهل و پنج باشد از موقف اول
 تا قاعده کوه هم چندان بود که بالای کوه بی تفاوت و اگر خواهیم که بدانیم
 رودی که بر آن گذرستوان کرد معلوم کنیم اسطرلاب بگیریم و منطبق ارتفاع
 بگردانیم تا چون بهر دو سوراخ نظر کنیم دیگر سویی رود خانه بینیم پس چنانکه
 باشیم برگردیم در صحرای چشم بر آن سوراخها بینیم تا نظر بر کدام موضع می افتد

از موضع قدم

از موضع قدم تا آنچه بینیم چندان باشد مقدار پنهانی رود بود **هفتم**
 در معرفه عمل کردن بر صفحه افاقی مراد از صفحه افاقی آن باشد که استخراج
 طالع و معرفه دیگر احوال و اوقات شب و روز در بیشتر عرض از آن معلوم
 کنند چه از وضع صفایح بسیار اسطرلاب گران شود و بر صفحه افاقی هر سه
 مدار ثبت کنند و نصف شرقی از افق هر عرضی و خط مشرق و مغرب و خط
 وسط السماء پس هر افق که خواهند فرض باید کرد و خطی که نسبت به آن خط
 افق خط وسط السماء باشد بعد از آن آنچه مطلوب بود بدین وجه که باید کرد
 خواهند استخراج باید کرد و اما تعدیل النهار درجه افتاب یا منطبقه کوه
 بر افق شرقی باید نهاد و مری نشان کرد پس بر خط مشرق نهاد و مری نشان کرد
 چندانچه مری از موضع نشان بگردد تعدیل النهار بود ساعات روز و
 و اجزاء ساعات درجه افتاب بر افق شرقی باید نهاد و مری نشان کرد
 پس بر خط وسط السماء نهاد و نشان کرد آنچه میان هر دو نشان بود نصف
 قوس النهار بود و اگر تعدیل النهار بر نزد افزایند اگر میل افتاب شمالی بود
 و بکاهند اگر جنوبی بود تا نصف قوس النهار حاصل شود پس نصف قوس النهار

بر پانزده قسمه کنند تا ساعات نیمه معلوم گردد و از اضعاف باید کرد تا ساعات
 باشد و ساعات روز را از بیت و چهار نقصان باید کرد تا ساعات شب معلوم
 و هم چنین نصف قوس النهار برش قسمه باید کرد تا اجزاء ساعات روز باشد و اجزاء
 ساعات روز را از سی نقصان باید کرد تا اجزاء ساعات شب حاصل آید در آن افق معرّفه طالع
 از ساعات روز یا شب اگر معلوم ساعات متواری باشد چنانکه گفته در پانزده ضربه
 باید کرد و هر چهار دقیقه را یک درجه باید شمرد و بر حاصل ضرب اضافه باید کرد تا
 در آن وقت حاصل آید و اگر معلوم ساعات معرّج باشد و روز بود در اجزاء ساعات
 روز ضرب باید کرد و اگر شب بود در اجزاء ساعات شب تا در آن وقت حاصل آید
 و اگر ساعات گذشته از روز بود درجه افتاب را بر افق شرقی باید نهاد و مری
 نشان کرد و بقدر دایره دایره درجات مجرّه بگرداند چون مری انجاسد نگاه باید
 کرد تا کلام درجه بر افق شرقی افتاد هات آن درجه طالع بود و اگر شب بود او
 نظیر درجه افتاب را بر افق شرقی باید نهاد و مری بقدر دایره بگرداند تا طالع
 معلوم شود معرّفه ساعات از ارتفاع چون از افتاب یا ستاره ارتفاع گرفته
 باشند بر صفحه افاقی از ابعاد از ساعات نتوان کرد پس از جهت این عمل بطریقه

در این عمل

دیگر رجوع باید کرد و از طریقهای یکی است که اگر اسطرلاب مجیب بود یعنی اگر بر ظاهر اسطرلاب
 جیب درجات نقش کرده باشند و انحنای بود که یک نیمه عضاده را که در مقابل ربع
 ارتفاع بود چون در سطحی بر خط علامه نهند بر شصت جزو قسمه کنند و ابتدا از مرکز
 کنند و خطهای مستقیم از آن اجزاء ارتفاع خط علامه کنند چنانکه موازی خط
 مشرق و مغرب بود پس هر قوسی از ربع ارتفاع که فرض کنند جیب این قوس اجزاء
 بود که از عضاده در مقابل آن قوس افتد و چون چنین بود سطحی را بر غایه ارتفاع
 افتاب یا کوکب باید نهاد و نگاه باید کرد تا ارتفاع وقت چند درجات و خطی
 که از آن درجه راستقامت می رود بر کدام جزء افتاده از عضاده پس علامتی
 چون باید کرد و سطحی ارتفاع بر خط علامه باید نهاد و نگاه کرد تا خطی که از آن
 علامه گذرد بر کدام درجه افتاده است از قوس ارتفاع چند باشد از آن
 قسمه باید کرد آنچه بیرون آید ساعات زمانی بود میان طلوع افتاب یا کوکب و
 مغروب اگر ارتفاع شرقی بوده باشد یا میان غروب افتاب یا کوکب و وقت مغروب
 اگر ارتفاع غربی بوده باشد پس چون اجزاء ساعات نه افتاب یا کوکب معلوم
 کنند و در آن ساعات حاصله ضرب کنند در ارض یا باقی باشد و اگر خواهند که

بدان دایر طالع معلوم کنند چنانکه گفتیم و اگر خواهند بازده ششم کنند تا ساعت

مستوی معلوم شود و اما اگر اسطرلاب بجهت نبود شکل ربعی بر باید کشید بر این

صورت و باشد که این شکل را بر اسطرلاب کشید باشند پس نگاه کنند تا غایت

ارتفاع چند است و خطی که از این مقدار

ربع شود طلب باید کرد و

که از ارتفاع وقت

جاء بر استقامت با

شصت کانه

شود

طلب

کرد و موضع تقاطع هر دو خط بدست آورد و نگاه کرد تا دایره که بدین

تقاطع بگذرد بر کدام جزء افتد از اجزاء شصت کانه و خطی مستقیم که از آن

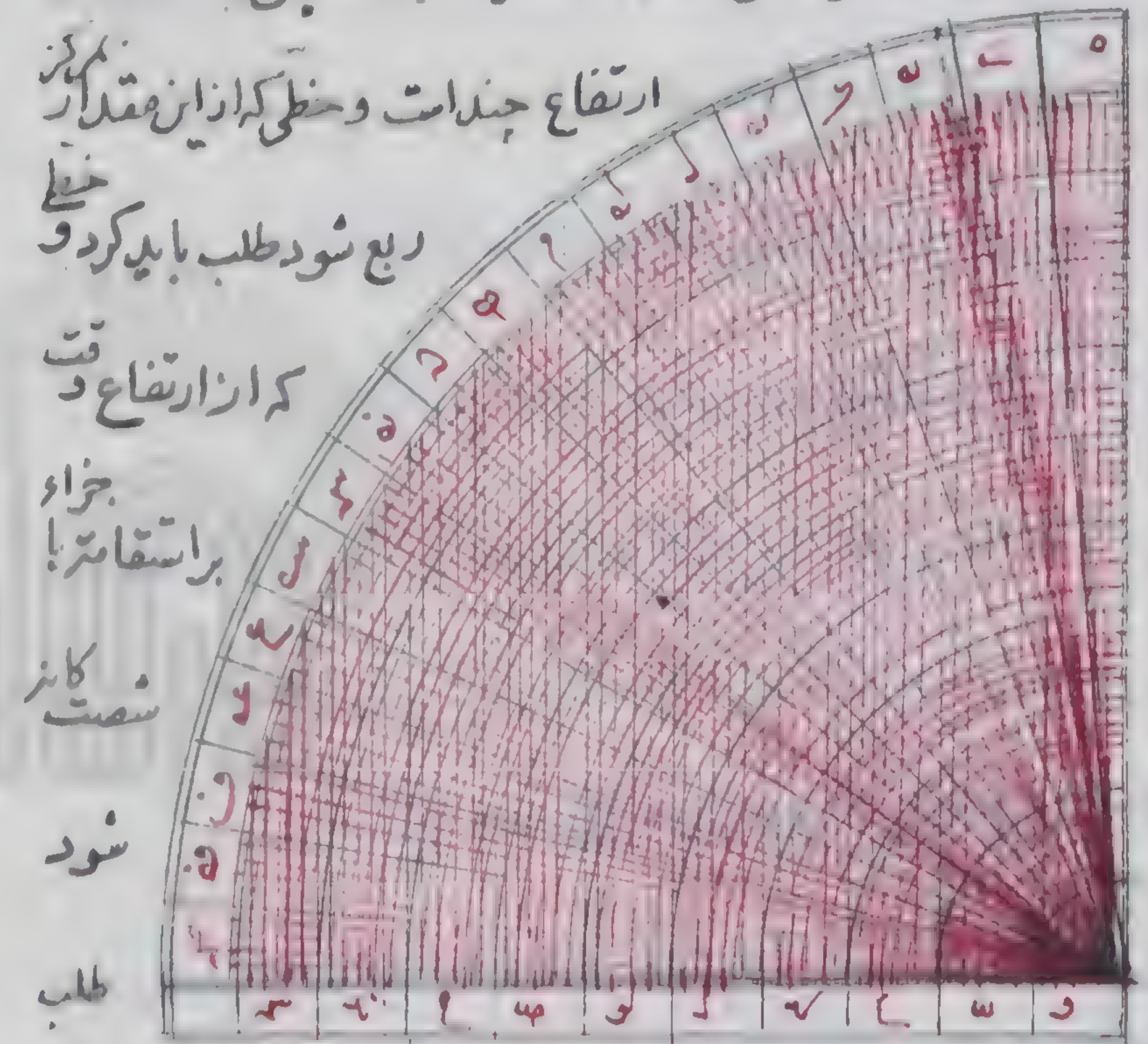
جزء بیرون آید بر کدام جزء افتد از اجزاء بود آن جزو را نگاه باید داشت و آن

عدد را بر بازده ششم باید کرد حاصل ساعات زمانی بود ماضی یا باقی باشد

ش

بایست

۱۳۳

یا کنیم از ارتفاع شرقی و یکدجه غایت ارتفاع نگاه درجه پس تقاطع خطی که از

همگردد شود و خطی که از سی و یک با اجزاء شصت کانه شود بدست آوریم و آن موضع

که علامه سیاه بروی کرده ایم تا دایره که بروی بگذرد بر کدام جزء افتد از اجزاء

شصت کانه بر چهل می افتد پس طلب کردیم تا خطی مستقیم که از چهل بیرون شود

بر کدام جزء می افتد از ربع بر چهل و یک و نیم می افتد چهل و یک و نیم را بر

ضمت کردیم و بیرون آمد دو و نیم و می افتد بازده و نیم در چهار ضرب کردیم چهل و

شش باشد پس گفتیم در این وقت دو ساعت و چهل شش دقیقه از ساعت زمانی

گذشته است از روز از اجزاء ساعات ضرب کند و چنانکه گفتیم عمل کند

و بهی دیگر بر همانی در معرفت دایره از ارتفاع اول از صفحه افقی تعدیل النهار

معلوم کنیم پس چنانکه گفتیم غایت ارتفاع را در این ربع طلب کنیم و ارتفاع وقت

طلب کنیم و تقاطع خطی که از غایت ارتفاع همگردد شود و خطی که از ارتفاع وقت

اجزاء شصت کانه شود بدست آوریم و دایره که بدان تقاطع بگذرد نگاه

کنیم تا بر کدام جزء افتد از اجزاء شصت کانه علامتی بروی کنیم پس چند آن

باشد تا شصت بکنیم آنچه بر آید از دایره تعدیل خوانیم و نگاه کنیم

که

میل آفتاب یا بعد کوكب از معدل النهار شمالی بود از اجزاء است کانه که علا^{مه}
 بروی کرده ایم نقصان کنیم و اگر جنوبی بود بران افزایم آنچه حاصل این نگاه^{کنیم}
 تا خط مستقیم که از آن مبلغ بیرون شود و بر ربع رسد بر کدام جزء افتد پس تمام^{آن}
 جزء تا بنویسیم و از آن فضل دایره خوانیم که ارتفاع شرقی بود و میل آفتاب یا^{بعد}
 کوكب از معدل النهار شمالی فضل دایره را مجموع نمود و تعدیل النهار نقصان کنیم
 تا دایره بماند و اگر میل یا بعد کوكب جنوبی بود مجموع فضل دایره و تعدیل النهار بود^{نمود}
 نقصان کنیم تا دایره بماند و اگر ارتفاع غربی بود و میل یا بعد شمالی فضل دایره^{تعدیل}
 النهار و نمود هر چه راجع کنیم و اگر میل یا بعد جنوبی بود تعدیل النهار را
 از مجموع فضل دایره و نمود نقصان کنیم آنچه بماند در هر احوال دایره ماضی^{نمود}
 پس درجه آفتاب یا مری کوكب را بر افق شرقی نیم و مری را بر افق غربی نشا^ن
 کنیم و از موضع نشان بقدر دایره بر توالی اجزاء هجده بگردانیم آنچه بر افق^{نمود}
 طالع بود و اگر دایره را بر بازده قسمه کنیم ساعات مستوی بود گذشته از وقت^{وقت}
 طلوع آفتاب یا طلوع کوكب تا وقت مغروب منوالش در آن صورت که کفیم^{نقل}
 شرقی سی و یک درجه یافتیم و غایه ارتفاع پنجاه و دایره که بر تقاطع گذشت بر چهل

افتاد چهل را نگاه داشتیم و در این روز میل آفتاب جنوبی بود و تعدیل النهار^{نمود}
 شش درجه تمام لا چهل تا شصت بیت یافتیم بیت در شش ضرب کردیم صد و^{نمود}
 شصت قسمه کردیم دو بیرون آمد و چون میل جنوبی بود بر چهل که نگاه^{نمود}
 داشتیم افزودیم چهل و دو شد خط مستقیم که از او بیرون آید چهل و^{نمود}
 میسد از اجزاء نمودن ما مشتا نمودیم چهل و پنج شد و این فضل دایره است^{نمود}
 ارتفاع شرقی است و میل جنوبی مجموع فضل دایره و تعدیل النهار که پنجاه و^{نمود}
 است از نمود بگایسیم سی و نه درجه بماند و این دایره باشد و ساعات مستوی^{نمود}
 دو ساعت و سی و شش بود گذشته از روز تسویه البیوت چون خواهیم که^{نمود}
 صفحه افاق تسویه البیوت کنیم درجه طالع را بر افق شهر که خواهیم^{نمود}
 عاشر بر وسط السماء افتد و او تا چهار کانه معلوم شود پس چنانکه^{نمود}
 نصف قوس النهار را از طالع معلوم کنیم و مثلش بگیریم و طالع بر افق نیم^{نمود}
 و به پنجم تاریکجا است پس بقدر ثلث قوس النهار بر توالی اجزاء هجده^{نمود}
 بگردانیم آنچه بر وسط السماء افتد و از دم بود و بعد از آن باریک^{نمود}
 بر افق نیم و ثلث قوس النهار را از شصت بگایسیم آنچه بماند بقدر آن مری^{نمود}

بر خلاف تو الی اجزاء بگردانیم آنچه بر وسط السماء افتد هم بود بعد از آن
یکبار دیگر بگردانیم بهمان قدر و آنچه بر وسط السماء افتد هشتم بود و چون این
معلوم شود نظیر هر خانه دیگر بود پس هر دو از ده خانه معلوم شود اما
مطالع بروج بخط استوا و ببلد معروف است و طالع سال اینده از سال
گفته و درجه طلوع و غروب و درجه ممر کواکب با سر هم که گفته آمد است
از صفحه افاقی معلوم توان کرد و این قدر کفایت بود **باب فیضیه**
در امتحان اسطرلاب و معرفت کجی و راستی چون علامه بدست گیرد و ^{خط} خط
در میان باریک بندد و از زیر عود فرو گذارد باید که آن در میان
علاقه منطبق باشد و الاراء نبود بعد از آن هر اربعه دایره باید که
چون بر کار امتحان کنند مساوی باشند و باید که چون ارتفاع گیرند
به یک طرف عضاده و هم در حال عضاده بگردانند و ارتفاع گیرند همان
ارتفاع اول باز ابتدا عضاده راست بود و چون نظیر بر خط علامه
یا بر خط مشرق و مغرب نهند دیگر خطی باید که بر همان خط افتد بی تفاوت
و اما در مقنطرات باید که مدار را بر سطح بر مقنطره افتد که مساوی تمام

عرض صفحه باشد و مدار را بر سطح الرطان و مدار را بر سطح الجدی هر یکی بقدر
میل کلی از او دور باشند و باید که تقاطع دایره افق و خط مشرق و مغرب و
مدار را بر سطح هر سه بر یک نقطه باشند و اگر بر کار بگیرند و یک سر او را
نقطه تقاطع مدار را بر سطح الجدی با خط وسط السماء نهند و دیگر سر ^{تقاطع} تقاطع
مقنطره از مقنطرات یا خط مشرق و مغرب یا مداری از مدارات در جانب
شرقی باید که بهمان فتح بر کار سران بر کار بر نظیر آن تقاطع افتد در جانب ^{غربی} غربی
و در اجزاء منطقه البروج باید که چون درجه بر افق شرقی نهند نظیر ^{خط} خط
افق غربی نشینند و هم چنین اگر بر خط مشرق و مغرب یا بر خط وسط السماء
نهند چون اول محل بر افق شرقی نهند باید که اول الجدی بر خط وسط ^{السماء} السماء
افتد و بر کار امتحان کنند تا مقدار برج قوس و جدی و مقدار برج ^{دلو} دلو
و عقرب و هم چنین هر دو جی که بعدشان از نقطه انقلاب مساوی
باشد یک مقدار هست یا نه اگر باشد درست باشد و الا کج بود و چون کج
ارتفاع گیرند پس یک کوب را بر مثل آن ارتفاع نهند از مقنطرات اگر
دیگر کوب بر ارتفاع خود افتد صحیح بود و الا کج بود و نیز سرطان و جدی

و حمل باید که هر یک بر مدارات خود گردند و پس بی تفاوت و باید که
 ساعات متعرج چون بر کار امتحان کنند بعد میان هر دو خط که فرض کنند
 هر مداری مانند بعد دو خط دیگر بود بهمان مدار نیز بر مدار دیگر
 این امتحانات مشهور و زیاده بر این مؤدی با طناب باشد
باب ششم در معرفه ستار چند که بر اسطرلاب ثبت کنند از جهت ارتفاع
 گرفتن بجا نبود از معرفه کوکب چند از ثوابت و مدار این وضع
 آنچه مشهور تر است صفت کنیم تا چون خواهند از این اسناد از کوکب
 ثابته مشهورترین نزدیک بیشتر مردم تر باشد که از این روین خوانند
 چون نگاه کنند در این وقت که از طلوع کند کوکی دیگر روشن
 از جانب شمال با او طلوع کند چنانکه مقدار ازین ^{دو} ^{بالا} میان هر دو بود یا
 آن کوکب را عیون خوانند و چون روین یک نیزه بالا طلوع کند
 کوکی روشن بر آید در پس او جنوب مایل بچهار کوکب دیگر از او
 ناریک تر که بر صورت کتابه حرف دال باشد آن کوکب روشن را که
 بر یکطرف دال بود عینی الثور خوانند و آن منزل در آن است و بعد

از این امر

از در آن صورت چو بر آید که عوام از آنرا از و منجان جبار خوانند بر صورت
 مردی بود با کمر و شمشیر هر دو دست او که بالا کوکب که باشد و ستاره روشن
 بود اما دست راست روشن تر بود از او ارتفاع گیرند و اجوز الیمنی گویند
 و از دو پای او که در زیر کمر و شمشیر بود پای چپ بزرگتر و روشن تر بود و
 ارتفاع گیرند و او را راجل اجوز البری خوانند و در میان دو دست ^{بالا}
 سه کوکب خورده بهم پیوسته مانند سه نقطه که بر حرف ث رهند از آنرا
 اجبار گویند و هفقه از منازل قرآن بود و بر عقب جوزاد و ستاره روشن
 و بزرگ بر آید که بر دو سوی محره که میان ایشان دو سه نیزه بالا بود یکی
 جنوب مایل و یکی شمال و جنوبی روشن تر باشد و شمالی خورده تر و سرخ
 و در پی هر یک کوکی خورده تر بر آید بر بعد دو سه که از این دو ستاره بزرگ
 دو شعری اند بزرگ تر که جنوبی است شعری میانی خوانند و خورده تر
 که شمالی است شعری شامی و میانی را عبور نیز خوانند و شامی را غیضا و
 ستاره که با هر یکی بر آید مرز هم خوانند و این کوکب در آستان ظاهر ^{شد}
 در آخر شب و در زمستان اول شب و در مقابل شعری شامی از جانب ^{شمال}

دوستان باشند روشن نزدیک یکدیگر و آن دوستان را ذراع گویند و
یکی را رأس التوام خوانند آنکه اول باید بمغرب نزدیک بود رأس التوام
المقدم خوانند و دیگر را رأس التوام المؤخر خوانند و در عقب ایشان
مقدار و ویژه بالا چهار کوب بر ایند بر خط مقوس برای صورت
و بر این چهار جنوبی کوب سیم که مقابل اول باشد روشن تر بود و جنوب
تراز هم بزرگتر بود و از اقلب الاسد خوانند و در جنوب او کیستار
باشد که در حوالی آن هیچ ستاره نبود و او را فرد خوانند و عقب قلب
الاسد ستاره دیگر براید روشن و ستاره دیگر نزدیک بد و در رو
و آن دو ستاره بغایه روشن نباشند و این دو ستاره را زبره خوانند
و مقدار یک ویژه کوبی روشن و در بزرگی و خوردی میانه بر عقب
براید از اصرافه خوانند و بر عقب صفره مقدار دو ویژه ستاره روشن
تنها براید و بر جانب شمال او بقدر سه چهار ویژه ستاره سمت بزرگ
و روشن و ستاره تاریکتر بر بعد دو کز او بر آید و آن دو ستاره
روشن سما کنند یکی که تنها است از اسماء اعزل خوانند و دیگر را که روشن

و شمالی بود سما ذراع و آن ستاره که بالای او است او را راع خوانند
در اخربا را بولسب سما ذراع بر میان آسمان بود مقابل سر و سما اعزل در جنوب
و مغرب او در شمال و مشرق او بقدر دو ویژه هفت ستاره که باشند که بر شکل
دایره باشند تا تمام که عوام از کاسه شکسته خوانند و کاسه درویش
خوانند و مخاران از افک خوانند یکی از آن کواکب که روشن تر بود از
بقیه خوانند و چون فک میان آسمان رسد در جانب جنوب ستاره
عقب نزدیک رسند بنصف النهار از آن کوب کوب روشن تر ستاره
بود که با او دو ستاره دیگر تاریکتر که از دو جانب او باشند بر خط مقوس
از اقلب العقرب خوانند و ستاره دیگری است روشن بر میان آسمان
که باد و ستاره خورد بر مثال مثلثی خورد متساوی الاضلاع باشند
عوام از ادبک پایه خوانند و در اخربا بستان با بولسب راست بر سمت
الراس بود از اسرافه خوانند و در مقابل او از سوی شرق و جنوب
نزدیک کمانه مجره ستاره روشن بود میان دو ستاره دیگر تاریکتر که بر
مثال خط مستقیم باشند و عوام از اسماء اعزل خوانند و آن ستاره روشن

عبد الرحيم البغاري مع توارده غموم الفراق وتأثرهموا الاستيا
ق في بلدة نازد في يد نصراة خان

الى مواصلة الحبيب الذي هو لقلب المريض طبيب

تبارخ يوم بانزلهم جبري الناري

فرمانور ۱۲۵۰

و انچه اران در اسلطان در افریقا و غیره

که نشانه از ایام سلطنت ابد مدت ظل العظمی قاجار قریب به سیل سال

منقصر از ایم مصفاست این صغیف از اهل و بله

بعض اصوفیوں سے سوز و گم کے لہجے میں

ماضی از مدت مفارقت

جسم و جان سرور کی مثال

درت بیخ ۵۰

٢٧

بازبین شد
۱۳۷۱ ش

نظر طایرات و چون از آن فاعده سازند کوکبی تاریکتر از ایشان است و سی
بایشان بر مثال مثلثی باشند ان کوکب را راسن مجوز خوانند و کو
دیگر از جانب شرق و شمال با ایشان هم بر مثال مثلثی باشند مختلف
ضلاع

وان ستان بر میان حجره بود اورا ردف و زنب الدجابه کونید و
بعد از او بر حجره چند ستان بود در روشنی نزدیک یکدیگر بود
بر صورت شتر و عوام از شتر خوانند ان ستارگان یکی که بیش میابد

اور آف المحضیب خوانند پس این تعریفات بیت کوکب وصف کرد
آمد که از ایشان ارتقاء توان گرفت و آن اینست **اعین النور** **معمود**

٧٠
سيد المجوز اليمنى ١٤ رجل المجوز اليسرى ١٥ شعري العبور ١٦ شعري العيصا

راس التوام المقدم ١ راس التوام المؤخر ٩ قبل الاسد افر ١١٠ ص ٩

سمت الرابع اسمك المأخوذ من رتبة فكه قلب العقرب في مواقع السم

راس اجوزا **۱۳** بکار دفتار کف الحضیب و پرسترا سطرلاها این کوا

نقش کنند هر که از الیاسد چنانکه در استیاء بنقده اوراد رائی

باب كفاية برود والله يعلم وقد تم هذا الكتاب على يد القيد

عبد الرحيم

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب شرح الاطلاق الاطلاق

مؤلف متن شیخ بهاء الدین محمد علی محشی

شارح مترجم

تاریخ تحریر ۱۲۴۱ - نوع خط نسخ حقی تعداد سطر ۳۱

جزء کتب مجرم زبان عربی عدد اوراق

طول ۱۵/۸ عرض ۸/۸ شماره عمومی ۱۵۴۲

وقفی خریداری تاریخ خریداری ۱۳۴۹

ملاحظات

بسم الله الرحمن الرحيم

ربنا ما خلقت هذا بطلا سبحانك فقنا عذاب النار و
 المتفكرين في خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار
 مهل على يد رسال النبى ومركب دارى الفتى جيبك عهد النبى
 اله بروج ملك الولاية ومطلع شمس الولاية الاثني الاطهار
القبول فيقول الفقير المذنب الغريب الذي يمد يده الى هذه درة
 احسنت من في الرتبة على اسنوله وانظرت على الهم في فضوله
 لبوايه وتضمنت لطيف فرائد ورثمت على طرائف فرائد
 وضعتها برقة المتفكرين وتذكرت كرم وسمتها شير
 ليتوافى الاسم والسر ويتطابق اللفظ والعرض وتعرف بها
 مجلس الملك الاعظم ملك رقاب الامم مولد ملوك العرب

شمس ملك العظمة والجل قطب سماء الحسنة والاقبال محيى
 علوم الدين ومروج سوق المعارف ورافع اعلام جدسية الكريش
 مجد دابة الاثمة المعصومين صهلوات الله وسلامه عليهم اجمعين
 ب ط العدل والرافعة على الدان والقصر نزلوا للطف والرحمة
 على المطيع والى صحر المصروع السماء والمطر على الاعداء اعظم
 الارض شانه واعلام محلا ومكان والكرام خليفه واقومهم
 ادفاهم عهدا واشرفهم اب وجدا السلطان بطلان ابو
 سلطان شاه عباس الحسينى الصنوبرى لازالت وحي السلطان
 خاشعة على به ورقاب اخوان خاشعة لتقيل اعتناء
 ولا برحت الاخم بسعة سره والافلاك على وفي ملكه
 لجهرواله الطيبين الطاهرين وزينتها على مقدمه وفضل غروحه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

فقط

الدوائر العظام والصغيرة
والفقير المشهور
والدائرة ان
نصف الكرة فخطه

القطر من مركز الدائرة الى محيطها

والافصيرة والعظم عشرة **الاول** معدل الزهر وقطبه قطبا
 العالم والفصل المشترك بينهما وبين سطح الارض الخط الاستواء ^{نحو} وكونا
 صغره من تسعة في حرك النقط في حضيض المدارات البروجية **الثاني**
 من طقة البروج وتقاطع على نقطة الاعتدالين الربيع والخريف ^{بعد}
 اخرايها عن نقطتي الاعتدالين الصيف والشتو فيقسم هذه ^{الاربعة} الى
 اربعا ومدة قطع الشمس لكل منها احد الفصول الاربعة ^{وهي} صيفا
 كالاول في مدارات العرض **الثالث** الدائرة بالقطب الاربعة
 هـ دائرة بالقطب الاولين قائمة على بعضها ^{فهي} تلك وتقطع الثانية على
 الاعتدالين والاول على نظيرهما واقصر قوس بينهما ^{او بين} قطبيها
 هو الميل الكلي وهو اربعة اشرس **الرابع** دائرة الميل ^{او}
 بقطر الاول وجوز من الثانية او مركز كوكب فقد تحددت ^{الثالثة} واقصر

قوس منها بين الاول والاول ميله الاول وبينها وبين الثانية ^{بعد}
الخامس دائرة العرض وتزبط قطر الثانية وجوز منها او مركز كوكب
 فقد تحددت ^{الثالثة} والرابعة واقصر قوس منها بين الاول والاول ^{الميل}
 وبين الثانية والثانية عرضة والاقام المت وية الحاصلة من تقاطع
 عرضيات احدها ^{الثالثة} ورابعة ^{او} مركز الاعتدالين والبروجية
 البروج الاثني عشر ^{المسماة} **السادس** دائرة الافق ^{وهي} واسطة بين
 الفوقاني والحقاني وقطبه سمت الاراس والقدم وتصف الاول
 على نقطتي المشرق والمغرب والواصل بينهما ^{خط} الامتدال والثانية
 على الطالع والقارب وهو الابع واقصر قوس منها ^{جوز} من الثانية او
 مركز كوكب ونقطة المشرق سعة المشرق وبين اهداه ونقطة
 المغرب سعة المغرب والصغرا الموازية لها ^{مقنطرات} ثم ان قطع

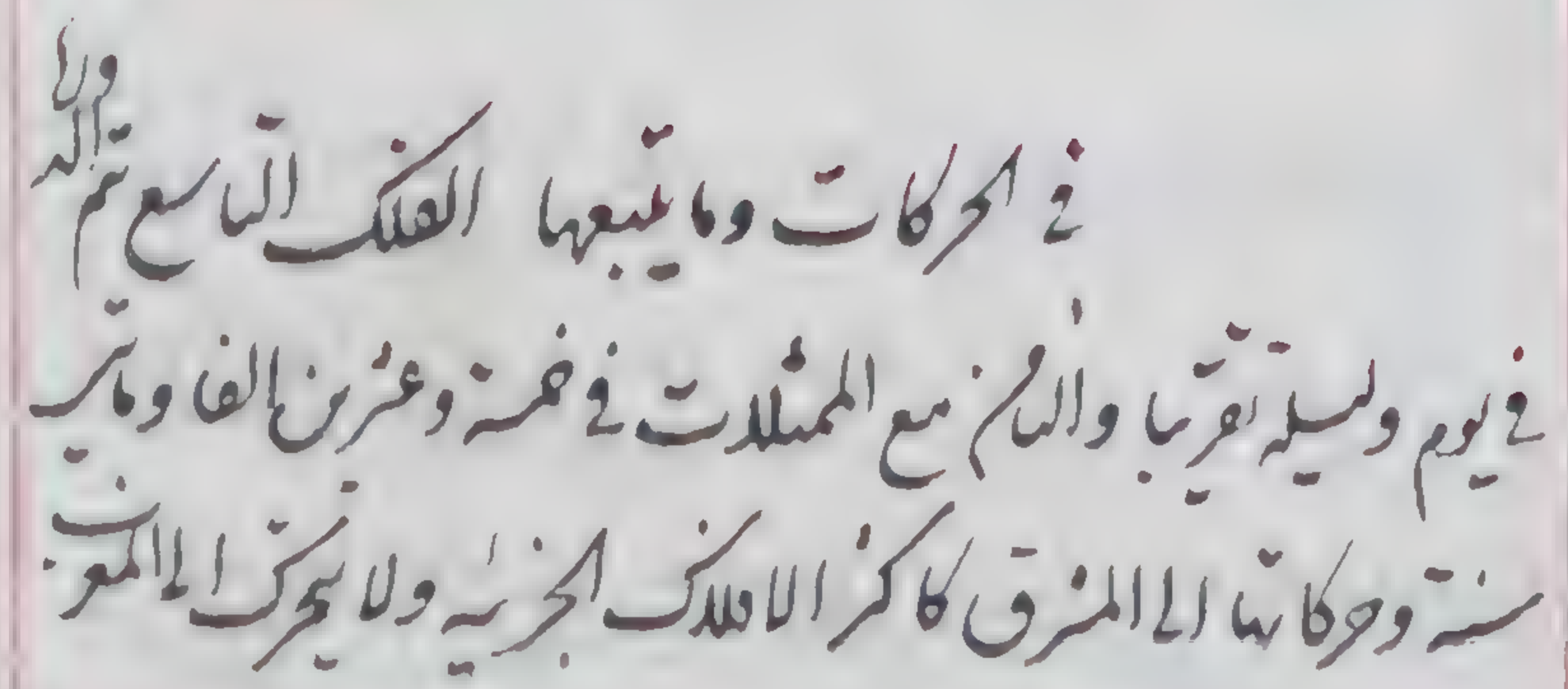
قطب في المعدل ست قطبية ونصف كل مداراته على قوائم
 فليت وي الليل والنهار تقريبا ابد الانوار ويسمى الدور ^{الاول} والابا ان
 انطبق على قطبية انطبقت عليه وكانت السنة يوما وليت ^{الاول} ويسمى الدور
 رجبيا وان لا غنة ^{الاول} لا وجوبا ونصفه وحدة وارتفع ^{الاول} قطبية
 واخط الاخر بقدر الميل ويسمى الدور ^{الثاني} حيا واه من المدارات
 اثنين فوقها وتحتيا بقدرها مع القطبين كبعد ما عنهما ^{نصفها} مخط
 من المتوسطة بين الوقاي وقطبية فيكون ابرية الظهور ومرتفع ^{عن}
 نظرها فيكون ابرية انخفا ^{الاول} قطعة للبوابة مختلفين ^{الليل}
 والنهار الانوارا في الوقاي في قوس النهار الكواكب والتحت في قوس
 ليله والواقع منها بينها وبين ميلة مارة بنقط المشرق والمغرب
 تعيدل نهاره وصنعف وي التفاضل بين نصف المدار

وكل من قوس الليل والنهار نصف النهار وهو الذي
 غنية ارتفع الشمس عند وصولها اليها وتكون واسطة بين النصف
 المشرق والمغرب مارة باقطب الارض والدراسة قطعة لها
 بنقط الجنوب والشمال والورصل بينهما خط الزوال ^{الاول} والثانية على
 والرابع وهو دائرة السواء الارض وقطب في نقطة المشرق والمغرب
 وقد اتخذ بالثانية والرابعة والخامسة واقصر قوس منها بين الاول
 وقطب ال درة او بالعكس عرض البلد وطوله ما وقع في المعدل
 بين نصف نهاره ونصف نهار الجرائد الخلدات من فوق
 اول السموت وهو واسطة بين النصف السماوي والجنوبي مارة
 باقطب ال درة والبلدة وقطب بنقط الجنوب والشمال
 وسط السماء الرؤية وتر باقطب الثانية والدراسة

قطب الطلوع والغروب واقصر قوس منها بين الارتفاع وقطب
 الثانية او بعكس عرض اقليم الرؤية دائرة الارتفاع وقد
 السمتية وتر نقطة مقعوضه من القطب وقطبان دائرة القطب
 نقطتين المست والواصل بينهما خط السمت واقصر قوس بينهما بين
 وذلك النقطة ارتفاعها من حيث قوتها والخط طوله ان كانت
 واقصر قوس من الارتفاع بينهما وبين الارتفاع من قوس سمت تلك النقطة
 وممت ارتفاعها ايضا في صورة افلاك السبع السيارة
 فلك الشمس نجوم كير متوازي السطحين مركزه مركز العالم مثل
 البروج في المنطقة والقطبين وفي جهة اخرى مثله خارج المركز مثل
 محدب الاول على نقطة الارتفاع ومقعوه مقعوه على نقطة الخفض
 بفصل ممس مندرج السخن المغاية اضعف ما بين المركزين

والشمس مركزه في السخن الخارج عند منتصف ما بين قطبيه دائرة
 السطحية على نقطتين وافلاك كل من العلوية والزهرة كلفلك الشمس
 ان مناطق خوارجهما تقطع منطقة البروج على نقطتين متطرفين وله
 تراؤب مركزه في خوارجهما وهو الحاصل كارتفاع الشمس وارتفاعها
 بحيث يمس سطح كل سطح من دويره على نقطة وذلك القمر كالعلوية
 الا ان منطقة الحادير كالمثل في منطقة البروج من ثم قسم بالمثل
 وارتفاع الحادير و سطح تقاطع منطقة البروج على نقطتين المركز والارتفاع
 وله فلك اخر متوازي السطحين محيط بالمثل ليس الجوزهر وهو كالمثل
 للمثل في المنطقة والقطبين وذلك القطر ردك لعلوية ايضا
 ان مركز الفلك الحادير كالمثل وهو المديري غير مركز العالم ومنطقته
 في سطح منطقة البروج بل مع منطقة كالمثل في سطح واحد والمديري في

وهذه صورت الافلاک

الاربع

وقال علي بن ابي طالب
والله لعل الله ان يفر
منها ما فر مني
والله لعل الله ان يفر
منها ما فر مني
والله لعل الله ان يفر
منها ما فر مني

الا اربعة جمعها قول
 واربع نحو غروب سيرة ما بين
 محمد ومدير وحوجزهر ومايل وحركة كل تلك مثابة حول مركز
 الا حركه حامل القمر فتباها حول مركز العالم وحول مركز العلوية ^{التي}
 فتباها حول نقطة حول المير وبعين رضى عن مركزها حامل ^{القمر}
 المار بالمركزين في جانب الاوج في اجساد ولما بينهما وحركه ^{مركز}
 عطارد فتباها حول نقطة على منتصف ما بين مركز العالم والمركز
 وهذه من المسفلات وعلتها محققا القوم سكر الله عليهم ^{التي}
 بالمحركات وحركه اعلى تدوير القسم الى المغرب ^{في} وهذا الى المشرق
 والميترة بالعكس فوض لها الاستقامه والاقامه والرجوع ^{فقط}
 حركه مركزه الى المركز تدويرا وكذا فؤما وزيمه الاول ^{تعدله} واللسع ^{تعدله}
 توجهها حركات الخواارج والتداوير واقفا بتدليل الشمس ^{فلفتن}
 عليه في هذا المحقق وموقوس في مثلها بين طرف الخط ^{في} التعمير وهو

الخارج من مركز العالم الى الارض ما را ببركها وبين طرف الخط الكروي
 الخارج كذا غير ما را من مركز الخارج من مركز الخارج الى مركز الارض
 طرفه واول الجهد من المسد على طرفها فادامت الخط منقوص
 تعديلها من وسطها ومادامت صاعدة يرا عليه لحيث على السطح
 لعمومها وهو قوس من الثانية بين اول الجهد وطرف الخط الكروي
 التواكب انما القسور حرم كد صقيل بن السواد والزرقة لتفسير الكفر
 نصف الشمس وانما لكبر ما ووجه
 ويختلف اوضاعه بالقرت البعد
 عنها ففر الاجتماع وجهه المظلم
 والمستفتر اليها وهو المالح واذا البعد عنها ليس لرا من انفسه قتلاد
 الاملل ويزداد بزيادة البعد الى المقابلة فتعكس حالة الاول وهو

البر

البدر ثم يتناقص للتقارب فيقول الى المالح وكذا اذا اجتمع بها
 عند الارض والذنب على بيتا وبها فكلها او بعضا وهو الكسوف
 واذا استقبلها كك حالت الارض عنها ووقع القسور كد او بعضا
 محروط ظلها وهو الخوف وهذه صورة الاوضاع الثلاثة

فيما يتعلق بالارض واختلف اوضاعها

الدائرتان المحترتان على سطح الارض من تقاطع المعدل والافق
على قوائم لقياسها ارباعا والمعمور احد الربعين السماويين وينقسم
ببقية من المدارات السبع قطعا مستطيلا متساويا وفيها
بنصف ساعة وهو الاقليم وابتداءا عنه الجهورجيات التي
الاطول يرب ويظهر صور الاقليم وما فيها من البلاد المشهورة

ويكون خط الاستواءات من الشمس رؤسهم في الامة التي

فيهم الظل

فيهم الظل ويعد غاية السعة في الانقلابين فيكون جنوبا
نارة وشمالا اخر وفصولا ثمانية والاما مدارهم ومدارهم
فخمسة فقام فان نقص عرضهم عن الميراث كان منهم الشمس في السنة
مرتين عن نقطتين ميلها عن المعدل كعرضهم فيهم ظلمة في فصول
الاثنين منهم المخطط الاستوائي ثمانية ايفم وغيرهم لربعة وان
س منهم مرة في الانقلاب الصغير ويكون احد قطبي البروج ابدية
الظلمة والاخر ابدية الخفاء وبما ان الافق في الدورة مرة
زاد عليه ونقص عن تمامه كان اى ارتفاعات الشمس بقدره تمام
عرض البلد وبقدر نقصه عن وظلمة شمالا ابدية واذا
تمامه كان غاية ارتفاع الشمس بقدر ضعفه وامت قطب منطقة
البروج رؤسهم في الدورة مرة فيطبق مربع اقليم ثم يرتفع بضعها
عن دقة ميله عن ويخط الاخضر كالك ثم يطبع القارب ويعزب الطلح
ثم يكاد يترأيد النهار الى ان يداور الدورة والليل كذلك وهكذا

القسم الذي انتهى العمارة وان زاد عليه ولم يبلغ تعيين فميد قطب البروج
 جنوب سمت الاراس بقدر تلك الزاوية ولا يغرب في منطقة البروج ما يرى
 سيد انما في تمام العرض ولا يطلع ما يرى سبله الجنوبي على منقسم منطقة
 اربعة قسم فمستقيمة منقط القطب الطراد في الظهور والمستقيمة
 القطب الخفي ابر الخفا وما مستقيمة الاعمدة الاربعة يطبع مكررا ويخرج
 مستويا وما مستقيمة الاعمدة الخفية بعكس واعرض لتعين نقطتها
 قطبا افقة وغاية ارتفاع الشمس بقدر الميراث ولا يطلع ولا يغرب
 بمحركها خاصة فالتسوية وليد كاسر ونحتم في الفضل كقول بيان عود
 مبداء الاقاليم وادائها واطول ايامها وفراخ عودها واطوالها
 وعدد عظام جبالها وجزايرها وما حفظ اهلها الفن وهو في
 في المصباح والشفق بين في ابعاد الدحرام الى الشمس
 وستة وستون مثالا للارض وربع ثمن في المستقيمة الكروية نصفها دائما واطولها
 محروطة ويلتزم راس منطقة البروج وغيره في ذلك الزمر والنهار

في
 الفصل

مدة كون الخروط تحت الافق والليل مدة كونه فوقه فاذا زاد

قرب الشمس من شدة الافق لزداد ميل المحرّوظ الى غربية ولا يزال
 حرر الساعات المحيط به واول ما يرى منه هو الاقرب الى موضع الظل
 وهو موقع خطي نخرج من نصرة في سطح سمت يبرر مركز الشمس عمودا على
 المماس للشمس والارض النور هو في سطح الفصل المشترك بين الساعات
 والظل فير الضوء مرتفعاً عن الافق مستطيلاً واما بين الافق
 منطوق وهو الصبح الكاذب وهذه صورة

ثم اذا قربت الشمس مدارها من النور معرّفاً وهو الصبح الصادق ثم
 ارفع

يرر محمراً او الصفق يعكس الصبح يبدو محمراً ثم مبيناً معرّفاً ثم
 مستطيلاً وقد علم بالتجربة ان اخطاط الشمس اول الصبح الكاذب
 السفق ثمانية عشر درجاً ففرغ من يتصل السفق بالصبح الكاذب
 اذا كانت الشمس في المقرب الصغير اذا غابت اخطاطها عن الاذن
 في استخراج خط نصف النهار وسميت القبة بالديارة الهندية
 تصور الارض بالكواكب او غيرها من الالات وقرسم عليها دائرة
 وينصف على مركزها مقياساً على قوائم تقارب ربع قطرها وتعلم
 على مدخل غلغ فيها ومحورها عنها وينصف القوس بينهما ونخرج من منتصف
 خطها ما يبرر مركزها فهو خط نصف النهار واول وقت الظل من الظل
 عنه والمقاطع له على قوائم خط المشرق والمغرب ثم تقسم كل ربع
 لتعين قسماً متساوية وهذه العمد تقرر لاختلاف المدارين حار
 الدخول والخروج وقد يقرّب التحقيق ان عهد الشمس في المقرب الصغير
 او قرب وان عهد في يوم يكون الشمس نصف النهار في المقرب الكاذب

مدارة في الحالتين واذا التقى طلوعها وغروبها في احد الاعمدة التي
 فالخط الخارج من ارتفاع الظل يار بالمرکز خط المشرق والمغرب ^{والمقاطع}
 له في قوائم خط نصف النهار وهذه صورته ^{نقطه}
 من الثاني في واجهها واجه الكعبة فان ت و ر البلد وكذا نرفها درتها
 طولاً فقبله نقطه الجنوب ان زاد عرضه والافق خط الشمال وان
 طولاً وعرف فعد من نقطه الجنوب والنسب الى الجنوب بقدر ما بين
 الطولين ومن نقطه المشرق والمغرب الى الجنوب بقدر ما بين ^{البلدين}
 وصل بين كل من النقطتين بخط واخرج من مركز الدائرة الى نقطه ^{تقاطع}
 المحيط خط فهو صوب القبلة ومنه ان تقسم طولاً وعرضاً
 او طولاً وزاد عرضاً او بالبعكس وان زاد عرضه عرضها فضع ثمانية
 اجوزا او اقل له والعرض من الرطبان من كون الشمس في امة
 في خط وسط السماء في صفية الاطرب المعمولة لعرض البلد
 وعلم موضع المشرق اجزاء الحجرة ثم ادر العكسوت بقدر ما بين

الطولين

نقطه

الطولين الى المغرب ان كان طول الكروية يختلف ان كان
 اقل فحيث انتهى احد الجوين من مقطرات الارتفاع فظل ^{المقياس}
 وقت طلوع الشمس اليه محسوب القبلة ^{اهل البلاد}
 ما يقدره كون الشمس في احد الجوين الى بقية لغير عرض البلد
 الطولين ساعة ولغير درجه اربع دقائق فاذا مضى نصف النهار
 بقدر ما مضى من الارتفاع والارتفاع ان زاد طول البلد
 او بقدره بقدره ان تقس و ظل المقياس في خط سمت القبلة ومنه

الما خلف جهة الطول في الارض

اهل البلاد
 في الارض ١٢٤٨

طريق

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب طالع مسند
 مؤلف متن محمد بن محمد باقر محشی
 شارح مترجم
 تاریخ تحریر ۱۳۱۳ نوع خط تعداد سطر
 جزء کتب کتب زبان عدد اوراق
 طول عرض شماره عمومی ۱۰۴۰۲۲
 وقفی تاریخ وقف خریداری
 ملاحظات

بیرجانی که در این باره
 از نیت و تامل می

احکام خود کس و بیوقوف
 نشسته
 همان رسد
 در خون بر سر
 در هر روز
 در اوق و خضوت
 شانه
 غلبه از غور

بهره‌داران

در پیش چشم پلرت
 ز که تو دو که می

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶

من بد از ترک غمت
 احسن رحمت

بسم الله الرحمن الرحيم
 نزلناك كريمة البغاري غفر

19

و با بر که اگر که ارتفاع بن بیست و طالع از آن دانست صحیح باشد و نیت در آن دارد
و چند نیت در هم نگذارد که کلاً احوال مخفی باشد و با نیت به نیت بنماید و با بر که در وقت
بیشین در اوقات استخوان اقرب باشد چه در این وقت دانستن ارتفاع و در
طالع صحت بهتر دارد **یکم مخفی است** و در حکم بر طالع مسئله دانستن حفظ و معذرت

مطالعه بفرموده دیگر رساله حل انقوم در شرح تفهیم تالیف کلام ایم بخواند بعد از آن رساله حل
این رساله حل انقوم در شرح تفهیم تالیف کلام ایم بخواند بعد از آن رساله حل
مطالعه کند و رساله که در عمل طاع مولود تالیف کلام ایم در این باب نیز در دسترس

از ضروریات است **المعتمد** در دلیل سائل و دلیل سئول عنه بعد از آن که طایفه سفاکین را
معلوم که بشیر و خاندان بر طایفه سویت داشته بشیر و کواکب را در محل خود نشسته است بایست که
بشیر و سهم السعه و سهم الف و سهم حاجت که سؤال از آن باشد معلوم که بشیر که طایفه بعد از سویت است
و جزء اجتماع مقدم یا جزو استقبیل است ابدوده بشیر و سئول به در هر طایفه

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

فوس و حوت است چون این بر چهار طالع باشند صاحب طالع در این بر چهار
 باقر و کبوتر درین بروج باشند دلیل است بر آنکه صاحب طالع اسراف کند و
 بکشد به **اکس** بر چهار طالع که تا آنکه در دوازده است و سبب و جری بر چهار طالع
 و در ستاره جرات و میزان و دله از این بر چهار ضعیف باشند و بخوس دلیل است
 بر تنگی معاش و رفتن آنچه در دست باشد و اگر سحر باشند دلیل است بر تنگی
 و سعادت آنان بروج و مال برهند و باز نمانند سلطان است و عقوبت و تنگی
 اگر بر کنند مال چند حاصل شود بکسر صاحب دوم و عطایه که کدام که فخر
 باشند و بر دلیل عدل است اگر عطایه دهند و در سوط یا در جای که بریت دوم
 است عفو و اگر در کشته باشد بین عفو در ده ضرب ببرد و شرف در عهد
 خانه در دراز و همچنین است قیاس بر کوه که دلیل است اگر در سبوط باشد بر حال
 بعد مال بقدر عطایه صغیر او بود و در کشته و غیر آن بر تنگ و بخت و مذکور شد
 دلیل راجع به آنچه برسد نیمه اذان کم کند و اگر محرق بود هیچ نیاید و اگر بعد اذان
 شمس چهار درجه بعد از آن کم کند و چون معدن بطلان ظاهر باشند زیاده
 در مال و نظایر آن کم کند **اگر** سوال کند چندی بر فروشم و روزه است
 که است

که است اگر قمر زیر النور و العبد و اعیان باشد و فوق الارض دلیل که این است
 در وایه و اگر حال قمر بخلاف این بود دلیل که و از زلزله است و اگر مال بکافرت
 و زیاده طالع دانه بکافرت بطلان و در درجه خانه دوم و در درجه خانه باز دهم که
 بطلان متصل باشد و از غیرها که بود و مریخ از این طالع بطلان خاصه و در بطلان
 ظاهر بود بر درجه خانه باز دهم دلیل است بر زیاده و بسبب شدن مال و نمود در بخت
 و اگر قمر صاحب بیت المال متصل بود و از نخوس بر باشند همین حکم داند و اگر صاحب
 این باشد دلیل برین و توفیق بود **اگر** بر کنند که بیع واقع شود و نه اگر صاحب
 طالع و صاحب بیع بهم متصل باشد دلیل بیع است و اگر قمر در بروج مستقیم الطالع
 باشد زایر النور و العبد و معدن بود بر ظاهر باشند بهر چه که خیر باشد و اگر
 در سبوط **اگر** بر کنند که این چنین بفروشم یا نه دارم اگر صاحب طالع
 و قمر قریب حال باشند و بعد متصل باشند بکافرت و بزدل و در غیر این
 حال بفرودخت اگر بر کنند و بسبب فروخته شود یا برین بکسر صاحب طالع
 و صاحب دوم و قمر کدام که وقت پیشتر باشد و بر دلیل بعد پس اگر دلیل از
 ساقط بیل و تر کند یا بگوید متصل شود در و تر و در شرف و بر باشد دلیل است

بران که بسود فروخته شود و اگر در بیل و تر بویانه بعد در سقف وزین و اگر دلیل در تیر
 بایل و تیر و بقطر شود بگویم فصل شصت و هفتم در خانه از ان فروخته شود
معه در احکام خانه سیوم اگر از حال برادر ان پرسد گوید سعد اگر
 سیوم طالع باشد دلیل صلاح حال برادر ان است و موافقت کون بگوید
 و اگر در سیوم گوید خس باشد دلیل است بر یکی برادر ان و لا ورت ان و
 برج سیوم دو جسدین باشد و در و چند گوید بعد دلیل است که برادر ان از یک
 مادر نباشند و هر گوید که اول برج باشد دلیل برادر کلا تر باشد **معه** در احکام
 خانه چهارم **بدانکه** این خانه و جسدش و زحل و قمر دلیل خانه و ضیاع و باغ و زمین
 اگر خد او نرطالع در هفتم باشد یا بصاحب هفتم متصل شود دلیل است بر آنکه ان
 سر ایزد بر هفتم و ان بیع نام رسد و اگر خسر در چهارم بگوید که ان خانه خراب
 و اگر سعید بگوید که معمور است و اگر برسد در این خانه که مخمور بگوید است اول
 دانت که صاحب چهارم و اگر گوید که در اوست دلیل است که در و نور و کهنه و سایر
 و سبک خانه است و طالع رمل از خانه است و موضع قمر دلیل در خانه است و موضع
 شمس حد و کت که بیان سر او صحیح است و جایگاه زنده دلیل خمر خانه

و موضع عشرت و شیر و زین و طرب و موضع عطوفت دلیل محبت و کینه و کت
 خانه باشد و موضع زحل دلیل اب خانه و جلیقه تارک است و کسده و موضع
 شیر دلیل مجلس کاه و جایگاه عا و زک و جایگاه هزار و موضع مریخ دلیل سطح
 و خون ریختن و موضع اسر دلیل زبان است و موضع دت دلیل جایگاه خوش
 و خاشاک است اگر پرسند که از خیرین این خانه و اینم باغ و این زمان نفع یا بیم اگر
 بیان دلیل بیل و سئول غنه نظر سمعت باشد و قبول منفعت یا بر و اگر نظر
 بعد و قبول منفعت بعد نیکو برنج و منفعت و اگر نظر سمعت بعد و قبول باشد کار است
 و شیر بر این منفعت ان بسیار نفع و اگر عداوت و رد به بیج جوهر و منفعت در
 نفع و بس که به هم العاده و جسدش از مقبول و مسعود باشند و بطالع با طرقت
 باشد **در اجازت گرفتن** اگر بیل اجاره دهند باشد طالع و بر سر و هفتم
 گیرند و سود و مزد و بدل اجاره از عاشر و صاحب و بر برفت و عاقبت کار
 چهارم **حال بد** برج چهارم و جسدش و شمس و زحل و شیر دلیل است
 بر حال پدر از این دلائل و در ستم الاء و ارباب ثنات برج چهارم هر کدام
 در قورین باشند بیکت **معه** در احکام خانه پنجم اگر پرسند که خرد است

در اجازت گرفتن

حال

ل

یا دروغ اگر قسم و صاحب طالع در طالع بود و از کسین دور باشند و یک از این دو
 لوک بگویند که در زایل بود متصل جمیع آن بخونی بود و اگر قریب صاحب طالع از او تر
 ساقط متصل باشد و غیر مقبول بود آن خبر دروغ بود و اگر لوک ساقط بر برج متصل
 و سحرش باشد خبر دروغ بود و ابو سعید کثیر دلیل جز چهار است قمر و درجه طالع و
 صاحب طالع و سهم الاجار هر که ام از اینها که قوی تر باشد دلیل خبر باشد و
 بایر دانست که زحل صدق است و برج کاذب و شنبه صدق و زهر کاذب
 و شمس و زحل صدق است و عطارد و مریخ لوک ببرد و بعضی او را در اصل کاذب
 می دانند دیگر از دلیل جز صرف است از لوک راجع به از لوک و در برج خورشید
 الطلوع یا در برج مقبب یا زایل و ساقط باشد خاصه که کس باشد خبر دروغ باشد
 و اگر قمر بر برج مذهب باشد خبر کاذب بود اگر پسند که مراد از خبر شنبه یا اگر صاحب
 طالع در پنجم بود یا صاحب پنجم متصل باشد و از کسین و احراق بر این باشد دلیل
 و فرز نرسیده است و بعد از مدتی و اگر صاحب پنجم در طالع باشد و سحرش بود
 دلیل است که فرز نرسیده است و در و اگر شنبه در خانه زهر بود و بطالع
 بود وقت الشعاع نبود و سحرش باشد دلیل فرز نرسیده و اگر سحرش بود فرز

باشد

نباشد و اگر خبر متصل بود در محل نبود و اگر سحر در خانه پنجم باشد فرز نرسیده
 و اگر در طالع سحر بود یا صاحب طالع در طالع بود یا در دهم یا در یازدهم یا در سیم یا در پنجم
 یا شنبه در خانه یا یک بود یا رب ثلث خویش ناظر بود و پاک باشد از
 عیب لم دلیل است که ساقط فرز نرسیده و اگر کس در طالع باشد یا ناظر
 بطالع بود از تر جمع و مقابله و صاحب طالع در جایگاه بر باشد و شنبه از طالع
 ساقط باشد یا در پنجم باشد یا در تحت الشعاع بود دلیل است بر کفر فرز نرسیده
 و آنچه باشد کوتاه عمر باشد اگر پسند وزن حامله است یا را تمام شنبه
 بر صاحب پنجم اگر راجع نبود و محرق نباشد و سحرش نبود و در مقابله کس نباشد
 دلیل است بر آن را تمام شنبه و اگر صاحب پنجم سحرش بود بنظر یا در خانه بود که
 ضعیف باشد یا راجع بود یا محرق یا ساقط یا سحرش دلیل است بر فساد فرز
 و قمر و خداوند عتیز شریک است در این باب و اگر قمر متمیز نور باشد و ناظر
 برج بنظر او است دلیل است بر فرز نرسیده و افت زن و همچنین اگر مریخ
 ناظر باشد و زهر در جایگاه بر باشد خاصه در عقرب دلیل است بر افت زن
 فرز نرسیده و اگر طالع برج و زحل بدین باشد یا دو لوک سحرش ویر بود دلیل است

دو فرزند در شکم بود اگر پسندد فرزندان چند است از صاحب پنجم و قمر
 صاحب سست که ام و از کوکب منصرف باشند و دلیل بود اگر انصاف از
 سقاری بود که بعد از آنکه پسندد باشد و تریع و تریع و تریع و
 ماه و مقابله وقت ماه اگر پسندد که زات یا ماهی پنجم و چهارم و
 صاحب سقاری و قمر که ام که قمر تر باشد دلیل است اگر در بروج مدار باشد
 باشد و اگر در برج ثواب باشد و اگر مختلف باشند یک در برج مدار باشد
 و یک در برج ثواب باشد پسندد که بعد از آنکه دلیل تا آخر است حکم از دیگران پسندد که
 شب زایه یا روزی که بعد از آنکه در طالع بود که این معنی
 بعضی بگوید که اقوی باشد در برج چهارم یا پنجم باشند ولادت بر و باشد و اگر در
 بروج خریف و ولادت شب بود و اگر بعضی در بروج چهارم و بعضی در بروج سیم
 باشند که ام که قمر تر باشد حکم از آن باشد اگر پسندد که یک یا زایه یا که
 پنج پنجم صاحب پنجم نظر کنند یا قمر صاحب سقاری و قمر صاحب پنجم مقدر شود
 وقت ولادت بود و هر وقت که بعد از سیم و له انصال کند وقت ولادت
 بود و اقوی سیم بر رجحانیت الولد رسید اگر سوال از رسول کند قمر

پنجم و صاحب در دلیل است بر رسول اگر قمر صاحب پنجم از صاحب طالع منصرف
 شود و صاحب سابع متصل که بعد از سابع باشد دلیل است بر آنکه رسول
 است و اگر پسندد که رسول یا بر قمر صاحب پنجم از صاحب سقاری و قمر
 و صاحب طالع تا طالع منصرف باشد دلیل است بر آنکه رسول است **الحکم** در حکم
 خانه ششم طالع و صاحب طالع و قمر دلیل بر رضایت و ششم و چهارم و آن
 کوکب و قمر از کوکب منصرف است دلیل است بر مرض و ششم و چهارم و دلیل است
 است چهارم و چهارم و آن کوکب که قمر از کوکب منصرف گشته و ششم و چهارم
 و صاحب خانه قمر و قبل تر بر قمر این معنی دلیل است بر آنکه در وقت مرض
 سعید در طالع است علاج طبیب موافق باشد و اگر کفر در طالع بود علاج طبیب
 موافق باشد و اگر کفر در وسط الساب باشد دلیل است بر آنکه در حال بیداری
 چیزی از زبان کار از او نکند و اگر سعید باشد بیدار و او و غذا را بنابر کند
 و اگر در سقاری بخیر باشد از آن بیدار و مرض زایل کند و اگر سعید باشد مرض
 میماند و ضعیف و اگر در قمر چهارم غش باشد هیچ دار و نفع نکند و دارو
 دادن و اگر سعید باشد هر چه دهند نفع ندارد و اگر پسندد که علت بر آن

بر جان بر آنکه طالع و قمر دلیل تن است و صاحب طالع و شمس و صاحب برج قمر
 دلیل روح است پس اگر طالع یا قمر نحوس باشد یا بخیر ناظر به مرض بر تن
 و اگر صاحب طالع یا صاحب برج نحوس بود مرض بر روح بود و اگر هر دو نحوس
 باشند یا جن ناظر باشند غده بر تن و جان هر دو باشد و اگر سعدان نور
 افکند بیدار بهتر شود اگر پرسند و غده بر کدام اندام است باید دانست
 سر منسوب است بجل و نور بگردن بود هر که در محل اهل التفویم شرح داده ایم
 پس اگر دلیل بیدار بول برج باشد غده بر اول اندام و در بیان اندام و در آخر
 بر اول اندام باشد اگر پرسند که بیدار به شوق بکشد صاحب طالع و قمر بر کدام
 روز و تر باشد یا بطالع ناظر و در وقت اشعاع باشد دلیل است بر بهتر شدن
 ازان بیدار و اگر سعدان متصل شوند هم دلیل بر بهبود است و اگر قمر در وقت اشعاع
 باشد و متصل باشد بگو کبر که در وسط است باشد دلیل است که بهتر
 شود مگر که آن کوکب محرق بود و اگر قمر فوق الارض باشد و بگو کب که در وقت
 متصل باشد و نحوس بود دلیل جداگ باشد و اگر قمر صاحب طالع ناظر باشد
 و زایر انور و العدد به دلیل خلاص است ازان مرض و اگر صاحب طالع

منش

منضم متصل شود و قمر باشد یا شمس و اگر صاحب ششم در طالع بود و صاحب طالع
 قمر نحوس باشد دلیل موت است و در بیدار بر بزرگان باشد که صاحب طالع بعد
 ناظر باشد و بی که بگوید و اگر جن ناظر باشد و در و تر باشد و تنه تر
 ان بود و نظر جن از تزییع و مقابله بود و اگر صاحب بیت قمر سعد بود یا بقدر
 بود و قمر بی که بگوید از طالع و صاحب طالع سعد بود و بطالع ناظر بود دلیل عینه
 یافتن بزدین شد و تنه تر و موافقه دار و حال بحران مریض بگوید قمر بر
 بخیر رسد بگوید بیدار شد و بخیر شد و بیدار شد و بیدار شد و بیدار شد
 اشعاع بعد از رسد بگوید بیدار شد و وقت بیدار پس بگوید موضع قمر بود
 اول و روز چهارم و روز هفتم و روز نهم و روز چهاردهم و روز نوزدهم و روز
 و روز بیست و چهارم چون قمر در این روزها اشعاع یا بگوید جن رسد بحران یا بگوید
 و دشوار بر و بخیر تر شد و اگر اشعاع یا بگوید سعدان رسد بحران یا بگوید در آخر
 و صحت بیدار پس اگر در آخر اشعاع یا وقت سوال بر موضع قمر شد در
 بگوید که بگوید بیدار شد و چون قمر در جبهه تزییع البر رسد و چون ضد است
 در جبهه تزییع تزییع البر رسد و چون ضد است در جبهه تزییع تزییع البر رسد

السد و جهش دلیل خداوند پس نظر کن بدان کو کبر و قمر بر متصل است و آن
 صاحب طالع بر متصل است و صاحب هفتم و اگر این سه او صاحب ^{طالع} و صاحب
 با او توافق یا در او تصدیق قمر یعنی کجسته از شهر بیرون رفته باشد و آن
 ربع شرقی باشد در جانب مشرق آن شهر باشد و اگر در ربع جنوبی باشد در آن
 جنوبی باشد و هم چنین در مغرب و شمال اگر این هر سه دلیل در اهل او باشد و آن
 آن شهر باشد و اگر فقط باشد از شهر بیرون رفته باشد و بدان جهت باشد
 و دلیل در آن ربع باشد اگر دلیل کجسته در طالع باشد کجسته در وسط شرقی باشد
 شهر و اگر در دو از دهم به کجسته در بیرون شهر باشد در جانب مشرق و اگر در
 یا دهم به درون مشرق به نزدیک شهر باشد و بر نفیس کن **یافتن** کجسته اگر
 صاحب طالع و قمر و متصل نمونه صاحب وسط السد و یا شمس یا به جسته
 قمر بر کجسته ظفر به اگر اتصال از مقدار زیاد باشد و اگر صاحب هفتم نفیس
 و قمر نیز نفیس متصل به کجسته ظفر یا به خاصه که آن شخص در و تر ربع باشد و
 قمر بعد متصل باشد کجسته یافت شود و اگر آن سعد به حراق رود دلیل ملاک
 کجسته باشد و اگر کوکب متصل بقمر اجماع باشد یا دلیل کجسته راجع باشد کجسته

لقد

یفتن

بزیع

لک و اگر سبع السیر به برودی و اگر بطی السیر در برابر و آن شخص در تری
 قمر بسته باشد اگر در و تر به این کجسته از در ساری و از نزدیک اهل دور
 باشد و هم بدان حواله باشد و یافت شود بطیوس کوکب اگر قمر صاحب ربع خوش
 متصل باشد از وند یا مل و تر ظفر به بر کجسته و اگر غیر این باشد ظفر به بر و
 قمر صرف شود از صاحب ربع خوش یا از صاحب مشرق یا از صاحب شمال
 یا از صاحب طالع ^{مثله} مستند خوش یا از صاحب طالع صرف باشد کجسته بسته
 و اگر کوکب از صاحب ربع قمر صرف باشد کجسته باشد **خبر** طالع و صاحب
 طالع و کوکب که قمر از و تر صرف است دلیل صاحب کالات و کوکب که قمر
 متصل است یا صاحب ربع و کوکب غریب در در طالع یا در وسط السد به یا
 هفتم در دهم دلیل در ذرات و اگر این دلیل به کوکب که در دهم یا در
 دو از دهم یا در نهم باشد دلیل در ذرات اگر پرسند و در ذرات یا
 به کجسته اگر در دو تر طالع یا طالع باشد در طالع باشد یا صاحب طالع یا طالع باشد
 غریب به و اگر قمر در خانه خوش باشد و بطلع یا طالع باشد در ذرات اهل بیت
 باشد اگر دلیل در در طالع به یا صاحب طالع آن کوکب باشد و خوف وی دلیل در ذرات

و اگر دلیل در برج زحل یا شرفی باشد یا در ربع مکر باشد این دزد در دایره
 در برج ثوت یا مغرب باشد یا در اربع ثوت باشد این دزد زن باشد و اگر
 دلیل در دسعد یا در برج مقبول یا دلیل باشد دزد از اداست و اگر کحل
 یا گک کحل یا در دسعد باشد و اگر دلیل دزد در خانه ششم باشد از خانه
 خویش دزد بسته **یا اگر** برسد که دزد یکی است اگر دلیل دزد صاحب سوم
 نهم متصل باشد یا بگو گبر که متصل باشد و در این جایگاه **یا دلیل** در این
 دزد از شهر بیرون رفته باشد و قصد جا دور که و اگر دلیل دزد در برج
 یا در ربع شرفی و این دزد در خانه شرفی رفته و یا بر اقیانوس و اگر دلیل
 در دسعد باشد دزد خانه زفته و اگر این و در برج ذوی قعدة باشد از شهر بیرون رفته
 رفت و اگر در برج ثقب بود اندر شهر از جای یکی که اگر برسد که اشک
 اتصال قمر یا صاحب طالع بگو گبر که در طالع باشد یا در وسط الساء دلیل است
 اشک را شدن کار دزد و اتصال قمر بخسار از دزد دلیل است بر طاعت شدن دزد
 اگر در دسعد یا دلیل دزد ناظر بود بسته ناند اگر برسد مال یا بر دوم و حدش
 و دهم و حدش و سهم العائنه و حدش و قمر و صاحب برج قمر و صاحب حد قمر
 این دلائل

این دلائل مکرر قوی تر باشد دلیل دزد دیده باشد پس اگر دلیل مال در طالع باشد
 یا قمری متصل بود مال باز یابد و اگر صاحب برج قمر یا صاحب حد قمر یا صاحب
 متصل شود ثمن دلیل است بر یافتن و لخصه که اتصال از دزد مال و تدا باشد اگر
 دلیل مال از نظر صاحب طالع یا از طالع ساقط باشد یا از نظر قمر یا در ربع بعد
 ناسع متصل بود مال بدست دزد یابد و اگر قمر یا صاحب طالع یا بگو گبر در طالع بود
 یا صاحب وسط الساء یا بگو گبر که در دسعد متصل شود آن مال باز یابد اگر صاحب
 طالع در طالع باشد مال باز یابد اتصال صاحب دوم بگو گبر که در دوم باشد مال
 یا در اربع ششم یا صاحب دوم در هفتم بود یا صاحب دوم یا صاحب هفتم
 بود **یا در دسعد** برسد که بر خضم ظفریم اگر صاحب طالع در هفتم بود یا دلیل
 مسؤل عنه باشد و اگر صاحب هفتم در طالع بود مسؤل عنه مقهور سئل بود اگر
 سئل متصل بود یا دلیل مسؤل عنه اغراض خصوصیت از سئل باشد اگر اتصال
 دلیل مسؤل عنه بود اغراض کینه مسؤل عنه باشد اگر سهم العائنه در طالع بود
 در مال و ناظر طالع دلیل است بر ظفر یافتن مسؤل عنه بر مال شخص بود
 صاحب هفتم و صاحب ششم و بعد از این که در طالع دلیل است بر تبا حال

وظفر یافتن بر ویران برسد و بن حلس صلح افتد اگر بن حلس نظر محبت
 قبل صلح افتد و اگر دلیل بطل و دلیل محض در دو شرف باشند بن این
 صلح افتد و اگر در دو درخت الشع باشند در خانه چهارم خصوصیت بیان
 زایل شود و اگر دلیل قرآن کند صلح بیان این از جهت بیدار شدن
 احوال **طالع** دلیل افراشته حوب است با نعل و مفتاح و دلیل این
 و مکر و حیل اگر یکدیگر ناظر باشند از نظر ثقیف و بطالع ناظر باشند حوب بی
 و اگر نظر تربع بعد از دوسری شود و اگر شمس به تربع صاحب سنده بود یا به
 قمر سیری شدن حوب به تریجات بود و اگر نظر مقابله بعد از سیری شدن بقابل
 بود و اگر نظر ثقیف بعد از سیری شدن به ثبات بود و حکم کن از مشرب و حیل
 از شمس و قمر کفیم و همچنین از سهرم الغیب و مریخ پس اگر مریخ نحوس بود
 و قال: بت باشد و حال تحت دشوار **احوال** اگر صاحب مفتاح و طالع
 متصل باشد صید باشد و اگر اتصال بخود صید به نوار حایل شود و اگر
 صاحب طالع سحر بود صید بسیار باشد و اگر نحوس بود که زیاد و اگر صاحب
 سابع نحوس باشد بسیار بود و اگر سحر بود که زیاد **احوال** اگر سایل و نوار
 صاحب طالع

احوال

احوال

احوال

صاحب طالع و قمر و از لگو که قمر صرف شده و سوار و سوار مفتاح و از صاحب
 و از لگو که متصل بقمر کند و ما که بیان این بود از وسط الساء و از صاحبش کند
 و از موضع قمر و عاقبت کار را از چهارم و از صاحبش کند **معد** در احصای
 هشتم اگر از برات برسد از خد او و طالع و قمر کدام که قمر بر باشد و بطالع
 دلیل برات بود اگر دلیل بخداوند هشتم متصل باشد برات بخدا و طبع باشد
 اگر صاحب هشتم دلیل متصل به برات باشد یا به اگر برسد که غیب زنده
 اگر خد او و طالع در هشتم یا در چهارم بود غیب دل شک بود و اگر در لیم و محل بود
 نحوس بود یا محزون یا در سوط یا در رجعه هم فوت باشد و اگر قمر متصل به صاحب
 هشتم یا به ان لگو که در هشتم است هم باشد و هم چنین اگر خد او و برات در
 هشتم بود یا در چهارم یا به لگو که متصل نخدا که هر یک از این است این کس مرده
 اگر برسد که بچه ب مرده است از صاحب طالع و قمر و الله دلیل بود اگر در
 الشع بود که در از کریم بود و از در اندرون و اگر دلیل نحوس بود بر محل و بر
 در مشنات اشرف از جالبند افتد باشد و اگر در مشنات خا که باشد از بر
 محله باشد و اگر در مشنات بر بود و در وسط الساء باشد از جالبند افتد

و اگر نشسته ای بعد از غروب شده باشد و اگر دلیل از مریخ بخوش بعد و مریخ در نشسته
 رتبه بعد از کرم و صفا بعد از در بیان جو بکه مرده بعد و اگر در نشسته خایک بعد از
 جانشین افتاده باشد و در نشسته بهر از صریح و یرقان به شمشیر گفته شده باشد
 و اگر در نشسته ای بعد از اب مرده باشد یا جانوران بجز او را خفه باشد و اگر
 خداوند طالع محزون باشد و قریب مریخ بعد از کرم ویر از موختن بعد از ابریدن اندام
مقدمه در احکام خانه نهم طالع و صاحب طالع و برج نهم و صاحبش و مریخ و
 العتد و صاحب ساعت و خانه یکم و صاحبش دلیل سوزن و جایگاه قریب
 ویر است و مضمون صاحب مضمون و آن کوکب که در مضمون است دلیل آن زمین
 و مقصد است و هم چنین سهم العتد و خداوندش دلیل مقصد است و برج دوم
 و صاحبش دلیل درآمد ویر است در زمین مقصد و دم و صاحب دهم
 کوکب که در دهم بعد از حاجات مسافت و هجرت و صاحب بی دلیل عاقبت
 اگر پسند که سفر نام نهاد صاحب طالع یا قریب نهم باشد یا صاحب نهم متصل
 یا کوکب که در نهم بعد متصل شود دلیل است بر آن که سفر را اختیار ویر باشد اگر
 خواهد بود و اگر نخواهد بود و اگر صاحب نهم در طالع باشد و بدان کوکب که در
 نهم

بعد از آن کوکب که در نهم باشد یا صاحب طالع یا کوکب که در طالع باشد متصل شود
 واقع شود یا چار یا خور است سائل اگر صاحب طالع یا صاحب نهم مقارن صاحب
 بعد در مقام بلند و سوزند و همچنین اگر در چهارم کوکب باشد و آن کوکب را از
 طالع محظوظ شود و دام که آن کوکب از آن برج کوکب کند **خط** اگر
 صاحب طالع یا صاحب نهم بخوش باشد دلیل خوف و خطر باشد اگر محل نفس از
 درجه طالع بعد از درجه چهارم می طره از منزل بعد از آنکه رو نهاده است و اگر از
 تا مضمون بعد از مفاطره وقت اندر راه باشد نزدیک مقصد و از مضمون درجه و
 السه و می طره وقت بارگشتن است قریب شهر خویش یا **نام** **سافر** اگر
 اگر وقت مسکنه در ابتدا و سفر بعد از بقسمه نظر باشند از جایگاه مضمون
 بهر دو مستقیم باشند دلیل است بر سلامتی و فرود و بارگشتن او و همچنین از
 نفس قیاس کن بر روز اگر شیرین بود یا طره باشد بدست بر آید و اگر نیز آن عجیب
 ناظر باشند دلیل است بر لایه و دراز سفر و درآمد و شکوه و در تریع و
 مقابله ویر اگر زهره یا مشتری در این مواضع باشند زود و آید و اگر خیر در آن باشد
 ویر ویر و آید و آمدنش انگاه باشد که آن نفس از آن موضع بیرون آید و بعدی

نمود

بدان موضع رسد و با این اگر ترسیم بمقابل آن موضع رسد و در آن
 سفر وقت سئله اینجا بنظر بعد و دلیل باز گشتن بعد **اگر** اگر خداوند طالع
 در برج منقلب بعد غایب باز آید و اگر خداوند خانه خویش نزدیک آید اگر ترسیم از پنج
 منصرف بعد باز آید بشتاب اگر از زحل منصرف بعد گشت و پنج رسیده باز
 اگر خداوند طالع یا فرزند از کبر مستقیم منصرف شده بگو بکبر راجع متصل کند باز
 بگو بکبر راجع بگو بکبر مستقیم متصل بعد باز آید بر و در **اگر** خداوند طالع یا فرزند سوم بعد
 یا در نهم یا بخداوند این دو برج منقلب غایب در راه باشد و اگر بگو بکبر نهم بعد
 رابع یا صاحب بابع یا صاحب ثامن بعد غایب در راه توقف کند و نتواند آمد پس
 اگر صاحب دوازدهم بعد بعب در دوازده یا دشمنان مانده باشد و اگر صاحب هفتم
 بعد بعب مردم باشد که در آن شهر باشند و در آن توقف کند و اگر صاحب دهم
 بعد بعب سلطان بعد بعب شغل و عمل و هم چنین از دوازده خانه **بعد** در **مسئله**
 برج عاشر و احکام آن اگر صاحب طالع یا قمر صاحب وسط السوء متصل بعد
 شغل و عمل و نواحت و خلوت و کار سلطان که آید دارد بداهه بطبع
 و اگر صاحب ششم در طالع بعد یا صاحب طالع متصل بعد یا شمس در طالع یا بطل

طالع بعد

طالع بعد سلطان و در راه گشت و شغل خویش بوی **مسئله** اگر سوال از راجع
 اگر شمس در وسط السوء بعد در خانه خویش یا در شرف خویش و مشتری بر او باشد
 و یا زهره در وندیر باشد و شمس از ایلان دور باشد از نظر ترسیم و مقابل
 و مقارنه دلیل است بر آنکه مولود سلطنت یابد و اگر شمس در دهم باشد و لکن
 نه در خانه نهم و شرف محض باشد ملک یابد بکبر از اول و اگر عطارد یا مشتری در خانه
 محض باشد و مشتری در وسط السوء باشد دلیل است بر رفتن ملک پس بکبر
 بطلع مولود این بیت سلطنت یا بطلع سوال اس ملک اگر شمس در شرف یا در خانه
 خویش یا در او مانده باشد و فیر تر و در وسط السوء است و صاحب طالع بطلع
 بعد دلیل است که صاحب طالع ملک کند و اگر شمس بر این صفت نباشد بکبر زحل
 حال او چون حال شمس بعد ملک کند و اگر شمس زحل را بفرج حال نباشد بکبر صاحب
 السوء بکبر اگر آن شهرت داشته باشد دلیل ملک و سلطنت باشد بدان
وقت طالع یافتن اگر صاحب طالع متصل باشد بیک از سه دلیل بکبر زحل
 و صاحب وسط السوء متصل پس صاحب طالع بوقت کودکی بدو است
 و از مقارنه بوقت طفولیت و از ترسیم بوقت جوانی و از ثبوت بوقت کهنه

و از مقابل بوقت **پیر عمر صاحب** و اگر خواهی که بداند که صاحب دولت
 و عمر چند است بوقت دولت بوقت برخت نشستن بطالع آن زمان
 و بود در طالع و سیلاب و که خدا چنانکه در موالید یرون میدور و انگاه
 تسیر درجه طالع یکن و احوال تن و جان از آن سیدان و تسیر درجه
 السد یکن و احوال سلطنت و حکم از آن سیدان و انشاء برج طالع هر سال
 معلوم یکن اگر انشاء و تسیر هر دو بمقابل یا مقابله یا زبج خسر قطع
 عمر و فدا ملک باشد و اگر یک از اینها باشد یا تسیر دلیل کند بر حسن
 و تنزل در منصب و اگر انشاء و طالع خسر رسد و فخر باشد دلیل است بر حسن
 و اگر خسر ضعیف باشد قطع کند و تسیر درجه وسط السد همچنین و اگر تسیر
 طالع و تسیر درجه عشر و برج انکف و یکن یا تربع و مقابله اینها رسد
 حکم کن بر قطع و اگر در وقت رسیدن تسیرات و انکف یا تربع مصادف
 این مواضع باشند یا نظر ثلث و تدیس این مواضع باشند امید خیر
 دیگر باید دانست که وجه طالع دلیل حاجت و در بیان است اگر صاحب
 طالع مشرق باشند در او تو باشند دلیل است بر فوت حاجت و طالع و اگر

همو طالع

مبسوط باشند یا در موضع ساقط یا در روج منقلب دلیل کم همت باشند و
 حد طالع دلیل معیشت ملک یا عمل باشد یا نوازده صلاح و فساد حکم بکند **عمر**
 سلطان یا عمل بر قسید صاحب طالع یا صاحب و مشه مخزن نوین در او تو دلیل است
 بر غول و غیر از درجه وسط السد درجه خسر و تسیر درجه یک یا دو یا سه یا
 از درجه یک مستقیم به غیر تسیر از وی باشد و هر دو ساعت در سال
 یا در روز یا در روز یا نوازده برج است و منقلب و دو حیدر اگر رسد در بعد این
 حاکم دیگر حاکم که خواهد بود تسیر برج یا در قسم و در وجه ملک است و حد
 کدام است از عقب بر حاکم او باشد و اگر رسد پیش از او بر سلطان رسد
 بخت نهیم بکن و آن ملک که در درجه و صاحبش اگر از حال محصل رسد او تو
 طالع دلیل چهار دیوار است و در نوازده مشرقی آن شود وسط السد دلیل
 جنوبیت و مغنم دلیل دیوار مغربی و چهارم دلیل دیوار شمالیت چون او تو
 محو شوند یا کن در او تو محو شود اگر کن در او تو محو شود یا صاحبش
 باشند که کن محو رسد این محو رسد و اگر در او تو مصادف باشد صاحب
 که شود محو مگر بصلح و هرگاه که کن بر درجه طالع یا در درجه و تر رسد آن روز

لمعه در نبوت خانه یازدهم اگر از اسید برسد بکند او نه طالع
 و بکند او نه یازدهم و بقدر و شتر بر اگر میان این است اصله باشد بمقتضای
 و منزلت باید باشد و اسید بر آید و اگر اتصال از ترمیم بود و مقابله رسید
 لیکن برنج و شفت و اگر شتر بر صاحب یازدهم در طالع باشد نزد دیر برای
حاله در صاحب سیوم و پنجم و نهم و یازدهم که ام از این
 بطالع و ثمره قوی تر باشند و ناظر باشند دلیل است بر اندوختن اگر این دلیل
 میان صاحب طالع با قسری اتصال محبت بود میان این و شتر بود و اگر
 این شتر که باشد آن محبت از میان رفت و اگر اتصال از حق لغت بود
 این نعداوت بود و اگر بعضی و نظری یافت و بعضی و نظری لغت بود که
 فوسین این و گاه دشمن **لمعه** در احکام خانه یازدهم اگر از اسید
 برسد بکند صاحب دوازدهم و خانه دوازدهم اگر صاحب دوازدهم
 در طالع باشد و محسوس بود و سبیل بود دشمنان بسیار باشد و همه
 دست و مغرور و دیر باشند و سبیل و از غم خوردن چاره نبود اگر از خوف و بیم
 برسد اگر صاحب طالع محسوس باشد و در دوازدهم بود و قسری بر دیر بود

در خوف و بیم

بر خوف و بیم بسیار و چنین ویسین او را نباشد و اگر کونین صاحب طالع
 بقسری ناظر باشند از او تو بیم و ترس سخت تر باشد و اگر کونین ناظر باشند
 بقتل و زود دفع شود و سلامت کند و اگر کونین ناظر باشند سلاست بود
 اگر صاحب طالع با کسری بود از کونین و بطالع ناظر بود هیچ مگر دیر رسد و اگر
 صاحب طالع در و تر بود و بخیر از او ناظر بود خطر هم باشد **اکس** سوال
 از محسوس بود اگر ماه در برج ثابت باشد و متصل بود کسری در و تر دیر بداند و محسوس
 اگر ماه در زایل و تر باشد و متصل بود کسری در و تر بود هم دیر بداند و چون
 در برج نقب باشد در زایل و تر بود و در راحت یا به و بیرون لیر و
 ماه باز که او از کسری که در و تر بود و متصل بود کسری که در زایل و تر بود از زندان
 بیرون لیر و راحت یابد و اگر ماه در برج خجسته باشد بیرون لیر و راحت
 شود و اگر ماه در سرطان و جدیر باشد چندی که برج نقب است دیر بداند
 مگر که کسری متصل شود در زایل بود و در برج قوس نیز دیر بداند و در برج عقرب
 بیرون لیر **اکس** از جوب و ترسم بر سندی رخ و سبیل جوب و ترسم
 باشد اگر او را صاحب شش عشر اتصال بود دلیل عذاب و برنج بود اگر اتصال

از تربع و مقابله و مقابله بود تحت تر باشد و عقوبت بود که در او تر باشد
 و اگر اتصال از سمت بود سهل تر باشد و عذاب کمتر بود و اگر دلیل طالع برج
 محسوس بود از محل و عقب دلیل ششتر باشد و اگر تحت دلیل از برج بود یا
 صاحب یا یا عشر از برج قوس بود دلیل است بر آن زمانه زدن و اگر کجا بر برج
 باشد و در خانه حبش بود دلیل است بر عذاب و جوب و زخم و اگر معی
 بر محل یا برج یا طالع او ان شروفا هر شکند بانه از هفت و ضعف ان معده
ستور خردیک اگر قسیر صاحب طالع متصل شود بگویند در برج چهارم یا ان باشد
 مقبول بود دلیل است بر وفق ستور و اگر برج در برج پنجمی و بیشتر تر بود
 و مقبول و معوض باشد دلیل بره شده بود از حبش و جود امان برج دلالت
 کند بر ان **خاتم** در مثل تفرقه معلوم است و اگر کس متولی بر درجه
 و او را در ان درجه حظ باشد و بر ان درجه نظر باشد و مخطوطه اگر آنکه قو
 خانه است و شرف و حد و ارباب ثنات و وجه و وجه شش خن آنکه که اقم
 و حفاظ بیشتر است آنکه خداوند خانه بود پنج شهادت است و خداوند شرف
 چهار و خداوند حد که و خداوند ثنات او و اویم بود یک دو الاله و دویم

بود

ن
 ر
 سوزیده
 خانه

بود و خداوند وجه و ثنات سیوم و یک یک و خداوند ثنات سیوم یک و ثنات
 ان کب که قریب و اتصال کس هم یک شهادت طالع **یک** یا بر دانسته
 و محل دلیل بر و بر است و نور دلیل کون و جود ان ثنات باشد و در وسط
 دلیل سینه است و است تقی بدل و معده دارد و سینه دلیل شکم و رود
 و نیز ان تقی بپان ثنات و سرین دارد و عقوبت دلیل فرج و حقیقت است
 قوس تقی بر آنها دارد و جود بر ان و در کب که و حوت بپان و همچنین طالع
 بود دلیل سر و در بر خفته اند و خانه حرم دلیل کون و خانه سیوم دلیل
 ثنات **در حال خبری نانه** بدانکه خداوند طالع و ان کب که قریب
 او منفرف باشد دلیل ان کس است که نام فرشته و ان کب که قریب
 و خداوند مفتاح دلیل ان کس بود که نام بر داشته اند و جای عطا نمود
 برینکه و بر نام باشد اگر نیک حال باشند دلیل نیک بود که کن تا در کدام
 خانه بود از طالع که خبر از ان نوع بود چنانکه دهم از جانب سلطان بود و ششم
 از بندگان و بر بر و چون قسم نظر در طالع بود و نام غم بود و نظر
 بخانه نایز باشد **نجات** دلیل افعال عطا بود بر و ان او و از قو

دیگر

مال

نجات

فیه و عرض و حال جاییه او و چون قسری بعد بود در شمل و فراینده درو
 و سیران تجارت آدم کند و مفتت بسیار بود **مرانی بخیر** حال عطو
 دید و اتصال قسری کدام کوب است اگر چه ربه از استحقاق و رجعت و نظر
 جزئی بود و الله باطل بود خداوند طالع تحت الشعاع دلیل مخفی شدن جزئی
 خداوند طالع و قسری در چهار سوخته طلوع دلیل کذب جزئی و در **سینه**
 نگاه کند اگر سیوم و ششم و نهم بود و دوازدهم جز دروغ بود **بیع و بی**
 طالع و صاحبش دلیل فرود شده و دهم به ان که خداوند ساعت با خداوند
 بود غیبه از حویص تر بود اتصال خداوند طالع و مفتت خاصه نظر و سیر دلیل نام
 بیع بود خداوند چهارم چون محوس بود دلیل است بر طایفه عقرو اگر ارجاع
 یا محوس یا در بسوط همچنین **طلبه فرزند** اتصال خداوند طالع و قسری خدا
 بختم و اتصال خداوند بختم خداوند طالع یا در خدا و دلیل است بر لون فرزند و نظر
 سعدان بطلع همچنین و اگر شتر بر در و تدبیر بود شتر فرزند زود آید و مغویه فرزند
 در آید اگر برج نیم زبو و خداوند ساعت و قدر در چهار دوازدهم دلیل بسیار بود
 بر چهارم دلیل دختر بود و اگر کواکب بیشتر در برج همه باشند دلیل بر جزئی

برخ

بی و بی

سوزن

طریق

لا خانه

و بعکس دلیل به اگر قبل تدبیر قسری بود دلیل التبرات و همچنین اگر
 خداوند بختم در طالع باشد یا در وسط السرا خاصه که خداوند خانه قسری
 بود دلیل التبرات شد **حال و قول و بی** خداوند بختم دلیل رسول و
 و قرابت زوان و اگر که خداوند بختم بود و ان که اگر قسری بود و بیرون و مضمون
 بیغم از منسوب او معلوم کنند و همچنین خداوند طالع و قسری خداوند
 بیرونه یا حکم کنر بمقصود رسیدن و انصاف از خداوند مفتت دلیل بود
 بازگشتن رسول **حال مرضی** خداوند طالع و برج طالع و ان کواکب و قسری
 مخفی شده دلیل ان علت و سیر بر رت و وقت حال از چهارم
 خداوند شش و طبیب و معالجه کون از نهم و خداوند شش و غذا و شربت از نهم
 و خداوند شش و سهم العاقبه و موت او از ششم و خداوند شش و سبب موت
 از مفتت و صاحبش **انما بعد منک** علت السکه خداوند خانه مرضی
 نگاه کند اگر تحت الارض بود مرضی بنویسند در بطن و اگر فوق الارض
 ظاهر بود و اگر خواهر که به ان که علقه در که ام عضورت طالع دلیل بر سر و خا
 حرم کعبه چنانکه مذکور شد پس هر جا که محوس بود دلیل است که علقه در ان

حاله

مر

منه

[illegible]

١٥

[illegible]

[illegible][illegible]

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب: احکام کربلای سید از قوت ضعیف

مؤلف متن: تاج محمد بن محمد الحسنی محشی

شارح: مترجم

تاریخ تحریر: ۱۳۰۱ - نوع خط: نستعلیق - تعداد سطر: ۲۲

جزء: کتب محرم - زبان: فارسی - عدد اوراق: ۱۰۴

طول: ۱۵ - عرض: ۲۰ - شماره عمومی: ۱۰۴۰۱۳

وقفی: خیریه امیرکبیر - تاریخ: ۱۳۴۹ - وقف: سرکار

ملاحظات:

اصول

کتاب

موضوع

تاریخ

گنیمت

نقد و بررسی

四

151

۲	مردودیدار امر او بود و نشانی و نگار و آینه ار کارها و خون گریه و کجاست فزونی حق
۱	و در است تخم انگه و در او حوزن و تزویج و متوسط است فضا و دخول عام نیک عفت کردن و تخم کاشتن و ناسه و نشین و دیدار زنان و عطر امینت و زیارت و بیع و بیع و بیع فضا و عام
۰	نیک بیع نه گاه و گاه است و بیع دیدار از زنان و ناسه و نشین و ترا نه اخن و سفر و بود و بود
۶	و حاجت از اهل قلم و دیوان رفتن و در است تا حق گفتن و فضا و بیار و در راه نیست جاء بود و متوسط و در او و کمال خویش و ناسه و نشین و بیع و بیع و بیع و بیع در است فضا و تزویج و بیع و بیع است جهت آینه ار کارها و دخول عام
۸	نیک عفت و نشین و فعل و عمل گفته و فضا و کار آتش و حاجت از بیرون و خواندن و در نشین و بیع نه گاه و در است بیرون و فضا و در است و دخول عام
۵	نیک سفر و نشین و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است
۷	نیک سفر و فضا و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است جهت لود و لود و در است و در است و در است و در است و در است و در است
ر	دار و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است جهت لود و لود و در است و در است و در است و در است و در است و در است
۲	نیک تزویج و فضا و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و تخم کاشتن و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است
ط	نیک کاشتن و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است
۱	نیک کاشتن و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است
۱	نیک کاشتن و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله العالی والصلوات علی النبی الابرار اما بعد چنین گوید حقیق فیرقا ستم
محمد بن عبدالله حبیبی صلی الله علیه و آله که چون عاقل از اخوان صفای از این بیچاره گاه
تعلیم علم نجوم مشغول می بود بر اهل ولایت فهم این قوت و ضعف کوکب را از قوت
ساختیم پس بیدار است که کوکب سبعة را قوت و ضعف بسیار است که گفته اند
اگرچه صحیح و معتبر است مثله و هم عیوضه اند و نفوذ و قوت که باشد
در مجموع صده و هفتاد و هفت بعضی از اینها ذاتا باشد و بعضی عرضی ذاتی
مراد از آن قوت باشد که نسبت بذات فلک البروج حاصل شود قطع نظر
از غیر و عرضی آنکه غیر از این باشد و این قوت و ضعف را کسب و تخریب
نهم اند عظیم و میان هجده و یک از اینها که در مرتبه نهم اند و اول
اما قوت که عظیم است و چهارده پنج ایام مراتب و میت و یک او را
مراتب

تقسیم
در این
تر
قوت

اول از قوتها را به مراتب عظیم از خانه است
و اما در این مراتب بدانکه فلک البروج اولاً به درجات قسمت شده اند و این قسمت
درجه است و ثانیاً به بروج فلک البروج را به تقسیم بریم به و از ده قسمت که اند
بروج را، مریده اند و این بروج را بر کوکب بخشیده مختلف گفته اند و یکی از آنها را
قسمت خانه نهاده اند و نیزین سلسله در این تقسیم تقدیم گفته اند و مناسب میزان
و خوی و ذکریت و انوشیت برج اسد را با قباب داده اند و برج سرطان را
بماه و یک نصف فلک البروج را که از اول است، اول دلو حیز اقیانوس
و آن نصف دیگر که از اول دلو است، آخر سرطان حیز ماه و است و بعضی
گفته اند که بیست و یک اقیانوس باشد و سبده را که نزدیک است که باشد
در حیز اقیانوس و حیز را که نزدیک است که باشد در حیز ماه و داده اند
بعد از آن زمره را در حیز اقیانوس میزان به و داده اند و از حیز ماه نو
در حیز را در حیز اقیانوس و در حیز ماه حمل و بعد از آن مشرق را در حیز
اقیانوس و از حیز ماه حوت بعد از آن زحل را در حیز اقیانوس و در حیز

و در این تقسیم که از خانه است و در این تقسیم که از خانه است

ماه دلو داده اند اگر چه وقت این کواکب را در این خانه تجربه یافته اند
 اما در بیان و تعریف این مقدار نسبت رعایت کرده اند و حکم خانه خاقان
 ببدن و روح و آن چیز که ضرورت باشد ^{و بعد} بشکلی ادر تربیت بدن پس در
 وقت که کواکب در خانه باشد دلالت کند بهترین حالها و این ترین ^{چهار}
 و دولت و عزت مورد است درجه شرف است در درجات شرف
 آنها را گویند که در حین ظهور آدم علیه السلام کواکب اینها را مکرر عطار اگر
 چنان سخن و تحقیق این درجات در آن مین شده میرایه ^{چهار} انبیا و خانی
 رسیده است که آن الکواکب کن فی اشراها الاعطار ^{چهار} ظهور داد
 و عطا نور در طر شرف معین شده و تجربه و استلال با نزدیم درجه باشد
 برادر اربعین گفته اند حقیقت این سخنان است که چون شرف قسمت که بر
 دولت گفته اند تجربه چنین یافته اند که چون آفتاب در نزدیم درجه عمل باشد
 یا قمر در سیم درجه نور یا زحل در بیت و یکم در میزان یا مشتری در با نزدیم درجه

کتاب

مدان

نقش

یا مریخ در بیت و ششم درجه بر یا زهره در بیت و هفت درجه و عطا
 در با نزدیم درجه شنبه یا راک در سه درجه جوزا یا زینب در سیم درجه
 باشد دلیل است بر دولت و بلند مرتبت که دلالات خفیه است
 مدلولات تخصیص بدان که دلالت بر سعادت و عزت بنام است
 اگر چه در آبا و اجداد نبوده باشد ^{بزر} عزیز چون کواکب در قوت
 تر خانه طالع که اولان طالع است پس دم پس یزدیم پس هفتم
 پس چهارم پس پنجم پس ششم پس سوم و صاحب این خانه بعد از توبه
 البیوت چنان میاید که که از پنج درجه پیش از درجه طالع باید گرفت
 تا بخند درجه پیش از خانه دوم و از آنجا پنج درجه پیش از خانه پنجم چهارم
 گرفت و از آنجا پنج درجه پیش از خانه ششم پنجم باید گرفت و از آنجا
 تا مرکز هفتم ششم باید گرفت و از آنجا پنج درجه پیش از مرکز هفتم هفتم
 باید گرفت و از آنجا پنج درجه پیش از پنج درجه مرکز هفتم ششم باید گرفت

و از اینجا تا مرکز خانه دهم باید گرفت و از اینجا تا چتر به پیش از مرکز خانه
 دهم یازدهم باید گرفت و از اینجا تا مبدا و مرکز از خانه دوازدهم باشد و این
 خاصیت بر پیدا کردن بزرگ و آن دلالت کند بر قدرت اگر بزرگتر و قویتر باشد قدرت
 بنام ملک باشد و اگر ضعیف حال باشد قدرت بنام بد باشد بهر حال در
 بزرگتر قطع نظر باید که از قوتها و ضعفها بر ذاتا بخانه بعضی از بخان فرماید و این بخانه
 که ادع در وسط و مرکز تقویم محقق کف به آنکه غایت دور و نزدیک را
 از مرکز عالم نقطه ادع گویند و قوس که واقع است میان اول محل و نقطه
 از محل از قوس ادع گویند پس خطی که از مرکز خارج کنند و از
 جرم کوچک رسد قوس که محسوب است میان نقطه ادع و سر این خط از خارج مرکز
 از مرکز کوچک گویند و قوس ادع و مرکز را چون جمع کنند از اول خط کوچک
 گویند و چون خطی از مرکز عالم اخراج کنند و جرم کوچک بگذرد و نترسند و غایت
 و خطی دیگر از خارج مرکز اخراج کنند که بر مرکز کوچک بگذرد و نترسند و غایت
 و قوس دیگر

قوس
 مرکز
 قوس
 مرکز

و قوس کوچک که بین خطین حاصل آید که از غایت ششم اگر شش باشد بعد از آن
 وسط باید افزوده و اگر باطل بود نقصان باید که بعد از عمل آنچه حاصل شود از تقویم
 بعد از گویند و خطی که از مرکز عالم اخراج میکند از همان اول محل واقع شود
 مبدا و دور باشد و اگر نقطه دیگر و تقویم پس قوس که محسوب است از غایت از دوازده
 میان این نقطه و اول محل بر توالی از تقویم بخش گویند و تقویم است
 و تقویم احوال است که کوچک را و تقویم است به شش بعد از تقویم که کوچک را
 تقویم است که مرکز از نوزده دقیقه و این حال دلیل بر بدست است و چون
 کوچک صغیر باشد ضعف اوراق محسوب نباشد و جرم باشد
 بعد از کوچک از درجه مرفوعه باشد که مرکز از چتر باشد و این حال وقتی باشد که
 عرض افق صحت هر دو نزدیک هم باشد یا درجه تقویم بر درجه مرفوعه نزدیک
 باشد و بیان این حال چون موقوف بر اعمال زیر است و این بغایت دور
 و در این است بلکه تمام اعمال زیر از این مثل تربیت و بیدار عمل

بر این مرتب است پس همین قدر انکافیم و این حال دلالت کند بر عظمت و عظمت و نزد این فقر این قوت با جمیع ضعفها را در عرض برابر میکند و لکن از آن
 نجوم او را با این مخلوط مذکور برابر داشته اند و بهره هر یک از این قوتها در این
 نه باشد و ^{بخت} او مطهر است اندر برج شرف یعنی کوك در آن
 که در جات شرف کواکب در اینجا تعیین گشته و این حال دلالت کند بر بزرگی
 و متدبر است استقامت است یعنی کوك بر او اما در وج حرکت کند و این
 حال دلالت کند بر ترتیب حرکات و لکن است و این خطیترین را در آن باشد
 اعتدالی یعنی بالا چون ملک کوك از ملک اقاب و این مخصوصا
 بر فضل و مشرور و در دلالت بر بلند و در رفت و علو شان کند
 دستوری و این بر چهار نوع باشد اول آن که خاص کواکب علو است نسبت
 با قباب و این چنین باشد که فضل و مشرور و مرتب در خانه یا شرف باشد
 و اقاب نیز در خانه یا شرف و اتصال بهینه متصل شوند و اتصال بهینه است که

این از البته با قباب بعد از احراق و پیش از مقابله و مقبوض و نظر تریع در این
 دستوری و قدر تر باشد پس تریع پس ثلث اما این نسبت با قمره کواکب را باشد
 که لفظ القاب میره و ان و قدر تر باشد که قدر از مقابله کوك در که تر باشد و
 زریه باشد و در اینجا قوت تریع باشد پس ثلث پس تریع پس ثلث پس تریع
 کوك در یک از هر خانه محو باشد و بعد از آن از تریع مقدار بعد خانه او باشد
 از خانه آن نیز مثلا مشرور در جوت و قدر در طر یا در عقوبت یا اقاب در دور
 یا بران نوع سیم که تریع است در کواکب علو و ملک تریع در کواکب
 سفی و ان بعد کواکب علو است از اقاب مقدار تریع در بعد از احراق
 و سفی را در نفیوم باید نگاه کرد که چون بعد از احراق استقامت یعنی
 از اقاب و افاز کواکب علو که در ملک تریع باشد و چون کوك بی
 طریق بود دستوری باشد و دیگر این خط تریع و تریع ضعف در او حوسن
 نوع چهارم آنکه در طر و دیگر کواکب نیز نوع اول در دور
 که بر باشد پس کوك سیکو و در دستوری کوك

در این صورت که در این دستوری از هر یک از این
 در این صورت که در این دستوری از هر یک از این
 در این صورت که در این دستوری از هر یک از این

اگر آن روز باشد و غیر حسب طالع هم بقیم دلیل است بر سعادت و گاه باشد
 که کوکب در دستوریه بدر باشد بنوع اول و در این دستوریه چیز نیرین شرط است
 بعین یک درون بیت خوب باشد و این کوکب در خانه یا شرف و این
 قوت و سعادت آن کوکب باشد از نیرین ^{مستوی} است و بعین نظر کوکب
 برج خط خف یا تقصی نظریه تا خط و نظریه برجیت کانیست اما تا خط غیر از درجه باشد
 و چون چند کوکب بر برج باشد آن را که خط بیشتر باشد مستوی خوانیم و دیگر آن را
 بشریک و بدانیم و هر کوکب که در خط خف باشد بهره آن خط در مصغف کفایم
 تا لا چون کوکب در خانه باشد و مستوی بر درجه خواهیم از آن برج که صد و شصت
 و کوکب در آن درجه باشد و کوکب در آن درجه باشد بهره آن خط ^{مستوی} را
 کفایم و بهره آن خط ^{مستوی} کفایم و بهره آن خط را که از آن کوکب که در آن درجه باشد
 اما ^{مستوی} در درجه مطلوب بهره صد و اربعه عاف کرد این غایب که کوکب که در خط
 درجه مطلوب بود چون مواضع و ل شریک خط در درجه مطلوب ^{مستوی} بهره آن خط
 مستوی

نزد مثلاً بر درجه پنجم و دقیقه دو از دهم از قوس خوانیم که مستوی مطلق کنیم در مولا
 و این درجه خانه شتر است و صد شتر و شش و شتر و زحل و دبه عطارد و سیاه شتر
 و نه بهر زهره و آن غشیه زحل و در آن ^{مستوی} و در آن ^{مستوی} و در آن ^{مستوی} و در آن ^{مستوی} و در آن ^{مستوی}
 این رحمت و معه کوکب خط زحل زهره و شتر مستوی باشد و خط منظر را
 باید گوید اگر مثلاً در درجه ششم باشد خط جمعه مولا ^{مستوی} بد مصغف که زیر آن
 خط بیت اما این حال کوکب بر حکم و فزاد دلالت کند پس اگر حسب طالع
 مستوی باشد اختیار مولا در دست و ل باشد و لا باشد نیز اگر حسب دیگر
 مستوی باشد در دست اختیار کس باشد که بدان خانه منسوب است پس اگر حسب
 جوم مستوی باشد در دست معافان و اگر حسب جوم باشد در دست برادر
 و حسب چهارم بهر دو حسب پنج فرزند معشوق و حسب ششم عم و عمه و خدایه و
 معشوق زن و شریک و حسب ششم بهر معشوق و یا برادر خدایه و حسب نهم برادر
 و حسب دهم مادر و پسر و عمزادگان و حسب یازدهم دوستان و ورزاد و حسب

دوازدهم و شمال و منفق و مستو قور حال را حکم طهرتر اگر حسب طالع ^{بهند} طالع
 و خانه دیگر مستو باشد اختیار مولود و احتیاج منوبات از خانه از طالع مولود در دست
 مار ^{معلوم} مولود باشد است بکنه در باب مستو اما بطریق در این باب خانه و شرف و حد
 اول و دوم را اعتبار کنه و دیگر خطوط را معتبر ندارد و از هر آنکه خطوط ذاتیه
 بحقیقت اینها اند و دیگر آنکه در همه خطوط معلوم کرده بود بعد از زمان او معلوم شد
 حسب بعضی چون کوکب نهار در حوض و شتر و اقیاب و عطوف
 و قمر که دلالت کند بر ذکوریه غرق است ^{وقته ذکر است} بر روز یا در زمین و شب بزرگ
 در برج مذکور کوکب یا یعنی مرغ و زهره و قمر و قمری که دلالت کند بر انوثه
 بر روز زهره زمین و شب بلای زمین در برج مونس پس باید دانست که
 کوکب علور بعد از احراق تا مقابله شمس دلالت بر تذکر کند و بعد از مقابله
 احراق دلالت بر انیت و قمر بر عکس این باشد و زهره در شرقی بر تذکر
 دلالت کند و در تغرب بر انیت و عطوف در اسباب تذکره و انیت
 انی شرقی

بحر شرقی و نظر کوکب مذکور در برج مذکور در برج مذکور و بیت مذکور در
 مذکور و اب انیت تغرب و آنچه عکس این باشد که نشانی پس بهره ای
 این اسباب را باید شمر و چنانچه شرقی را نشانی بهره باشد و نظر کوکب مذکور
 بیخ و اگر کوکب یا بیشتر ظاهر باشد هر یک را پنج و برج مذکور را چهار و برج
 سه و بیت مذکور را دو و در وجه مذکور را یک و اسباب انیت هم بدین فی سکن
 بهره هر کدام که غلبه بر آن باشد که و این دلالت کند بر قوت هر یک
 و در از عمر پس هر کوکب که در هر حوض بود جز در برج مذکور و مونس شود که
 بهره حسب بناید که طریقه نزه یعنی بوز کوکب در درجه هر که
 این کثرت ترین است و آن از نوزده درجه جل باشد تا سیم درجه نوز
 و این خط در زیرین نهایت قوت باشد و دلالت کند بر جهل و بی ادبانه
 و وقت بهره هر یک از این قوتها در این مرتبه است باشد و بیت
 از ان مراتب شرقی علور و تغرب سفایع بعد کوکب علور از ان

بعد از احتراق زینم از پزده درجه و کمتر از شصت درجه باشد و بعد از کوب
 بعد از احتراق استقامت پیش از پزده باشد و این حال دلالت کند بر جاه
 بیش پیشه بیت اقبس یعنی در وان طالع است و درم و هفتم
 و چهارم و این نزد جبر محسوب است زیرا که این همان است از است بعینه لا حول
 در گنجان مبرز بشرط خانه و طرف نوشته اند چون کوب در خانه و طرف
 در و نه بود و از احتیاط بیت اقبس گویند نه است از این خلاف مذمت است
 درجه طالع یعنی بعد کواکب از درجه که در وقت ولادت اختیار
 بر افق است که از پزده درجه باشد بیشتر یا کمتر و این بنابر تضعیف باشد گویند
 که در طالع مبرز است زیرا که چون مبرز در این درجات باشد کمال قوت
 است از است و این فایده زیادت کند دلالت اختیار درجه
 که از پزده درجه باشد بشرط آنکه بعد از درجه و وسط الحار باشد و این حال
 نیز قوت است از است و این فایده کفایت در خط

دروه او
 ۱۴۵

قمر
 در ان
 در
 در

بدانکه کواکب را در ملک مثل نقطه باشد که چون مرکزند و بر محاذات این نقطه
 رسد و در غایت بعد باشد از مرکز عالم که از اوج گویند و نقطه اوج هر یک از کوا
 در میان مرکز نقطه باشد از ملک اروج و چون در زمان یکایک از این
 اوج کواکب بحسب این تاریخ در نصف النهار اول فروردین قدم که سابر
 و بیت و پنجم یزدود است باز غایت تا هر وقت که خواهند از اینجا بردار
 اگر در همان تاریخ باشد و اگر در تاریخ نباشد بعد از آن برابر هر یک باشد
 نایه و بیت پنج باشد و جدول درجه و پنجاه و یک فاصله را اینجا افزایند
 اوجات کواکب حال منو از ملک اروج و اگر تاریخ مطلوب پیش از
 تاریخ مذکور باشد بهین نسبت کم کنند در دالتن آنکه کوب در اوج است
 یانه و این جانب باشد که نظر کنند بر مطلق یزنی در مرکز معدل فیه مخرجه
 که اول جدول است کواکب در اوج باشد و در جدول اوجات مواضع
 کواکب در همین طالع بطول بر آئینم تا هر وقت که خواهند اگر در همان
 و همان طویل خواهند از الجبر دارند و اگر در تاریخ دیگر خواهند در همان طول

بر هر کز اقب و زمره و عطارد بهر یک یازده برج و بیت و نه درجه و چهل و
 دقیقه و چهل ثانیه و بهر ماه بیت و نه درجه و چهل و چهار دقیقه و شش ثانیه و
 یماه نه دقیقه و شش ثانیه میفرایند و بر هر کز زحل بهر یک دوازده درجه و دو
 دقیقه و چهل و شش ثانیه و بهر ماه یک درجه و بهر روز دو دقیقه و یوازده و بر هر کز
 بهر یک یک برج و نوزده دقیقه و چهل و شش ثانیه و بهر ماه دو درجه و بیت و نه
 دقیقه و چهل و شش ثانیه و بهر روز چهار درجه و دقیقه و چهل و شش ثانیه و بر هر
 برج بهر یک شش برج و یازده درجه و نوزده دقیقه و بیت و شش ثانیه و بهر
 درجه و چهل و سه دقیقه و چهل و شش ثانیه و بهر روز یک درجه و دقیقه و بیت و شش
 میفرایند و بر هر کز قمر بهر یک شش برج و نوزده درجه و چهار دقیقه و چهل و شش
 و چاه و نه و یازده راجه و چاه و چهار خمر و بهر ماه یازده درجه و بیت و شش
 دقیقه و چهل و یک ثانیه و بهر روز بیت و چهار درجه و بیت و دقیقه و چاه
 و سه ثانیه میفرایند و چون برج از یازده راجه باشد دوازده درجه و
 طرح کنند و چون در بیت از یک درجه و بهر درجه بر هر یک و چون در

نور الحی

نفت خود درجه یک و چون هر کدام از این است اینها که نفت رسد با فوق برند و از
 کوکب حاصل بهر طول فضا پس اگر طول دیگر خورند در این تاریخ که از این
 حاصل شده است بهر درجه بین الطولین سرانجام از اقب و یفین و چهار دقیقه و چاه
 ثانیه از قمر و پنج ثانیه از مریخ نقصان کنند اگر طول مطلوب زیند از طول مذکور باشد
 و اگر کمتر باشد بهین است بفرایند و زحل و مشتری را بهر حقیقت از این و از مطلق کوکب
 در تاریخ مطلوب در طول مطلوب حاصل نمی پس کج و ل بعد از این است که در هر
 خواهم آورد و طالع بر هر یک از این بر یکرم و بر هر کز از این تا مرکز عدل شود و الله اعلم
 کنیم که کوکب در اوج است یا زجا که در اول کفیم اال از دوازده اوج بقرب خواهم
 که معلوم کنیم در تقویم نظر کنیم و نگاه به تقاضات اول که آن قبل از مجموع است بدان مضمون
 رسند در اوج باشند و از دوازده اوج دلائل که بر بلند راق است و مدت که در اوج بلند
 او در بید الکون اوج قمر در تقویم لقی کنیم و جزاء اجتماع و استقامت معلوم کنیم احتیاج
 حاصل باشد و اوج تحقیق وی همان باشد در دوازده و بر باشد بدانکه

از اوج و اوضاع اوج است و کوکب بی رطل

چیز یعنی کوكب روزی بروز فوق الارض و شب تحت الارض و شب و این ^{حفظ}
 اقباب را دایم باشد بر قوت جوت و حکم این نزدیک است بکلم طلب ^{دلیل کند}
 و این چنان باشد که کوكب از خط حقیقی بکوبد بکوبد و این کوكب را قوس سازد بشرط آنکه این
 کوكب در و بال یا مبط باشد و اگر چنان باشد او را قوت خوانیم نه دفع قوت و اگر
 کوكب قوت حال باشد بقوتها و اما از دفع قوتین و دستوری خوانیم ^{طبیعت}
 و این چنان است که کوكب در خط کوكب باشد و صاحب خط نظر کند و انرا نیز قبول خوانند
 دو کوكب در خط یکدیگر باشند و هم ناظر بوند از دفع طبعین خوانند و در قبول منظور ^{قوتی}
 گردد و در دفع طبعین هر دو دفع قوت و دفع طبعیت دلالت کند بر رو شدن ^{و بر آمد}
 مراد بهوت هر چه تا تر پس اگر در مقایسه این باشد دلالت کند
 بر محبت بسیار و در مقابله و تزییع محبت کمتر باشد قبول مکان یعنی کوكب
 در خط خویش قوی حال و غرض از این سخن آنست که خط کوكب را از جهت حاجت قبول ^{صحت}
 میکند و در اثبات این خط صلا مریتم آسانی در از نمیکند زیرا که حقیقت این سخن معلوم ^{نموده}

و البینین یعنی کوكب فوق الارض یعنی که مطرح شعاع هر ربع
 او با الارض باشد و اصطلاح بخان مطرح شعاع ربع موصوف را کوسید از ملک
 که تقاطع کرده باشد با دایره عطیه که بر روی نقطه باشد و جوب گذرد و میان نقطه ^{تقاطع}
 او با معدل النهار و نقطه تقاطع معدل النهار با دایره عطیه که بر روی نقطه باشد و جوب ^{در مرکز}
 جرم کوكب موقوف که نو و ربع دور باشد از این مرکز مخطوط میشود و اینها ششم
 فی الجمله کتب خط و قمر ثلثی از ربع عرض افق حادث کوكب و مطرح مصحح و مطرح شعاع ^{و انوار}
 بمذهب اصحاب و مذاهب اصحاب علم را بر تبحر تحقیق و مولانا شمس الدین ^{است}
 بغفرانه معلوم که باشد و چون کوكب را این خط باشد خط فوق الارض دیگران ^{است}
 و این حال دلالت کند بر صنعت و عمل و ضبط امور و دستنی علم سیاست ^{مردان}
 یعنی قرآن یا نزدیک قرآن بدانکه جرم احد المقارین که آن رطل و شتر باشد در ربع است و ربع
 است در ربع و اقباب را بازده در ربع و زهره و عطارد است در ربع و قمر را دوازده در ربع
 بر از جرم دیگر رسیده باشد مستقیما است و کونفص است و مستقیما از کوسید که با ذروه است

یا تدویر قطب شمالی نزدیک تر از آن دیگر باشد یا موصوف بیا لزان هر صفت باشد
 و این خط منسوب است و دلالت کند بر ظهور و تحقیق امور در خارج
 خارجت محو غیر نظر و مناظر بیشتر در زهره و عطارد و مریخ و نظر در هر یک بیشتر و مریخ و عطارد
 عطارد است که مستوی بر موضع او غیر صاف باشد یا شرف او بیشتر از زهره باشد یا قمر
 نظر در هر عطارد و این حال دلالت کند بر غنا و ترغیب و بر آمدن کاره
 مریخ باید دانست که روح را باقی می خفتد ثقت می کند و هر چه را که
 که از غنای متحرکه نسبت کرده اند و این اقامه را در تمام نهانه و نیرین را بخش نداده اند
 زیرا که صد اقامه مقام قمر اگر چه باین طبیعتش و بیشتر بخشاک و در ارتفاع و است آماج
 در تربیت مولود حکم کل بر نیرین است و سعادت این بین از سعادت حدین در آن
 و تربیتش بیشتر از سب است و تربیت قمر زهره و حد را ولایت کل امور اجاب است
 چون نمر در حد بیشتر باشد و قمر در حد زهره همان است که در حد مریخ و دیگر باره با او
 سعادت محسوب باشد اما بقدر ارتفاع و ثقت که بهره می آید این مضاعف نشود لاجل آن که

در حد زهره

در حد دلالت کند بر ظهور طبیعت آن کوکب در مولود
 بدانکه هم السعاده موصوف را گویند که بعد از اول طالع و از هر مثل بعد موضع قمر باشد از موضع
 شمس در طالع و از هر مثل بعد موضع شمس باشد از موضع قمر پس هرگاه که کوکب در رتبه
 هم السعاده باشد و بعد میان هر دو کمتر از هجده درجه باشد گویند کوکب در حد السعاده
 و این حال دلالت کند بر ظهور منافع آن کوکب در آن طالع ظهور غیر بعد
 از اقباب زوایا از زنده درجه و این حال دلالت کند بر افزون فراغت و اطلاق از محنت
 جمع در بعضی نظر کون و کوکب بیشتر و قمر که از هم قطع باشد بگویند کوکب
 پس آن کوکب نورانی و جمع کند چنانکه بحقیقت این هم نظر کند و این حفظ
 عام باشد جامع و مجموع را و دلالت کند بر صلح و لون اعدا و دوستی و اختیاریان محکم
 و بگویند خواهر صلابت و ذکر جلیل نقل نور است غیر و کوکب از هم قطع
 باشد کوکب که از هر دو بکمر و تر باشد از هر دو که گشته باشد و هنوز منفرد شده بگویند
 سفل شود پس این خط آور باشد که سبک و بد و خواهد رسید و این حال دلالت کند

۱۵

۲

۱۷

۱۸

۱۹

۹

نظم

مدان

نظم

برنامه و بیغام
 رد نور غیر نظر کون کوکب هم بعد نقل نور یعنی آن کوکب
 که در قطعه اند از هم در نقل نور پس این خط هر چه را باشد و دلالت کند بر ملاقات بعد
 از آن رسلی و منفعت یافتن از یکدیگر درجه نایبه بعد غیر کون کوکب از
 تقوین نایبه بعد کتر از پنجه درجه باشد و این حال دلالت کند بر کج یافتن و تصرف در اموال
 سلاطین و وطن در مسکن ایشان استیلا بر جز و مقدم و در استیلا بر جز
 مقدم طریق بطریق سلاطین است باید که غیر خانه را پنج نهادت بیاورند و زنی
 چهار و صد راه و شش اول را و شش نایه را یک و صد و بطریق سلاطین اعتبار کنند
 صد و صد و این حال دلالت کند بر تیر مزاج محف و حفظ صحت و بهره ابر
 که این قوتها از این مرتبه هفت باشد و چهل و چهار سیانه از نه ده اعلا
 اقامت برابر استقامت اقامت کوکب و قمر باشد که در مقام اول
 و دوم که نزدیک سید انطالق چیم و چهارم است از هفت و بر باشد و یک ربع
 باشد زحل و شتر و مریخ را و ثانی روز کتر از دقیقه حرکت کند و زهره و عطارد
 و قمر که

و قمر که کتر از پنجه دقیقه کند و در آن موقع آن اقامت میخوانند که پیش از آن حرکت کوکب
 بر خلاف تر باشد و بعد از آن بر تو اما باشد و در این حال نایبه افراط است
 و اول و دلالت کند بر استیلا بر جز و غیر که عتیر غیر منظر است از یک
 بیش از دو دقیقه حرکت کند و شتر از پنجه دقیقه کتر و زهره و عطارد از پنجه و نه دقیقه
 و قمر از نه و درجه و یازده دقیقه و این مقدار بر هر خط کوکب است و این حال دلالت
 بر پیش در کار و حصول بر امانت برادر حد بعد غیر کون کوکب در حد
 شتر و زهره و عطارد و این حال افراط و تفريط از طبع کوکب بودن
 و دلالت کند بر آنکه مردم و یار در کار را محذور و ناگوشند و تحقیق کنند متذاد
 به آنکه طریقه بر سه برج از برج سل که بر یک طبع یافته اند متذاد خوانند و بدان طبع
 کنند فایده حاصل و قوس را متذاد از شتر خوانند و قمر و سید و مریخ و زحل
 و جوزا و میزان و دلو را ابر و سرطان و عقرب و جوزا و کواکب و دهر و کوکب
 کوکب سید که طبع نایب متذاد یافته اند و این متذاد خوانند و کوکب دیگر

و مریخ از سر و کلاه

از آن طبع برادر است باشد زیرا که این نازنه جانکه صاحب شکر و شیرین
و اخوانه و زحل را شکر کیم این نازنه و در نازنه که زهره و قمر و مریخ و زحل
و مریخ را شکر کیم این نازنه و در نازنه که زهره و قمر و مریخ و زحل
نور و مریخ را و قمر را شکر کیم این نازنه و در نازنه که زهره و قمر و مریخ و زحل
شیرین مقدم صحنه را و مریخ را شکر کیم این نازنه و در نازنه که زهره و قمر و مریخ و زحل
یازمه در نازنه که وایا یا زحل و نازنه مریخ کیم این نازنه و در نازنه که زهره و قمر و مریخ و زحل
و اگر و مریخ را شکر کیم این نازنه و در نازنه که زهره و قمر و مریخ و زحل
هو انا و مریخ را شکر کیم این نازنه و در نازنه که زهره و قمر و مریخ و زحل
اول مریخ را شکر کیم این نازنه و در نازنه که زهره و قمر و مریخ و زحل
و غیر که زهره و قمر و مریخ را شکر کیم این نازنه و در نازنه که زهره و قمر و مریخ و زحل
و این حال وقتی باشد که مریخ مطلق برتری و در مرکز عدل بخیره از شکر
زیاده باشد و بتقریب قمر باشد که تقویم کرب از نقطه حقیقت که باشد و

زایده باشد

زایده باشد دلالت بر پوشیدن جواهرات و فرو بردن قد و قامت و دولت روز
افزون و گواهی صعود در ملک و برهان و قمر باشد که خاصه معدله کرب
زیاده از شکر بر ج و هنوز کرب با زهره و قمر زایده باشد و قمر بزرده مراد دلالت
بر فراخ روز و در بر مریخ غذا و معیشت روز افزون صعود در نازنه یعنی نوا
کرب شکر از زایده باشد پس این حال دلالت کند بر آبادی و امان و صفای روز و
و بعد و قوت تن بعد کرب فوق الانی و این حال دلالت کند بر ظهور
کرب بعد کرب مکرر در برج مکرر و مونس در برج مونس و مونس
مکرر مونس و در نازنه و مونس فنا و آبا و کاک مکرر زحل و مریخ و مریخ
و عطارد و مریخ و کاک مونس زهره و قمر و عطارد و مریخ است و این است که
و تانیث او و یک از مریخ و مریخ بر مریخ کرب از نوا یعنی نوا
و تریخ و مریخ و مریخ و این حال دلالت کند بر این مریخ و مریخ
جمع و بهره و یک از این قوتها و این مریخ و مریخ و مریخ و مریخ

د این زمین

109

درجه اول
مستثنی

در اخلاقیات به یکدیگر
نموده اند که در هر
دین از یکدیگر معلوم
نموده اند که در هر
دین از یکدیگر معلوم
نموده اند که در هر

مراتب بیت ذیل لغیر بیت دوم از طالع اگر چه پنج و ششم و یازدهم
 نامند اما اگر مراد از بیت ششم است و چون است و چون کوکب در این خانه یکی از
 قوتها است و ظل را و این حال دلالت کند بر ترتیب یافتن بون و برتری
 غذا فرج لغیر بون عطر در طالع یازدهم در پنج و ششم و یازدهم و یازدهم
 در ششم بیشتر در یازدهم یا زحل در دوازدهم یا قمر سیوم و چون کن در فرج
 باشد ضعف بیت او با راتین محسوب باشد و چون بز آن در فرج باشد
 بیت زایل غیر مافوق محسوب باشد و این حال دلیل بر خورند از کار واد
 خوف بیت قوت لغیر بون اقیاب در دهم یا قمر در چهارم یا زحل
 در ششم یا مریخ در ششم یا شتر در دهم یا زهره در هفتم یا عطارد در نهم
 و چون زحل در بیت قوت باشد ضعف بیت نامر محسوب باشد و چون
 مریخ و عطارد در بیت قوت باشد ضعف بیت زایل غیر مافوق محسوب باشد
 و این حال دلالت کند بر زور و قوت بیت مذکور کوکب مذکور است

کوز

بیت کوکب ثروت را به آنکه طالع و هر خانه که عدد و لوط طقت مذکور است و آنچه عدد
 او حجت است ثروت و این حال با برایت بیت بعد لغیر بون کوکب در
 شتر و زهره و عطارد و مریخ و اگر نظر بکوت نظر باشند بشرط آنکه در دهم و یازدهم
 باشد مثله ثانیه بعد و این حال دلالت کند بر زور و طوب و معنوق و لذت
 و خوراک شیرین نفرت یعنی بون کوکب در برج که صاحب در قمر حال
 دلالت کند بر قوتی در جاهای که ملک برقرار باشد و ابدان باشد اعانت
 هر کوکب که صاحب برج شرف کوکب دیگر باشد آن کوکب را یاد رکند در حین نظر
 چنانچه مریخ اقیاب را و این قوت صاحب خط شرف را باشد نه صاحب برج را و دلالت
 کند بر غایت یافتن از بزرگان و مراد یافتن به پشتی این و مدد یافتن در اموا
 استعانت هرگاه کوکب در شرف باشد یا در خواصه از صاحب برج شرف
 در حین نظر صاحب نظر برج در یاد رکند و این قوت هر کوکب را باشد و
 کند بر آن که از کس چشم نیاد داشته باشد و آنکس را بر تبه بندد و نفرت

۳۵

۳۶

۷

۸

۱۵

۹

۱۶

۱۰

یعنی کوکب ضعیف باشد کوکب دیگر که در دست باشد قمر حال باشد و نظر
 کند و این حال دلت کند برمد یا فن در حق در ماند که این خط منسوب است به کوکب
 ضعیف ^{مکافات} ^{نقش} میزان کوکب که ضعیف باشد در حق منسوب
 شود و آنکه قوی بعد باشد ضعیف شود و با هم نظر کنند پس این خط هر دو را باشد
 دلت کند بر فرد رسیدن و نیز رسیده خواهد بود اما بیاید است که در حق است
 و ماه و مریخ و مشتری از دلت ن ماه و اقاب عطارد و دلت ن رطل و زهره
 و عطارد و دلت ن مشتری و قمر و مریخ و دلت ن قمر و مشتری و دلت ن
 زهره عطارد و دلت ن عطارد و زهره اقاب ^{حصه}
 و بعد بیاید در آنکه نزدیک ترین جرم و منتهی از طرف کوکب که است
 که کوکب در میان او محض است اگر محیط بعد باشد و از طرف دیگر
 بعد از شعاع بعد از از هر طرف شعاع بعد کوکب محض باشد پس
 العبدین و این حال دلت کند برمد یا فن و از رواج در حوادث چنانچه

کود دلائل معاش چنان کن است بفرز بار و نشانه است به دست و انگشت و نیز
 بر رضا و توکل دال باشد بون کوکب و در بر دلت الشعاع و کوکب
 بر شیب این خط اقاب راست نه کوکب را بدان شرط که پیش از احتراق باشد
 و دلت کند بر وقت مدلول اقاب در طالع و نیز بر باره و ارزانیان
 تا مریخ و این حال کوکب علور از اقاب بعد از کمال شرقی باشد و قمر را بعد از بقا
 مریخ و مشتری از شعاع و مریخ در جانب راست بولت از اقاب و این حال
 سفید را بعد از آنکه بر حجت از شعاع بیرون آید و قمر که باز با شفق
 در زیر شعاع قمر شود حکم این نزدیک است بکمال دستور و شرقی اما اگر در آن
 در یکسان بداند که هر چه را به قسم مت در کوهانه قسم اول بعد از
 ان برج داده اند قسم دوم به حسب نجم بخواهیم قسم سوم را به حسب نجم بخواهیم
 و این حال دلت کند بر وقت و هوصلت ^{اردهن} ^{صیقل} به الحیف
 اروج سلسله شش قسم در کوهانه چنان که در مجموع قسم اول از هر یک

۳

۴

۵

۶

۲

۱۱

۱۲

داده و باقی قسم را العکس ترتیب افلاک بگوایک داده اند غیر قسم دوم
 از عمل بیشتر و قسم سیم بر مقدار قسم اول برنج رسیده و این را نیز بگوید باقیم
 و این حال دلائل کند بر بزرگ صفت و حقیقت را بزرگ داشتن
 به آنکه هر چه را بهفت قسم و در کعبه آن قسم اول را به حبیب الله برده داده اند
 و قسم دوم به حبیب الله که ملک او شب ملک حبیب الله است و قسم سیم را به حبیب الله
 قسم اول از عمل برنج و قسم دوم برنج رسیده و قسم سیم رسیده است بیشتر
 و این هم دلائل کند بر بزرگ صفت و حقیقت را بزرگ داشتن
 و باز ده چیز از این مرتبه است و بعد از این حال بر تمام اعضا و
 صورت دلائل کند نه بهر بعد و این حال دلائل کند بر بزرگ داشتن
 این عشر بهر بعد دلائل کند بر ملاقاة حیات و بهر هر یک از این قوتها
 در این مرتبه باشد و هفت اوسط مراتب در میان بعد دلائل کند
 بر صفت از محبوب و مدد از محبوب است از دهان بعد دلائل کند

افندم بگو

بر خدای نیکو صورت و نیکو سیرت و مذکور و صفت کار درجه مناسب یعنی
 مذکور کرد و موت موت را و این دام بگوید و خواص نمون و این حال دلائل کند
 بر ظهور از هر طبع و در مردان دلیل شجاعت باشد و در زنان دلیل رقت قلب و وفا
 و عصمت لطف صفت نمون گوید در نصف که از درجه شجاعت دارد
 راجع بر تو اما و این حال دلائل کند بر بزرگ صفت و حقیقت را بزرگ داشتن
 مزاج غیر نمون اصل در مثله که و بیشتر و عطا بود در مثله هر و برنج و بیشتر در مثله
 و زهره و قدر در مثله آبی و اگر در دیگر شدت باشد که یک طبع مناسب باشد مانند
 و بیشتر در مثله آبی و بیشتر و زهره و قدر در مثله هر و عطا بود در مثله
 خاکه موافقت مزاج خوب باشد و نه بی لطف و این حال دلائل کند بر قوت
 و استحکام ترکیب موافقت خیر گوید با برنج غیر نمون زهره در جواز اوله
 خاکه و آبی که حوت و نمون بیشتر در حوت و نمون بیشتر و برنج در مثله بیشتر
 و جواز و عفو و حوت و نمون بیشتر و میزان و دلو و حوت و زهره

بروج هوأ و انبا مگر عترب و عطو در مثل بهر و سبله قوس و قدر در مثل ابی
 و این حالات دلات کند بر است کشتن و بهر هر یک از این قوتها در این
 مرتبه هر باشد و پنج او نام مرتب است نیم بهر بد انکه هر برج را بدو قسم
 مت و در که اند و از بروج مذکور قسم اول را بشمار داده اند و قسم دوم را بقمر و در ربع
 مونس یکس و در غیرترین در طالعها و در این هر کوکب که در نیم بهر قوس قرار
 و در طالعها بشمار در نیم بهر ماه اما ایقدر رفق و است که در زیر این خط نصف
 و در دیگر کوکب نصف نشو و دلات کند بر غدا که در و بدر جهت خیز
 سازند بروج شمالی بد انکه از حمل سر میزان بر تو اما شمالی اند و نصف
 جنوبی و دلات کند بر خانه خوش هوا بروج حیات بد انکه هر کوکب که
 نیم خانه خوش است در دو این حال دلات کند بر عشق بروج مستقیم
 بد انکه از سر سرطان تا سر جد بر تو اما مستقیم الطلوع غیر در حیات مطالع
 این کرات یا برابر و دلات کند بر تهر قد و قامت و عتال خواست

ابیهار

و بیدار در دلات نیز آن چیز که در میان خانه ذکر کردیم خاصه نیز و این
 حال دلات کند بر توطن مادر و پدر در وطن مالوف است قوتها کوکب و بهر
 هر یک از این پنج قوت در این مرتبه یک باشد اما اصناف ضعف و قسم اول که
 اند و هفت امارت و بال غیر بول کوکب در برج هفتم از خانه
 چنانکه اقاب در و دو ماه در قبل دلات کند بر ذلت مورد و بدترین حالها
 فاین ترین عباها در ربع مبوط غیر بول کوکب در صد و شصت و یکم از
 شرف و غو چنانکه اقاب در نوزده درجه میزان و همچنین و این حال دلات
 بر شقاوت و غول و قتل عقل و از بهای بندگان و محله خوف
 خوف ماه و دلات کند بر نفوس و ضعف و بهر و نایز برق غدا
 کوکب اقاب دلات کند بر نایز و کد و کدات شیع که شوم باشد کوکب
 کوکب مریک که او در این ضعف از است که ملک او به ترات و دلات
 کند که فعل آن کوکب که ظاهر ایه از یکا عزم نایز بخش و این

ضعف
 رضاف

بهترین کونست است و دلالت او در صحرایید و بدترین هر یک جزو بید و
ظهور و باطن است ۷ احتراق نیز بعد کوکب از اقباب کمتر از
درجه و بیشتر از شش درجه و دقیقه و این حال دلالت کند بر فاقه عدم و بهره هر یک
از این ضعف در این مرتبه باشد و شش او طراست ۸ برج
نیز چون کوکب در برج مقسم از شش باشد که اقباب در میزان و این حال
کند بر ذل و غرب و طلب مجهولات ۹ رجب نیز کوکب کوکب
صلوات توایه این دلالت کند بر باطل شدن امور و پادشاهی و کلمات و
کتاب الشاع نیز چون کوکب از اقباب بیشتر از شش درجه و کمتر از ده
و این حال دلالت کند بر غول و سقوط و خرابی امور و دلون و ضعف
باصره و غیر بسیار ۱۰ طایفه محرقه نیز را خواص و این در باب است که
باین درجه بهبوط نیز باشد نیز از نوزده درجه میزان تا سه درجه عقرب
و این حال دلالت کند بر احوال و کس مرده ۱۱ انکشاف فلک نیز

دور

۲
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

کوکب زیر فلک اقباب باشد و این ضعف دامن است مرز به و عطی و قمر
و دلالت کند بر دانات و برکت ۱ جزو مقدم و در نزاع و نیز دلا
بر درک مفاصات و بهره هر یک از این ضعفها در این مرتبه باشد و بیت و جو
ادنا مرآت است ۲ تغرب علور و در این حال دلالت کند بر افتادن از مرتب
و همچنین تشریق سفایر کوکب در مشرق ظاهر باشد و تحت شعاع اقباب باشد و در
مجموعه در جنوب یعنی کوکب در نهایت عرض جنوب باشد و دلالت کند بر درم
سهم است و این دلالت نیز بعد کوکب از درجه طالع صد و شصت درجه باشد و این حال
دلالت کند بر تربیت و کفایت شدن در دست ختم ۳ درجه بیت رابع
یعنی چون کوکب بر دایره نصف النهار است الارض و این حال دلالت کند بر افتادن از
و از خار و مانند آن در زیر دیوار و افتادن چیزها بر بالار ۴ بیت
مکرر را دلیل بر تربیت و کفایت و کارها و خطرات کفون ۵ نقطه
و این حال در وقت باشد که مرکز مطلقترین در مرکز معدل است و اول میزان باشد

و این در وقت باشد که مرکز مطلقترین در مرکز معدل است و اول میزان باشد
و این در وقت باشد که مرکز مطلقترین در مرکز معدل است و اول میزان باشد
و این در وقت باشد که مرکز مطلقترین در مرکز معدل است و اول میزان باشد

دلائل کذب را قتل از کوه سنگها میزند و درخت و این هر دو حیض دلیل کذبند
 و قاتل اند ذوالی برین و این حال عکس ذوالیمین باشد و دلائل کذب
 بر عجز در سعاد و پنهان شدن در سردابها و یا قوتی الهی غیر کوه کذب
 و مبوط کوه دیگر باشد و بدان کوه نظر کند آن کوه که در برابر و بال و مبوط
 خود بنظر و یا قبول کنند و این صفت کوه ناظر را بود و دلائل کذب را مبوط
 بیش هم بیت ادبار غیر چون کوه در ششم و در دهم طالع به این است
 که در اتر از مذکور است و این حال دال است بر آنکه مردم و برانشان سنده و اگر
 صحت ویران خوش دارند و او را هیچ شمره و یا در پنج و شصت و نه برتن خود
 که شش کوه زیر قمر نفس یعنی در قرآن مستعاض باشد و این حال دلائل
 کذب است شدن در دلت خود و زهر خوردن حاجت بخوش نظر
 عداوت غیر چون کوه در تریع و مقبله زحل و مریخ و عطارد بخوش و این حال دلائل
 کذب است اعدا و خصومت از ایشان و خوردن طعمها از زهر آلود

نظر

۲

۹

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

قطع نور و این نوع است و هر دو در قرآن باشد که کوه نزدیک است
 سریع مبوط میبوند و متوسط بطور میبوند و از او بگذرد بطنی قطع کند نور سریع
 از متوسط میبوند و متوسط پس این صفت متوسط را باشد نوع دیگر آنکه متوسط
 و بطی و سریع باشد متوسط خواهد که بطی میبوند و سریع راجع شود و از بطی
 در گذرد و در میان بطر و متوسط حایل شود و قطع کند نور متوسط را از بطی
 این صفت بطر باشد و این حال دلائل کذب تمام نمیشد امید و اگر
 و اگر منع نور غیر سریع خواهد که بطر میبوند و متوسط در میان حایل
 شود پس این صفت بطر باشد و این حال دلائل کذب بر تقصیر است و یا
 شدن حقوق و اموال و بغارت رفتن اسباب در بین مطعومات و
 بد بکران و این حال جز در مقارنه بنوع انکسای غیر در نزدیک است
 یا از کوه راجع شود اگر مستقیم بعد مستقیم شود اگر راجع بعد و این حال
 تمام کند پس دلائل کذب تمام نمیشد کار و بینا کنند در امور و مردم

ع

۱۵

و از این جهت است که این در حال تریع و مقابله با از خود است و دلیل این و آن
 احوالی و این نوع جویم باشد از قطع نور احوال نسبت به بی متوسط
 اعتراضش خوانند و برای اعتراف واجب است بهر حال این حال دلالت کند
 غیر مقبول امام نامه و مقام عقیدت برین راضی و این حال دلالت کند
 بر نزاله افر و رفتی بر احوال افر معلوم محنت و محنت
 بطول و محنتی پس از آن و دالت بر نقطه و علت در چشم راست و منحنی
 بطول و محنتی بعد از آن و دالت بر نقطه و علت در چشم چپ و این در
 باشد که بعد از محنتی بعد از احتراق کمتر از نزد درجه و بعد از درجه
 بیش از مقدار کمتر از دوازده درجه باشد مدکس و این حالت
 کند بسیار از علت اخلاط غریبه طرر غیر منسجم را خرد کند
 و منسجم را در او عطر در زهره را در مریخ و قمر یکدگر را بشرط نظر و این
 حال دلالت کند بر کینه و صد مردم از دور و صد و از مردم در
 نابت

۱۶۲

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

نابت محنت غیر لون کوکب بر درجه تقویم نابت محنت و این حال دلالت کند بر
 محنت از از دواج جنبه و رحمت از اسباع و حشرات و در دو و در دواج
 درجه هم قاطع محنت درجه هم الموت و هم النبت و هم که از کسین
 گیرند و این حال دلالت کند بر قتل خوردن و ملکات و عتبار کننده مثل
 طاعون و بزه هر یک از این ضعف در این مرتبه نیست بهر حال
 نابت احوال است اقامت بر احوال و این حال دلالت کند بر تقوین کار
 و کما و کرا و اندام ربط و سیر در حد محنت و این حال دلالت کند بر غم
 در احوال و علتها و سودا و اول هم بود در ملک ادج و این و ترات که قمر
 از دزوه و طر و کوکب از دزوه مرنا کند باشد و قمر بقیض و طر و کوکب
 بقیض مرنا رسیده باشد و دلالت کند بر خوردن نیم خورده مردم و سرد
 پیاده رفتن هم بود و این حال دلالت کند بر خفه کوفن بکند و شام
 و خوابیدن وطن تحت الارض غیر بقول کوکب بریزین و این

۱۳

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

این درجه تقویم نابت محنت و این حال دلالت کند بر
 محنت از از دواج جنبه و رحمت از اسباع و حشرات و در دو و در دواج
 درجه هم قاطع محنت درجه هم الموت و هم النبت و هم که از کسین
 گیرند و این حال دلالت کند بر قتل خوردن و ملکات و عتبار کننده مثل
 طاعون و بزه هر یک از این ضعف در این مرتبه نیست بهر حال
 نابت احوال است اقامت بر احوال و این حال دلالت کند بر تقوین کار
 و کما و کرا و اندام ربط و سیر در حد محنت و این حال دلالت کند بر غم
 در احوال و علتها و سودا و اول هم بود در ملک ادج و این و ترات که قمر
 از دزوه و طر و کوکب از دزوه مرنا کند باشد و قمر بقیض و طر و کوکب
 بقیض مرنا رسیده باشد و دلالت کند بر خوردن نیم خورده مردم و سرد
 پیاده رفتن هم بود و این حال دلالت کند بر خفه کوفن بکند و شام
 و خوابیدن وطن تحت الارض غیر بقول کوکب بریزین و این

حال دلات کند بر نهان شدن در سردابها و زیر زمین ^{برج مذکور}
 و برج نمونست مذکور و این حال دلات کند بر یک حال و مذکور نمونست ^{ضعیف}
 مزاج و یا قوتا ^{تقلیل} مثله او با کس دلات کند بر خوردن طعمها ^{در}
 الغذا که مولد اخلاطه ردیه باشد ^{بر} غربت در مکان غیر لاجل ^{در}
 که نفوت داشت باشد نه ضعف مثلا اقب در سینه و این حال دلات کند ^{کند}
 بر نه نشستن و خلوت حبس یا فایده و بهره هر یک از این ^{در} ضعیف ^{در}
 مرتبه نشسته و سیزده او طم است ^{بر} ربع مدبر یعنی آن ربع
 غیر مقبل دلات کند بر فراماند که وزیر در تر و زبون ^{در} عفی جنوبا
 بدانکه عفی لوب هروقت که خواب زیاد بود و بر ابط در خواب ^{در} خفته
 و چون ناقص باشد در اضعاف خفته و عفی جنوبا عده دلات کند بر ^{در}
 شدن خانه و بیگانه نمودم و کم اتفاقا بدل ^{در} نقض نور و این ^{در}
 زنی تا نور است و دلات کند بر بزرگ و قبح صورت ^{در} نقض قه

ضد زید تا قدر است و دلات کند بر لاغر تر ^{این} نقض معلوم
 ضد زید تا قدر است و دلات کند بر فزونی خیرا کما از قوت ^{در} حق
 نقض سیر استقامت و زیدت سیر در رحمت دلیل بود در نزول ^{در} کار
 نقض حساب دلات کند بر قوت اولاد و اتباع و یا غیر ^{در} چیزها
 وقت ^{در} درجه بزرگ و در جهات آبریز یک دل معلوم ^{در} دلات
 کند بر افتاد در جاهای و فزونی در زمین اما زحل در این در جهات ^{در} دلیل
 جان کردن بود ^{در} مثله نایب کس دلات کند بر شیرین ^{در} کار زرد ^{در} گوشت
 ربع مذکور است و او ربع نمونست مذکور و دلات کند بر ظهور ^{در} ظاهر
 نمونست از غیر هوا طبع و کند بر طبع ^{در} خلاف محل نیز لوب لوب ^{در} روبر
 بود و بزرگ است از زمین دلات کند بر بزرگتر خواب و بیدار ^{در} وقت
 و است سیر لوب لوب بر جرد راه و بیرون رفتن و هیچ ^{در} لوب ^{در} کس ^{در} نمونست
 دلات کند بر بزرگتر سیر و بزرگتر طاعت و تربیت و اخلاص و امر ^{در} اول ^{در} در ^{در} بیدار

در این کتاب که در بیان دلالت کلمات است

امید ۱ خداوند نیز گوید در اول برج بلوگر بیشتر نظر کند دیدار
 بهیچ گوید نظر کند دلالت کند بر نوبت و خارج شدن جزا و عتاب
 به و بهر هر یک از این ضعیف در این مرتبه پنج باشد داده ادما را است
 بیت زایل غیر نقطه بر میسد و نهم دلالت کند بر الف تر از زایل
 بیت ضعیف نیز هفت بیت قوت دلالت کند بر باقوت بیت مذکور
 موت را دین موت مذکور را دلالت کند بر تر از باج بیت بخیر دلالت
 کند بر خورش و پوش بد و چیز ناکه طبع از آن متفرق شود صغیر خدا
 خانه دلالت کند بر ناه بردن که ناه نیا به منار و نیز بول گوید
 روز در خانه گوید بر و بر عکس دلالت کند بر یکی شدن در میان هفت
 میل به بدن کوم، حجم و غریب مصداق در میان بخش طاعت
 بر حوادث دائم و گذر بر بسیار و ثقت و ائب و غارت
 عقد و جویز برین محتر و ادلالت کند بر رفتی یا اینکه خواطر نواختن
 اختار

در راه

در راه ۲ تا سه نیز بخیر بول گوید میان درجه شریف و بد درجه در بر تو
 و محبت دلالت کند بر برتر نزد اکابر و بهر هر یک از این ضعیف در مرتبه
 چهار باشد و بجای هفت از پنج علم را است و در محس دلالت کند بر
 رتبه و به شکی نه بهر محس دلالت کند بر مال حرام و زودیده
 از عشرت محس دلالت کند بر محس و ضعیف لفظ و قوت و قوت فرزند
 درجه مظهر و این هم بجدول معلوم شود دلالت کند بر رتبه اعف
 درجه نزه نظر را دین تر همان حکم است و بهر هر یک از این ضعیف در این
 مرتبه است است داده ادما را است در یک بخش طاعت
 درجه قیام این بر بجدول معلوم شود دلیل افلاس و کثرت و این است
 درجه مخالف نیز درجه مذکور است را و موت مذکور را دلیل حسن
 وسیله زنان باشد در حد در حد دانه بر عمر زنی را دلیل بر کمال
 بود این در حد است هم بجدول باز نایم نصف بط نیز بول گوید

و از این که گفته شد
 و نشان و نموده و
 بعد از آن که
 کسی و آن دلیل است
 و بهر هر یک از این
 و در حد و این
 و در حد و این
 و در حد و این
 و در حد و این

در ضعف که از درجه رابع باشد تا درجه ششم بر تو اما دلالت کند بر کون در
 معالی و ظواهر به هوا مخالفت مزاج نیز یون کوکب در برج که غنی
 حوائشه دلالت کند بر ضعف مزاج غنی لغت خور نیز یون کوکب در
 برج که غنی لغت خور باشد دلالت کند بر خلق چون غنی لغت در صبر را که در
 دو حظ به یکا کریم ضعیف را در طاعت است نه و بهر امریک از این ضعیف
 دو باشد و سه ادنی مر است بروج جنو یا نیز از شکر حلر تو اما دلیل
 گرم و به هوا و تاریک باشد بروج دشمن نیز یون کوکب در دو از این
 خانه حقد دلالت کند بر دشمنی که نیز و فرقیه شدن دشمنی بروج معویه
 الطلی دلالت کند بر خواب و بیداری و با اعتدال و بهر امریک از
 این ضعیف در این مرتبه یکا باشد مر است ضعیف و قوت که بر این تفریق
 که تقلید متقدمان که اند و بعضی از حقیقت این واقف شده اند اما بهر
 اینجا که هیچ شخص که در بعضی امور توانا و در بعضی توانا باشد هیچ کس نیست از
 کبریا

سیارات که قوت و ضعف اولیبت با کولات بهم انجسته نیست پس باید که در
 احکام این مقدار قوت و ضعف که در حصر آمده استخراج بر ترتیب و عدد و بهر امریک
 در زیر این رسم وضع کند و مجموع اعداد قوت جدا و ضعفها جدا بنویسد و آن
 از اکثر نقصان کند تا معلوم شود که قوت از ضعف یا ضعف از قوت بگذرد
 زیاده است و حکم بر غالب کند یا بیه و است که از هیچکدام از قوت و ضعف
 با وجه غلبت یکطرف باطل نشود بلکه بقیه اما این مقدار باشد که از غالب زودتر
 و مغلوب دیرتر ظاهر شود یا بدو است که حسب مطلوبات در احکام
 و اختیارات مر است مثلا در امور دولت و مملکت هیچ خطا از جرم تا به بعد
 و در جهه و برج شرف و دستور و زیادت باشد و در امور و در تجارت زیادت
 عدد و زیادت حسب و زیادت سیر و زیادت نور و قدر و در هایت سعادت
 و نه بهر مملکت بروج از حقا و عظیم از این مر است باشد و در طلب فرزندان
 تا عشریه اصل عظیم است و در عشق مثله و در یگان و در حکم مملکت و لو و وجه

و در علم و حکمت نفس در حیات و زلف و درجات سعادت از همه خطوط مؤثر
تر اند باید دانست که کواکب را بر موجودات سفیحات دلات بیرونوع
ذاتاً و عرضاً و آنستکه بگردش دهور، بطول کف مثل دلات نظر بر سیاهی
و عرضی آنکه بگردش دهور، بطول کف مثل کسین را دلات بر امور قیه مذموم است
و تعیین را بر عکس این پس در هر روز هر امر مستحسن باشد از مدلولات سعادت
است چون در روز دیگر بیان امر مذموم کف حکمت دلات کسین دانسته و الله

الاعمالی الخلق الامور

در قصه ها و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار

در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار
در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار
در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار
در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار
در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار
در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار
در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار
در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار
در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار
در حیات و نه از نسخه رکن ها اگر مرشد استغفار

حد و لمطالع البروج عرض **ل** بحسب ساعات

[illegible]

(Faint handwritten Persian script)

محمد صالح المنجد

[illegible]

97

122

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

اصفهان	برزو ابرق و سرار	قوس	برزو ابرق و سرار
قوس و تریخ	سبده و مشری	جوزا و برج	عقاب
هرات بلخ	ولایت هندوستان	فارس	کابل در اوغلانیت
نور و فر	سبده	جلد	اکثر بر این که میراث
ن و ابورد	طاشکنت	قندهار	اهواز
سرطان	سبده	جوزا و برج و فر	جدر
تفلیس	ورلان	آذربایجان	خوارزم
حوت	حوت	جلد و شمس	میزان
ولایت مرو	مورود	ولایت طوس	مهر
سرطان	سرطان	سرطان	جوزا و عطا
بصره	موصل	کاشان	ارمنیه صغیر
عوز و جوز و لوز	سبده و قمر و رطل	سبده	سرطان و قوس
ارمنیه بزرگ	باب الدواب	کعبه و برج و باغ	دلو
جلد و جوزا	کعبه قوس		

کلمه ۹۴ چنانکه از لواء بابت به بیشتر که بر خلیج عجم باشد و در برج در
و باطل موله و اوتار برج قرآن حفظ داشته باشد در ولادت موله موله
و مطابق درجه عاشر یا رابع یا سابع یا طالع و انقضا هر آینه نتیجه بزرگ
اندر حوائج این لواء بر روزگار موله طالع هر کس تخصیص که طالع ولادت
موافق طالع قرآن بود یا نحو موافق اوتار طالع قرآن بود یا نحو موافق
مایل اوتار بود و اوصاف است نحو: ا) منقسم بود و همچنین دلیل هم
قرآن بهر دلیل طالع موله بود بهر مطابقت و موافق افتد دلیل
عدت غنیمت و غیره می بود بر او لا بر روزگار او همچنین دلیل کلمه
این که کور است بود استیلا بر کوس و با شمس حکم بر عکس بود چنانچه این مقدم
گشت میگویم که چون ما کین و نیرین در دلف عجم بر درجه طالع موله و
روز موله نوزد در عین و ششم و بسیار دولت علم و حکم بود و از طبع خود
اخراج علوم و تفسیر و چنانچه در درجه شرافت افتد بر این لواء

درخت و زینت بفرایه و حکم قوتی و در این احاطه چشم و حواس
 برجات طالع و ایرایع و یا هر حکم اقرب و مولود از زمره شاه و میر
 قلب الله و قلب الحوب و غیره بوضع نه گویو مولود بزرگ گویو
 و بدست مولود کار را بریده آید چنانچه در افق بریزد آسمان بریزد و در
 در تواریخ ثبت سازند راس الجبار و مشک بجز او عین الارواح
 نه گویو مولود غنی و مالدار و با تجلالت بسیار و صاحب سیاح و مختار
 تا به الشوله بوضع نه گویو مولود با هموش و فرنگ و تفکر در امور و
 عاقل و زهد و الصاف و راس التوهم تیر بهین مثالی است که در دنیا
 او برین نه گویات اما میل دلی ملک فطیم و دولت بسیار بزرگ
 نیز او خوش است انجا به عیون و حق الفرس دلیل آن بود که مولود
 و شکر مالدار و امثال آن نحو عقل القطور رس دلی که نه گویو
 بزرگ منش بود و بر سر کار و خیرات و صدقات بود و با بگویند

بسیار لغای

بسیار لغای و با نهوت با نه عین الله و الله الله و صیرفه
 و تجلالت بسیار و بگویند دفا خواها از اکثر ترویج ریح
 کشته و چون در این موانع و قوتها خاصه بر ربه طالع یا بر ربه
 عاقل یا بر ربه تیر یا بر ربه شتر و زهر و عاقل فطیم نه گویو
 مغرور و دلیل که بر علم و حکمت و بزرگی و سعادت بلند و مرتبه
 در مالدار و در مالدار و در مالدار نه گویات که بر ربه شتر یا بر ربه
 نه گویو دلیل انواع فضل و دانش بود و شجاعت و ریاست و بهین
 فیس مرگواکب دیگر بود از مرسومه فطیم که در عظم اول باشد
 در موفت خواص بزرگواکب در هر هر در عظم اول بر صورت
 شکل در در گوشت که او را از اندک گوشت گوشت روشن از رگ
 با این هر در با و بجز عظم و دست با فتن بران چون رطل و شتر مقدار
 او باشد بر قور اثران هر در هر گوشت گوشت است رخ رخت که او

عین النور کوبیده محس قاطع است از برج لبه درجه در دوازده روز
 و هفت بنفرا به وجوب قوت و اگر زحل باشد در دریا با بر فایده ده
 و اگر مشتری باشد امن و عدل بخشد و اگر شمس در بزده درجه در
 بون هر بزرگ بخشد مانده سکنه و مسکن زهره و عطارد و زحل
 معادن او باشند در منوبات خونی که کند و از این کوکب قوت
 نماند کنند و لو که در این برج نور کوکب خوشتر است هم بر این قوت
 در صحن دقان بسیار در بولور با غره چون آ در ورسته کوکب است
 روش و از آن جمله یا را عیون خوانند اگر در درجه در باشد یا مشتری و یا
 و زهره و عطارد در درجه او باشند از قوت بخشد و اگر در یک کوکب
 از جانب راست جنوبی بزاج زحل و عطارد و بزرگ یک در باب
 حیات این کوکب راست تمام او باشد عالی و جبر از بسیار است
 هر که ام که معادن در باشد از منوبات خونی عدل و غفر و نه سحر طاعت

یل کوکب است منور و در در جمیع اهل طلم سبب کوفه و چون
 معادن او باشد و یا که از مویین مقفل او باشد علمای بزرگ از
 آن کون دم در طلم و دو کوکب دیگر است یا نور یا کوبه و دیگر
 نور یا و چون از بسیار هر کدام که معادن او که از قوت در کوکب
 است که در در دو کوکب است منور یا سوتلب الله تا کوبه
 و در قول از ارباب طلم است در خلق و عقل و نیز در قوت ده
 اما از زبان دور با طلم در در از در و نهکی و افاق بزرگ
 و مسکن چون از بسیار است هر کدام که معادن او باشد در منوبات
 خونی قوت که زو کوکب دیگر است که از از نب الله کوبه و
 در کار اینجه از یک ده و چهار باره معادن در باشد حکم قوت
 میزان در در کوکب است ملک رابع از بدین هر ملک ده
 و چون بسیار معادن در باشد حکم قوت تر کوکب دیگر است

بر
 ۹۵

که از آنکس اخلاص گویند و این گویند در استخراج خبایا و ضار رگها
و چون از سبزه معادل او باشند حکم قوی تر بود و گویند دیگر است
رجل قوی تر از کوبه در اعصاب و خام مانده بیل است جد
در در سبزه است در اعصاب مانده است راجع بود در امر او
و با بقیه قوی و بیاد است و در حکم قوی تر بود و گویند
است که فم احوست جز با کوبه در در اعصاب غیره توان گفت
توان عطا بود و این گویند ثابت که شده است در عظم اول
اما آنکه در عظم دوم از چوب نج گویند در در اعصاب
عظم در رگها در دزدان و فغانی میگویند دست اگر بکشد
بر وزن نه موضع عین عظم سازد چون یا عر در آن مقام
اچیز کرد در و بیا رگها و باز رگها و گویند درم بکشد دفع عظم و آنکه
و گویند هم بکشد دفع رگها و در کمان و جانوران گزیده گویند

ג'תתקכ"א

[illegible]

اگر مشر و اقرب باین که از این کوکب باشند خواهی بود که در وقت
 و نزول دوم این کوکب بجهت بارسفله و حصار که از جنم این باشد
 سیم از این کوکب بتوت خوشکام خوشی چون طهر کرده شود بدین وجه
 و خانه که آن طسم نهفته و بر آن خواند در وقت کوکب است روزی
 در جهت غلبه طهر و در آن زمین بگوید کومینه که بب غرق فرود آید
 این کوکب بود و همچنین از این کوکب سحر دیگر کرده میشود و معوش بخاتم
 و غیره تمام حاصل آن از شر اعدا سالم باشد و در جنگ و مبارزت میروز کند
 کوکب سیم بجهت دفع سبع حصار که آن کوکب پنجم است از سینه طسم و
 از بر انداختن زاله و چرخ کوکب پنجم کوکب روزی است طسم و در جهت آن
 و از دره و افسون ماران بزرگ بگوید قلب العقوب و این کوکب فرمود
 چون از سبزه یا سفارن او باشند و بجهت که گفته شد است بجهت سحر
 بگوید و بر عامل طسم و در جهت جزو پوینده و نهان حجت در روز شنبه یا آ

سحر و جادو

طسم این کوکب در جمیع امور تجسس در کاره طهر و نفرت و دوری
 غایت قوت بود و از بزرگ بخشه خاصیت قطب است از زمان طهر و سحر
 حیوانات چون در قطب جنوب یا بزرگ و همچنین در کوکب میل نظر کنند
 در وقت باران نه تجفیف فرس که در وقت زادن بقطب نظر میکنند
 مردمان بجز بزرگان و بزرگان نظر آون برین قطب قوت زهرت زهره کنند
 و اینچنین در در چشم و برقان و کمر و فاش سلازایل کند و طرب افزاید
 امرانی سلاطین از او باشند و همچنین در سحر و جادو و سحر و جادو
 مخوف هم مؤثر است و در روایت چنین گویند که چون مشر نظر بقطب کنند و
 میل سلاطین و امرا بر در خاصیت قطب شمالی و همچنین نظر در قطب شمالی
 در چشم و برقان و امثال این سلاطین را در بزرگ است و بگوید
 از این قطب که بزرگ است از این قطب که بزرگ است از این قطب که بزرگ است
 و بگوید که اگر اهل عالم بخورند از کوکب قطب شمالی چشم بر افشانند و به از این

سحر و جادو

عدت که از دور در نیم از هر دو این در دو از چشم فرزند کینه
 و در داریه و دور کینه و همچنین میگوید و یکی از طلا با نقره در چشم خود کند
 و قطب میگردانند شب یکشنبه دیگر که موجب شفا شود البته و حسب عدت و زمان
 نیز بهین دستور اما از شب آدینه تا اوینه دیگر و همچنین در این و زخم
 این در هفت شب بهین و تیره مذکوره و چنین گویند که اگر طبیب است
 که هر مرضی را که از خوار است بوی علی و در قطب شالو و هر مرضی که از دور است
 بوی علی و در قطب جنوب و بقول کفیلوشه با چنان است که جمیع این
 و علی و معالجه بهین در قطب توان بود و هر وقت که بفر از صحت و اعلا
 صحت و عداوت بقول ارباب طبیب است تفصیل اعم از ارباب طبیب است
 در کتاب ایشان بسیار است و ذکر آن جلد در غایت تطویر و مناجاة
 هر که گریه بجهت مال ایراد کرده شده مسلم قهر گویم که چون قهر است
 کینه در ربع ثور بهین در صحره ۱ و در جوزا بهین در صحره ۲ و در سرطان

بهین در صحره ۳ و در عقرب ۴ و در عقرب ۵ و در دلو با و در حوت
 ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ از این صفت فراموش و بر نقش کن صورت مردی
 بر آنکه بر سر بر میان پا بر کشید و کینه زده بر او چشم خود و دست خود
 آنگاه که که کوه را دعا و از سر مکنید و در برابر و در صورت آسمان و در برابر
 آسمان که فرزند یکی ربه این آینه سلاخی کن در برابر بر حوت کاه
 که طالع خود بر آویزگار که نزد کینه بردار تا صفت شب و با عود
 و زعفران و بان و مصلی و حسب الفار و سنده روی هم آمیخته تا که
 میوه هم سینه همچون کاه و بقیه از خود چها با زوهر شمشیر از این
 هفت شب یک یک از آن میوز و بخور مکن تا مادر که آن آینه
 برابر حوت باشد به کینه که از زرد از نقره و یا مخموم کند و زوهر
 به زانو یک شمر و در آن آینه سلاخی مینماید و تر مکن هر روز که
 چشمه بر آن افته جامه از تن بیرون کن و بشینه در پیش و آن آینه
 به دست نجیب بگیر و آب سلاخی زوهر آن صورت مینماید و به دست

راست میل را در آب بزن و بر در آینه می کشی بیا و آن جها سو که گفته
 در مجره یک یک میوز و تیز میکن که باران نازل شود بر مسقط عطا
 گویم چون خط بوی یکا لند این در جها ایله از بروج مثلا از حمل یا از نور بوط
 ۱ سنبه میزان ۲ عقرب کاکد دلواحت ۳ بقران زهر مشرط
 یا بتدیس زهر و زهر از او فقط بوز بر جها رمانا سرخ سوا کدر و کدر
 مرغ طایر دو باب کشم و دم خوشه باز کرده کویا در جها است و در
 در صورت هر هر نفس کن و همچون بر با نور در در جها است و در
 بگویند نفس کن کویا که دانه بر سینه و همچون در صورت و در صورت لعل
 نیکو رعبه که در بار بنات نفس لافقت نبسته تخم کن و در جها بخور
 میکن مصطفی و زکری چون لند این فانی نور مویع بلند بجا که کشته قهر از
 بنده از زشت و کج است و بر باریک و بر باله آن سفل از جوب بارخ
 یا جوب چار بقدر نه کز باله باری کن محکم چنانچه از جوب نوب ببرد
 بعد که بر باله آن جوب کشته از زبان قدر یک است نیم و بالا را از جفته

از می پوش و آن طایر در در آن تخته سین بر آن تخته باین مسج
 کن و بر جها که نفس کردن طایر سوا با نجایان وقت بایه که از صورت
 ساخته شده و بهمان است و بهمان وجه چون این عمل با تمام رسه هیچ
 نباشد از طایر که بر پیش آن صورت نیاید و از طایر است و فرغانه
 و در هر یک بهمان روز و آن وقت که آن صورت را نقش کرده
 تمام مرغان از آن نفس تجفیس در بر و از آینه و دیگران کشته بقیان باریقا
 و این طلسم اسرار بسیار رموز است مانند کلید در دواش در زکری
 زکری گویم چون زهر و جها از این در جها است ایله از حمل که نور دیده
 کاکو اسه ط ۱ سنبه ارط ۲ میزان ۳ عقرب بود و جها
 صوت در باقران قمر و یا بنظر صورت با زهر و رقرس و مرغ ساقط
 و زهر مشرط بگر و کینز از لجه و در در صورت دوزخا با هم کن گرفته
 مر که کرسه نقل کنند و صورت بگویند که چه بخوراید و دانه عود
 و صورت سنج کجا داین نفس افاز کن و زهره فانی باشد بجا لند این در جها
 یا کشته که آن بر تمام برایه اگر عمل تمام کفوف و از زهره بگری تا باز زهره

چه رک و کوه است ۹ در آنی نرنا جو و زهره با قطب جو و قمر
 در ترمع یا مقابله در جو در و صله سرب صورت دو کفنی زنجار که
 مطلوب جو هر دو است یکم بر کرده و در میان هر دو صورت صورت
 کشنی دیگر زنجار در و امانه در و رک و یکم لک مرده در دست
 گرفته به اید صورت و سوار در میان و یک سیه به و در یک
 استوار کن و هر روز به پیش آن بینه از طریق غروب صورت
 روز و بخور میکنی به چهره و سینه روی بجه که محبت رفتن نام نکر
 سوک پاره در آن یک و صورت که بریز و به مع ذام آن هر
 کشنی که در میان این عداوت بخوابد بر زبان مرار بطریق رده
 و لعن و زجر و ستمه القیت بهیما عداوت و بغضا الی یوم القيمة
 و موضع این دفن کن بتر که او ملاک کوس واقع باشد و نجفیه و نه
 رابع رابا و نه طالع سلا و بهیما عداوت که زهره و نظر جو بطالع و نه
 با و نه که در عین عداوت و تفرقه ط هر که عداوت بهیما عداوت در شفا
 بیا را چون آن ب در ترمع کوه کن و قمر در نزل رابا و نه
 کوه کوه

مردم بهیما صورت بکی ریکل مردم بینه بالاکواک بیز محوف بیکل بیا و نه
 و اندرون صورت را یکی نور و شک و بینه بر کن و این حروف را بر و نه نویسی
 ط ف ش ط و بغیر و قط و کاف و یو و یکن و این را بر و نه نویسی که اقامت علیک
 ایها الارواح بحق شطهشه ملک عجز من بعجز هیقا هیقا اجب یا
 ستمورس بحق مافی اللوح من القدره مکروب و بحق طهشه طهشه
 حار و نه خبر و نه هدره اجب یا ایض بالذی تعالی للجبل فجعله دکا
 و حق موسی صغقا و بحق ایها سراهیا یاه یاه جنوخ مشا و نه صبا
 القديم الازلی اجب یا مذهب بحق سبوح قدوس رب الملائکه
 والروح الوحا الوحا العجل العجل العجل الساعه الساعه الساعه
 ایها الارواح احکم العالیة الرفیعة انقلی عن فلان ابن فلان
 هذه الذبیحة المودیه القاتله وعافنا منا و سطها علی غرها
 من اعدائنا و منابدینا انکاه انرا در اب راه ان محله دفن کن و در حال
 برفیده الروحانیة الذبیحة بقوة هذه الارواح و قتها به بعد

از اینجا باز کرد که اهل آن محله و اهل آن شهر و آن مردی را از مرض و بیماری
 مخلص نماید و آن آیه را اگر باری عام باشد در ادعیه لفظ عام ذکر باید کرد
 نه عافنا و انقلی عن جماعتنا و اهل بلدنا خاصتنا و عامتنا
 هذه الذیجة الموضیة طلسم دیگر در عمل و البته شدن زن چون
 یک از این درجیات آیه بعلک عمل برین صورت جو را به سبیل آفتون
 کاحوت کا و باقی شش و شتر و زهره ناظر بوجو تخصیص نظر صراحت بکیر تحنه
 نفه و صورت زنا حامله بر روی کیش و صورت کینه که بردست در طفا و باز صورت
 طفا بر کوهاره بسته این همه را نفس کن بعبه که در برابر برج سرطان مفت
 این لوح را بنجم کن و با ویز بالا از حر و بیک و بان و حب الف باخیر کن
 چون عمل تمام شود بقره و با عت شتر با زن در آن لوح نظر میکنی و بدو
 مرغان که این همه جز است و همچنین تخیل میکنی به لخوا بعبه که آن تحنه را بریز
 زن بنه و بجا مفت مشغول شو که زن حامله گردد و البته بنویس و با سبیل
 و موافق این کتاب این طلسم را از موده است طلسم تمام است عادت

چون نفل یک از این درجیات آیه از نور او را موط کف و از جزا
 و طوط و از کسه طوط و از عقیق و و بوسه که کوی و از بزم
 قزوین به بون طوطه اقت باشد و باقی شش و زهره سرب و باره من بام
 بلکه از از این صورت مرد و درین و بیک که به دست بیا گرفته بود
 که زمین فریاد و صورت جنت کا و در بیک که بر روی در دیک که این
 کا و ابراز و کار میکنی و نیم یک در بعبه این صورت را در برابر برج جوز
 کن مفت شب و در شب سمیه و زعفران و بر کن ریحون تجز کن انبیا
 از کل آن زمین که بر روی زراعت خواهد کردن یک بار و دریا کن
 کوه بعبه دیگر تحنه از از این و آن صورت را به آن تحنه بنه کن حکم بیا
 هر دو بار صورت بر آن تحنه دوخته باشد بعبه که آن صورت سلا بان کنه
 همچنین در آن دیک بنه و درش را استوار کن و در طلوع برج نور در آن
 زمین که عادت خواهد کرد آن دیک را بنه کن بجا که نه خاک باشد

و نه تر که بقدرت خدا ان زمین نرود و محمور شود و هرگز غراب نرود
 بر آن طایفه یکی در مرض و هلاک رکن چون زحل یک از این درخت
 سه عمل او ۹ جوزا ۱۰ نوکالا و از سرطان ۱ و سه و سنبه ۱
 ۱ میزان و که عقرب ۱ و دلو ۱ و حوت ۱ و قی
 شری باشد و قریب از شریعه اوت و با مریخ بنظر عدوت و میان عطارد
 و زحل مازحت نجو یا رنه سرب و با ارزیز و در بوتره که لذ آنخوان
 مرد در خسته باشد در آن بوتره بکه از این چون زحل یک از این درخت
 از ان از ریز صورتی بماند مرد مرده و صورت زن بر سر و سکه
 و نوه میکند و صورت مرد بر سار و زن دیکر مودار کسوده و این بیمار
 بکینه زده الفه این صورتهاست در برابر زحل تخم کن هفت شب و از
 و معیه بخورن چون از تخم فایع شود از و صلبه پیرین مرده باره بگردان
 صورت را در و بر سب و در منزل ان کس که مطلوب بچونندان کن که

مستفود

مستفود حاصل شود و ان کس یا میرد یا همیشه رنجور باشد شرح عبد الله طبرک

درج نوشته دیم در طالع وقت دخول مدبر را در منظور است درین جدول در آن
 بنگرند در هر آن که از ارقام ساعات و روز و ماه و یک چه نوشته اگر از ساعت
 بگذرد بروز کند و اگر از روز بگذرد ماه و اگر از ماه بگذرد سالی و اگر از سالی بگذرد
 در آن

ساعت	ایام	نهور	بین
۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲

درج نوشته دیم

توبه البیت بعض اصغها که هست

حل	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰
۲	۲۰	۴۰	۶۰	۸۰	۱۰۰	۱۲۰	۱۴۰	۱۶۰	۱۸۰	۲۰۰
۳	۳۰	۶۰	۹۰	۱۲۰	۱۵۰	۱۸۰	۲۱۰	۲۴۰	۲۷۰	۳۰۰
۴	۴۰	۸۰	۱۲۰	۱۶۰	۲۰۰	۲۴۰	۲۸۰	۳۲۰	۳۶۰	۴۰۰
۵	۵۰	۱۰۰	۱۵۰	۲۰۰	۲۵۰	۳۰۰	۳۵۰	۴۰۰	۴۵۰	۵۰۰
۶	۶۰	۱۲۰	۱۸۰	۲۴۰	۳۰۰	۳۶۰	۴۲۰	۴۸۰	۵۴۰	۶۰۰
۷	۷۰	۱۴۰	۲۱۰	۲۸۰	۳۵۰	۴۲۰	۴۹۰	۵۶۰	۶۳۰	۷۰۰
۸	۸۰	۱۶۰	۲۴۰	۳۲۰	۴۰۰	۴۸۰	۵۶۰	۶۴۰	۷۲۰	۸۰۰
۹	۹۰	۱۸۰	۲۷۰	۳۶۰	۴۵۰	۵۴۰	۶۳۰	۷۲۰	۸۱۰	۹۰۰
۱۰	۱۰۰	۲۰۰	۳۰۰	۴۰۰	۵۰۰	۶۰۰	۷۰۰	۸۰۰	۹۰۰	۱۰۰۰

卷之六
 六
 七
 八
 九
 十
 十一
 十二
 十三
 十四
 十五
 十六
 十七
 十八
 十九
 二十
 二十一
 二十二
 二十三
 二十四
 二十五
 二十六
 二十七
 二十八
 二十九
 三十
 三十一
 三十二
 三十三
 三十四
 三十五
 三十六
 三十七
 三十八
 三十九
 四十
 四十一
 四十二
 四十三
 四十四
 四十五
 四十六
 四十七
 四十八
 四十九
 五十
 五十一
 五十二
 五十三
 五十四
 五十五
 五十六
 五十七
 五十八
 五十九
 六十
 六十一
 六十二
 六十三
 六十四
 六十五
 六十六
 六十七
 六十八
 六十九
 七十
 七十一
 七十二
 七十三
 七十四
 七十五
 七十六
 七十七
 七十八
 七十九
 八十
 八十一
 八十二
 八十三
 八十四
 八十五
 八十六
 八十七
 八十八
 八十九
 九十
 九十一
 九十二
 九十三
 九十四
 九十五
 九十六
 九十七
 九十八
 九十九
 一百

115

[illegible]

عقرب									
۱۰۲	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۳	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۴	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۵	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۶	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۷	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۸	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۹	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۰	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۱	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۲	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۳	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۴	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۵	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۶	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۷	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۸	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۹	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۲۰	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰

میتان									
۱۰۲	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۳	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۴	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۵	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۶	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۷	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۸	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۹	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۰	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۱	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۲	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۳	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۴	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۵	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۶	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۷	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۸	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱۹	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۲۰	ط	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰

تقسیم				
ط ۲	۱۰	۱۰	۱۰	ط ۲
۳۰	۳۰	۳۰	۳۰	۳۰
۴۰	۴۰	۴۰	۴۰	۴۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰
۷۰	۷۰	۷۰	۷۰	۷۰
۸۰	۸۰	۸۰	۸۰	۸۰
۹۰	۹۰	۹۰	۹۰	۹۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰
۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰
۱۳۰	۱۳۰	۱۳۰	۱۳۰	۱۳۰
۱۴۰	۱۴۰	۱۴۰	۱۴۰	۱۴۰
۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰
۱۶۰	۱۶۰	۱۶۰	۱۶۰	۱۶۰
۱۷۰	۱۷۰	۱۷۰	۱۷۰	۱۷۰
۱۸۰	۱۸۰	۱۸۰	۱۸۰	۱۸۰
۱۹۰	۱۹۰	۱۹۰	۱۹۰	۱۹۰
۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰

جای	محل
۱- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۲- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۳- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۴- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۵- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۶- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۷- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۸- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۹- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۰- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۱- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۲- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۳- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۴- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۵- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۶- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۷- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۸- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۱۹- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول
۲۰- در سطح و سطح اول	سطح اول و سطح اول

سرطان	حد	وجہ	درجہ	۱۲	۱۹	۲۷	۳۴	۴۱	۴۸	۵۵	۶۲	۶۹	۷۶	۸۳	۹۰	۹۷	۱۰۴	۱۱۱	۱۱۸	۱۲۵	۱۳۲	۱۳۹	۱۴۶	۱۵۳	۱۶۰	۱۶۷	۱۷۴	۱۸۱	۱۸۸	۱۹۵	۲۰۲	۲۰۹	۲۱۶	۲۲۳	۲۳۰	۲۳۷	۲۴۴	۲۵۱	۲۵۸	۲۶۵	۲۷۲	۲۷۹	۲۸۶	۲۹۳	۳۰۰	۳۰۷	۳۱۴	۳۲۱	۳۲۸	۳۳۵	۳۴۲	۳۴۹	۳۵۶	۳۶۳	۳۷۰	۳۷۷	۳۸۴	۳۹۱	۳۹۸	۴۰۵	۴۱۲	۴۱۹	۴۲۶	۴۳۳	۴۴۰	۴۴۷	۴۵۴	۴۶۱	۴۶۸	۴۷۵	۴۸۲	۴۸۹	۴۹۶	۵۰۳	۵۱۰	۵۱۷	۵۲۴	۵۳۱	۵۳۸	۵۴۵	۵۵۲	۵۵۹	۵۶۶	۵۷۳	۵۸۰	۵۸۷	۵۹۴	۶۰۱	۶۰۸	۶۱۵	۶۲۲	۶۲۹	۶۳۶	۶۴۳	۶۵۰	۶۵۷	۶۶۴	۶۷۱	۶۷۸	۶۸۵	۶۹۲	۶۹۹	۷۰۶	۷۱۳	۷۲۰	۷۲۷	۷۳۴	۷۴۱	۷۴۸	۷۵۵	۷۶۲	۷۶۹	۷۷۶	۷۸۳	۷۹۰	۷۹۷	۸۰۴	۸۱۱	۸۱۸	۸۲۵	۸۳۲	۸۳۹	۸۴۶	۸۵۳	۸۶۰	۸۶۷	۸۷۴	۸۸۱	۸۸۸	۸۹۵	۹۰۲	۹۰۹	۹۱۶	۹۲۳	۹۳۰	۹۳۷	۹۴۴	۹۵۱	۹۵۸	۹۶۵	۹۷۲	۹۷۹	۹۸۶	۹۹۳	۱۰۰۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰																																														

جوز	حد	وجہ درجہ	۱۲	۱۹	۲۷	۳۴	۴۱	۴۸	۵۵	۶۲	۶۹	۷۶	۸۳	۹۰	۹۷	۱۰۴	۱۱۱	۱۱۸	۱۲۵	۱۳۲	۱۳۹	۱۴۶	۱۵۳	۱۶۰	۱۶۷	۱۷۴	۱۸۱	۱۸۸	۱۹۵	۲۰۲	۲۰۹	۲۱۶	۲۲۳	۲۳۰	۲۳۷	۲۴۴	۲۵۱	۲۵۸	۲۶۵	۲۷۲	۲۷۹	۲۸۶	۲۹۳	۳۰۰	۳۰۷	۳۱۴	۳۲۱	۳۲۸	۳۳۵	۳۴۲	۳۴۹	۳۵۶	۳۶۳	۳۷۰	۳۷۷	۳۸۴	۳۹۱	۳۹۸	۴۰۵	۴۱۲	۴۱۹	۴۲۶	۴۳۳	۴۴۰	۴۴۷	۴۵۴	۴۶۱	۴۶۸	۴۷۵	۴۸۲	۴۸۹	۴۹۶	۵۰۳	۵۱۰	۵۱۷	۵۲۴	۵۳۱	۵۳۸	۵۴۵	۵۵۲	۵۵۹	۵۶۶	۵۷۳	۵۸۰	۵۸۷	۵۹۴	۶۰۱	۶۰۸	۶۱۵	۶۲۲	۶۲۹	۶۳۶	۶۴۳	۶۵۰	۶۵۷	۶۶۴	۶۷۱	۶۷۸	۶۸۵	۶۹۲	۶۹۹	۷۰۶	۷۱۳	۷۲۰	۷۲۷	۷۳۴	۷۴۱	۷۴۸	۷۵۵	۷۶۲	۷۶۹	۷۷۶	۷۸۳	۷۹۰	۷۹۷	۸۰۴	۸۱۱	۸۱۸	۸۲۵	۸۳۲	۸۳۹	۸۴۶	۸۵۳	۸۶۰	۸۶۷	۸۷۴	۸۸۱	۸۸۸	۸۹۵	۹۰۲	۹۰۹	۹۱۶	۹۲۳	۹۳۰	۹۳۷	۹۴۴	۹۵۱	۹۵۸	۹۶۵	۹۷۲	۹۷۹	۹۸۶	۹۹۳	۱۰۰۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰																																													

ع	ق	هـ	سم اللؤلؤ الكبر
ع	ق	هـ	سم اللؤلؤ الكبر

هم القرا	القرن	القرن	ق	ع
هم الارض	ل	ق	ع	ع
هم السا	ر	ه	ق	ع
هم الهواد الزا	ه	ق	ع	ع

ر	ف	ع	هم الذين
و	ف	ع	هم الجور الكفرون
ر	ف	ع	هم الرزقون
ل	ف	ع	هم المشفقون

وَسَلَّ عَلَى الْمُرْطَبِ وَفِيهِ الْمَرْبُوعُ وَالْمَرْبُوعُ
وَالْمَرْبُوعُ وَالْمَرْبُوعُ وَالْمَرْبُوعُ

هم الاسماء في ظرف في طالع في ظرف في ظرف

هم الغيوم	ل	ق	ع
هم الامطار	ر	ه	ف
هم البرد	ه	ل	ف
هم ان ر	ه	ل	ف
هم البعر واللم	ر	ـ	ف
هم المنظر	ه	ـ	ف
هم الارز والذرة	ـ	ل	ف
هم الارز	ـ	ه	ف
هم الماش	ه	ه	ف
هم العسس	ل	ل	ف
هم الب قلا	ل	ل	ف
هم المحص	ه	ه	ف
هم الشمن والغ	ل	ه	ف
م الشكر	ه	ه	ف
م الدود واللولو	ه	ر	ق

هـ	ف	ع	هم البطح
هـ	ف	ع	هم القطر والفر
ل	ف	ع	هم السبع
هـ	ف	ع	هم الحلاق
ل	ف	ع	هم الموت ^{السيل}
ل	ف	ع	هم الخريفات
ل	ف	ع	هم الاروية ^{المدينة}
ل	ف	ع	هم الاروية ^{والطوت}
ل	ف	ع	هم الاروية ^{المسجد}
ل	ف	ع	هم الموت ^{المكة}
ر	ق	ل	هم الحواش
ل	ق	ع	م العذار
ل	ف	ع	م القوط ^{مقدم}
ل	ف	ع	م الفرح ^{الارض}
ل	ف	ع	م القل

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

١٢٣

م العنة	ر	ل	ق	ع
م المذموم	ر	ل	ق	ع
م الدواب	ر	ل	ق	ع
م حال المريض	ر	ل	ق	ع
م حيوات الغيب	ر	ل	ق	ع
م مدت العمل	ر	ل	ق	ع
م وقته العمل	ر	ل	ق	ع
م العطر	ر	ل	ق	ع
م الخمر	ر	ل	ق	ع
م الخسل	ر	ل	ق	ع
م الفضه	ر	ل	ق	ع
م الذهب	ر	ل	ق	ع
م دوات الاذن	ر	ل	ق	ع
م الحجز	ر	ل	ق	ع
م ارغفران	ر	ل	ق	ع

مذہب

62

٢٩	٢٨	٢٧	٢٦	٢٥	٢٤	٢٣	٢٢	٢١	٢٠
صفت	منك لا أكند	منك لا أكند	منك لا أكند	منك لا أكند	منك لا أكند	منك لا أكند	منك لا أكند	منك لا أكند	منك لا أكند
١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩
٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩
٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩
٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩
٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩
٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩
٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩
٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩
٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩
١٠٠	١٠١	١٠٢	١٠٣	١٠٤	١٠٥	١٠٦	١٠٧	١٠٨	١٠٩

[illegible]

اعداد	تفاوت	العص	الاف	بعد	بعد	مطالع	مجموع	نحو
١	٢	٢	٣			١	٢	٢
٢	٢	٢	٣			١	٢	٢
٣	٢	٢	٣			١	٢	٢
٤	٢	٢	٣			١	٢	٢
٥	٢	٢	٣			١	٢	٢
٦	٢	٢	٣			١	٢	٢
٧	٢	٢	٣			١	٢	٢
٨	٢	٢	٣			١	٢	٢
٩	٢	٢	٣			١	٢	٢
١٠	٢	٢	٣			١	٢	٢

اعداد	تفاوت	العص	الاف	بعد	بعد	مطالع	مجموع	نحو
١	٢	٢	٣			١	٢	٢
٢	٢	٢	٣			١	٢	٢
٣	٢	٢	٣			١	٢	٢
٤	٢	٢	٣			١	٢	٢
٥	٢	٢	٣			١	٢	٢
٦	٢	٢	٣			١	٢	٢
٧	٢	٢	٣			١	٢	٢
٨	٢	٢	٣			١	٢	٢
٩	٢	٢	٣			١	٢	٢
١٠	٢	٢	٣			١	٢	٢

مكرر

اعشار	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠
مكرر	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠
مكرر	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠
مكرر	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠
مكرر	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠
مكرر	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠
مكرر	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠
مكرر	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠
مكرر	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠
مكرر	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠
مكرر	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠

مكرر

اعشار	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠
مكرر	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠
مكرر	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠
مكرر	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠
مكرر	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠
مكرر	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠
مكرر	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠
مكرر	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠
مكرر	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠
مكرر	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠
مكرر	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠

اشفاق

المؤمن

المجملات

171人

كامله

人

عند

٥١١

درجہ

22

Rolls

...

•

1

ضغایا

۱۰۰

• 5

عن ابي جهم

...

...

20

الامرأة

10

1992

10

حقیقت اینست که در هر یک از اینها
 یک نوع از نور است و هر یک از اینها
 یک نوع از نور است و هر یک از اینها
 یک نوع از نور است و هر یک از اینها

اما در کمال اول محسوبه با درخت طول و عرض آنها در زیر ضابطه

کدام	اسامی	طول	عرض	از جنس
۱	افق الزهر	۶ م	۴ م	
۲	عنق النور		۵ م	
۳	رعد کجوا	۱۰ ط	۱ م	
۴	عقون	۱۰ م	۴ م	
۵	بد النور کجوا	۴ م	۵ م	
۶	نور شکار	۱۰ ط	۱ م	
۷	بها	۱۰ ط	۱ م	
۸	نور مر	۱۰ م	۴ م	
۹	قلب الدست	۱۰ م	۴ م	
۱۰	صفت	۱۰ م	۴ م	
۱۱	نور اول	۱۰ م	۴ م	
۱۲	نور راع	۱۰ م	۴ م	
۱۳	رعد منظر	۱۰ م	۴ م	
۱۴	نور واقع	۱۰ م	۴ م	
۱۵	نور حوت	۱۰ م	۴ م	

هشتم

کتاب	عنوان	مجلد	صفحه	تذکره	ملاحظات
۱	عالم	لوه	کانه	سیرین	۱
۲	عده	لوه	طال	فیلین	۲
۳	عده	لوه	طال	حلب	۳
۴	عده	لوه	رصد	مینج	۴
۵	عده	لوه	رصد	رجد	۵
۶	عده	لوه	رصد	طرحوس	۶
۷	عده	لوه	کوم	مصیبر	۷
۸	عده	لوه	کوم	ماطیر	۸
۹	عده	لوه	کوم	سفلی	۹
۱۰	عده	لوه	کوم	روصیه	۱۰
۱۱	عده	لوه	کوم	اشنطینه	۱۱
۱۲	عده	لوه	کوم	قسطنطیه	۱۲
۱۳	عده	لوه	کوم	مایدقیا	۱۳
۱۴	عده	لوه	کوم	عمریه	۱۴
۱۵	عده	لوه	کوم	کمزالی	۱۵
۱۶	عده	لوه	کوم	ارزنکان	۱۶
۱۷	عده	لوه	کوم	سپواس	۱۷
۱۸	عده	لوه	کوم	شمشاط	۱۸
۱۹	عده	لوه	کوم	فالقلا	۱۹
۲۰	عده	لوه	کوم	توینر	۲۰

کتاب	عنوان	مجلد	صفحه	تذکره	ملاحظات
۱	عالم	لوه	کانه	خراا	۱
۲	عده	لوه	طال	رقدر	۲
۳	عده	لوه	طال	راس	۳
۴	عده	لوه	رصد	ماردین	۴
۵	عده	لوه	رصد	قرینا	۵
۶	عده	لوه	رصد	نصیبین	۶
۷	عده	لوه	کوم	سجاسر	۷
۸	عده	لوه	کوم	عانه	۸
۹	عده	لوه	کوم	موصیل	۹
۱۰	عده	لوه	کوم	ارمدیل	۱۰
۱۱	عده	لوه	کوم	نکریت	۱۱
۱۲	عده	لوه	کوم	امد	۱۲
۱۳	عده	لوه	کوم	ملزجیر	۱۳
۱۴	عده	لوه	کوم	اخلاط	۱۴
۱۵	عده	لوه	کوم	ارحیس	۱۵
۱۶	عده	لوه	کوم	ابی	۱۶
۱۷	عده	لوه	کوم	سلما	۱۷
۱۸	عده	لوه	کوم	خوی	۱۸
۱۹	عده	لوه	کوم	اروق	۱۹
۲۰	عده	لوه	کوم	مربد	۲۰

746

کتاب

۱۰۰
 ۹۰
 ۸۰
 ۷۰
 ۶۰
 ۵۰
 ۴۰
 ۳۰
 ۲۰
 ۱۰
 ۰
 ۱۰
 ۲۰
 ۳۰
 ۴۰
 ۵۰
 ۶۰
 ۷۰
 ۸۰
 ۹۰
 ۱۰۰

[illegible]

25

588

3765

عراق
پاکستان
کیاں
جہاں

۴۰	۴	۳۸	۳۹	هر	قم	لانه	له	۴	تفا
	۴	۱۸	۳۵	نور	ظهران	لرکو	له	۴	قد
	۴	۳۹	۲۵	لله	خوب	لاله	له	۴	فی
	۴	۵۳	۳۶	نوک	الموت	لولا	له	۴	فقه
	۴	۱۲	۳۶	لوه	طالق	کطا	لوه	۴	قه
	۴	۵۷	۳۷	نور	هوس	کول	له	۴	قو
	۴	۱۰	۳۷	روز	کجور و کلا	لرک	له	۴	قمر
	۴	۳۱	۳۷	روز	دعه قصه دانه	لوه	له	۴	فی
	۴	۲۴	۳۹	رلا	اصل	لوه	لوه	۴	نقط
	۴	۳۰	۳۹	روز	ساربه	لله	له	۴	قن
	۴	۲۰	۴۱	لولا	استر اباد	لاله	لوه	۴	تفا
	۴	۴	۴۱	لولا	البسکون	لوه	لوه	۴	قد
	۴	۱	۴۸	لولا	جرجان	لاله	لوه	۴	قو
	۴	۲۹	۳۱	رب	سمنان	لور	لور	۴	فقه
	۴	۱۲	۳۱	رب	دامغان	لوه	لور	۴	قه
	۴	۴۰	۴۰	ع	بسطام	لاله	لوه	۴	قو
	۴	۳۸	۳۹	ره	بیار	لاله	له	۴	قز
	۵	۱	۴۵	حلا	فراوه	لوه	لاله	۴	قن
	۴	۵۵	۴۶	ط	عزینان	م	ل	۴	قط
	۴	۵۸	۴۲	ط	سبزوه	لوه	له	۴	قش

Figure 1

طون. حرم و کند
لاهی

[illegible]

اسماء

الاعداد	الاسماء	الاعداد	الاسماء
١	قطر لاله	١	اسفراين
٢	قند كاه	٢	بنكر قصبه
٣	قرد كونه	٣	لهودج
٤	قل ساء	٤	جها ابد
٥	قند م	٥	بارفروش
٦	قند لاله	٦	محمد سندر
٧		٧	امركوت
٨		٨	كابلر
٩		٩	قرا باغ
١٠		١٠	جونيور
١١		١١	اجر
١٢		١٢	سلطانيه
١٣		١٣	دولت اباد
١٤		١٤	ايجين
١٥		١٥	لايجان
١٦		١٦	اكر اباد
١٧		١٧	جهد اباد
١٨		١٨	فومر فريد
١٩		١٩	
٢٠		٢٠	
٢١		٢١	
٢٢		٢٢	
٢٣		٢٣	
٢٤		٢٤	
٢٥		٢٥	
٢٦		٢٦	
٢٧		٢٧	
٢٨		٢٨	
٢٩		٢٩	
٣٠		٣٠	
٣١		٣١	
٣٢		٣٢	
٣٣		٣٣	
٣٤		٣٤	
٣٥		٣٥	
٣٦		٣٦	
٣٧		٣٧	
٣٨		٣٨	
٣٩		٣٩	
٤٠		٤٠	
٤١		٤١	
٤٢		٤٢	
٤٣		٤٣	
٤٤		٤٤	
٤٥		٤٥	
٤٦		٤٦	
٤٧		٤٧	
٤٨		٤٨	
٤٩		٤٩	
٥٠		٥٠	
٥١		٥١	
٥٢		٥٢	
٥٣		٥٣	
٥٤		٥٤	
٥٥		٥٥	
٥٦		٥٦	
٥٧		٥٧	
٥٨		٥٨	
٥٩		٥٩	
٦٠		٦٠	
٦١		٦١	
٦٢		٦٢	
٦٣		٦٣	
٦٤		٦٤	
٦٥		٦٥	
٦٦		٦٦	
٦٧		٦٧	
٦٨		٦٨	
٦٩		٦٩	
٧٠		٧٠	
٧١		٧١	
٧٢		٧٢	
٧٣		٧٣	
٧٤		٧٤	
٧٥		٧٥	
٧٦		٧٦	
٧٧		٧٧	
٧٨		٧٨	
٧٩		٧٩	
٨٠		٨٠	
٨١		٨١	
٨٢		٨٢	
٨٣		٨٣	
٨٤		٨٤	
٨٥		٨٥	
٨٦		٨٦	
٨٧		٨٧	
٨٨		٨٨	
٨٩		٨٩	
٩٠		٩٠	
٩١		٩١	
٩٢		٩٢	
٩٣		٩٣	
٩٤		٩٤	
٩٥		٩٥	
٩٦		٩٦	
٩٧		٩٧	
٩٨		٩٨	
٩٩		٩٩	
١٠٠		١٠٠	

طول و عرض موافق در راه بدست فرستاده معلوم کرده ام

ارام موضع	طول	عرض
اشنور از رز	لر	لر
کوی الف از رز	لر	لر
کوه سیر از رز	لر	لر
کوه طلا و آب	لر	لر
غزان بیکر	لر	لر
بایزید	لط	لا
قله اعزط	لط	لا

۱۱۱
در آسمانها

طول اغرطه از لن ۶۵ س ۶۰

کتابخانه آستان قدس
ویژه خطی

باز بین شه
۵۳ ۱۳ ۵۳

718

